43. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. NOVEMBER 18.

Ludas Matyi

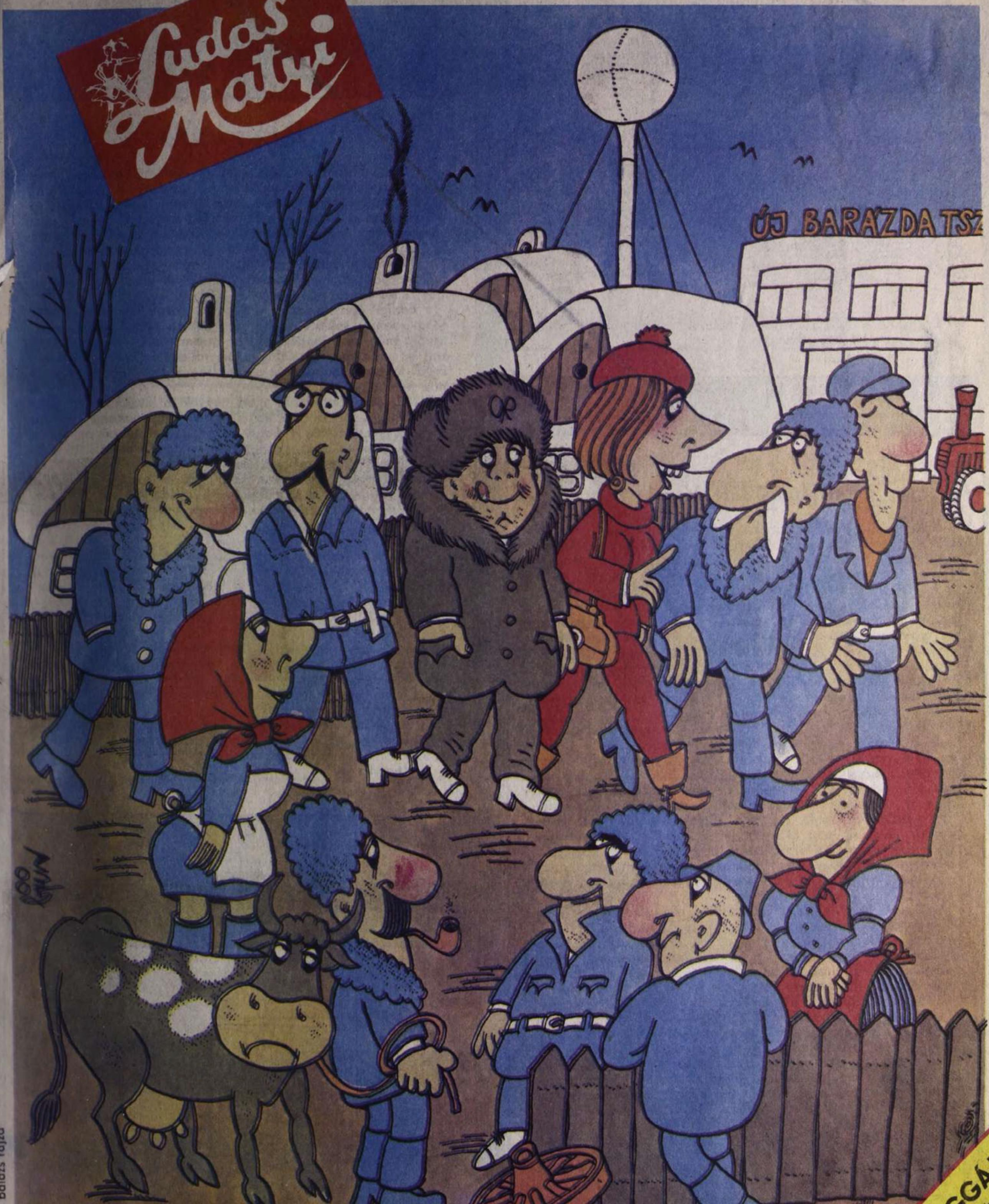

Balázs-Piri Balázs rajza

– Külföldi vendégünk aziránt érdeklődik, hogyan is működnek a bögrecsárdák…

MEHETÜNK VILÁGGÁ!
A Ludas Matyi és az Express utazási iroda
70 000 forintos rejtvénypályázata
2. forduló

AGGODALOM

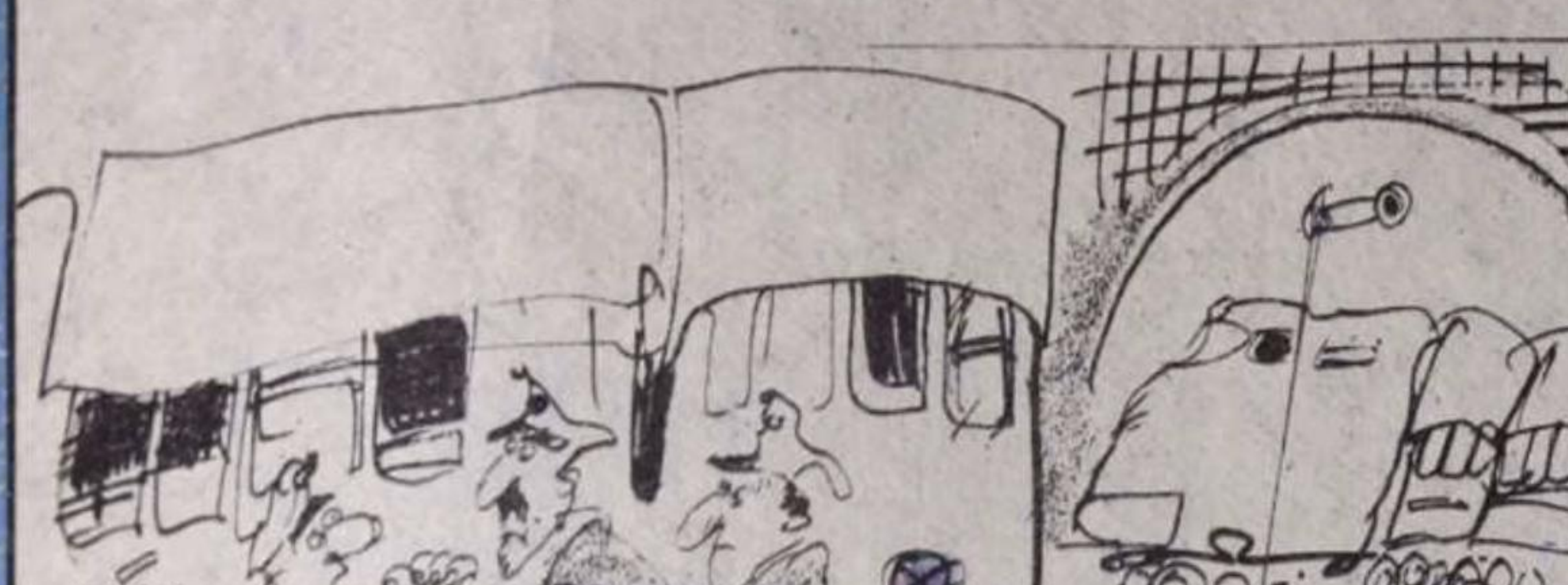

– Állandó a késés, piszkosak az ablakok, meglátjátok, az utasok átpártolnak a konkurens vasúthoz.

Totózgatunk...

Az utóbbi hónapokban az emberek tömegesen szüntették meg életbiztosítási kötvényüket – olvasom a HVG interjújában. Sejtem, hogy nem filozófikus hajlamú embertársaimról van szó, akik azon meditáltak, van-e élet ezen a földön és arra a következtetésre jutottak: lehet, hogy a biztosítás biztonság, de a bizonytalanság ellen sem árt magunkat bebiztosítani. Akik visszakérték a pénzt, egyszerűen az elővásárlást kívánták folytatni, mivel a kivett takarékbetét már elfogyott. Az Állami Biztosító ügyvezető igazgatója ugyan azt nyilatkozta, ez nekik jó üzlet, mert a lejárat előtti pénzfelvételre nem fizetik ki a kamatot, de hogy mégis jobb üzlet lehet a megmaradó kötvény, azt az mutatja, hogy jövőre 3 százalékos kamatprémiumot adnak.

Sajnos, azonban igen sok ember meggondolatlan és nem a plusz 3 százalékkal törődik, hanem a mínusz 15-tel. És miután több nyilatkozat jelent meg, főleg arról, hogy mi nem lesz drágább, új lottójáték kezdődött: a jövő évi árcédulák számait kell eltalálni. Ez egy kombinált lottó-totó, mert az esélyeket is latolgatni kell. A kormány szóvivője szerint például a felnőtt ruházati cikkek jelentős része nem drágul, sőt lesz, ami olcsóbbodik, a Ruházati Bolt igazgatója ugyanakkor azt nyilatkozta, hogy „a felnőtt konfekció olcsóbb lesz”. Árnyalati különbség! Egyébként a ruházati cikkek eddig olyan gyors ütemben drágultak, hogy van miből engedni.

De mi lesz drágább? Lapzártáig még nem jelent meg a megígért előzetes árjegyzék, így tovább totózom: ha a kormányszóvivő azt mondja, hogy az élvezeti cikkek közül a csokoládék ára változatlan marad, felsorolom magamban a többit. Ha a húsárak közül csak a szalámit említi, mint nem dráguló árut, akkor . . .

Mind sűrűbben halljuk, hogy egyszerre több százezer cikket kell a kereskedelemnek átáraznia. Támpontot ad, amit egy élelmiszerkereskedelmi vezető panaszolt el: ebből százezer művelet rájuk hárul. És ha egyszerre kell mindet átárazni, akkor egyszerre lesz az összes áremelés? . . . De még ez is a totó-lottó játék része! Mert az egyik nyilatkozat szerint az átárazás januárra 7 százalékos árszintemelkedést okoz. Tehát marad még legalább 8 százalék, későbbre. A másik nyilatkozat szerint január 1-jétől mind a több százezer cikknek új ára lesz. De hopp – megtudtam, egy harmadik nyilatkozatból, hogy azt is új árnak nevezik, ami annyi, amennyi volt, mert új élet, új árrendszer, új árjegyzék. Legfeljebb az új árat egy idő múltán még újabb követi.

Folytatom tehát az árlottó-totót. Mert bár néhány „irányárat” úgy érzem nagyjából sikerült eltalálnom, de ez édeskevés egy öttalálatoshoz. A többszázezerből.

Földi Iván

Retúr-túra

Tátva maradt a szám, amikor nemrégiben értesültem egy Ausztráliában élő honfitársunk gesztusáról, ajánlatáról, miszerint az egész Fradinak kész kifizetni a repülőjegyet az ötödik kontinensre és vissza. Feltételt is szabott persze, nem is akármilyet: nyernie kell a csapatnak legalább két góllal, a Megyeri úton, a Dózsa ellen. Mint tudjuk, az utazásdopping fényesen bevált, győzött a Ferencváros 4-1-re. A Fradi fiúk valósággal megtáltosodtak, ebből is látszik, pompás kis hely lehet ez az Ausztrália.

Eddigi életem során engem is sokan ösztönöztek már sokmindenre, sokféleképpen, ám ekkora mézesmadzag mostanáig még nem lengedezett az orrom előtt – micsoda madzag és rajta mennyi méz! –, megvallom őszintén, irigylem a Fradi focistáit, noha erre az irigységre látszólag nem ösztönöz semmi és senki.

Látszólag, mondom, mert tegyük a kezünket a pénztárcánkra, a futball mellett a másik nagy nemzeti sport az irigykedés minálunk, s ha a labda kergetésében az utóbbi időben némileg el is maradtunk a világszínvonaltól, az egymás kergetésére ugyanez már távolról sem mondható el; a szomszédnak nemcsak a kertje, de a kocsija is zöldebb (színválasztás!), meg a hifije, meg a videója, meg az akármije, már ha van, különben mindegy, mert ha valakit nincs miért irigyelni, hát azért irigyeljük, s akit irigyelnek, azt már van miért irigyelni.

Visszakanyarodva a jövendő ausztráliai utazásra, nem vitás, ösztönözni tudni kell, ám azt sem árt tudni, hogy kit ösztönzünk. Nekem például hiába ígérték volna be, amit a fradistáknak beígértek, nincs az a retúrjegy, amiért én le tudnám futni Herédit, vagy átcselezni Kozmát, az egyéb hőstettekről nem is beszélve.

Az már persze kész szerencse, hogy a dózsásoknak ugyanakkor valami hasonlóan nagy jutalmat nem ajánlott föl senki. Még rágondolni is rossz, mi lett volna ebből, lehet hogy olyan foci kerekedik, amilyenre csak a legínyencebb aranycsapathívők emlékeznek.

Végül is, szerintem, jobb hogy nem így történt. Mert mi lenne, ha ez az üzlet amúgy istenigazából beindulna? A végén még minden csapatunk elutazna. Ide, oda.

Meg vissza . . .

Münz András

BEÁZÁS

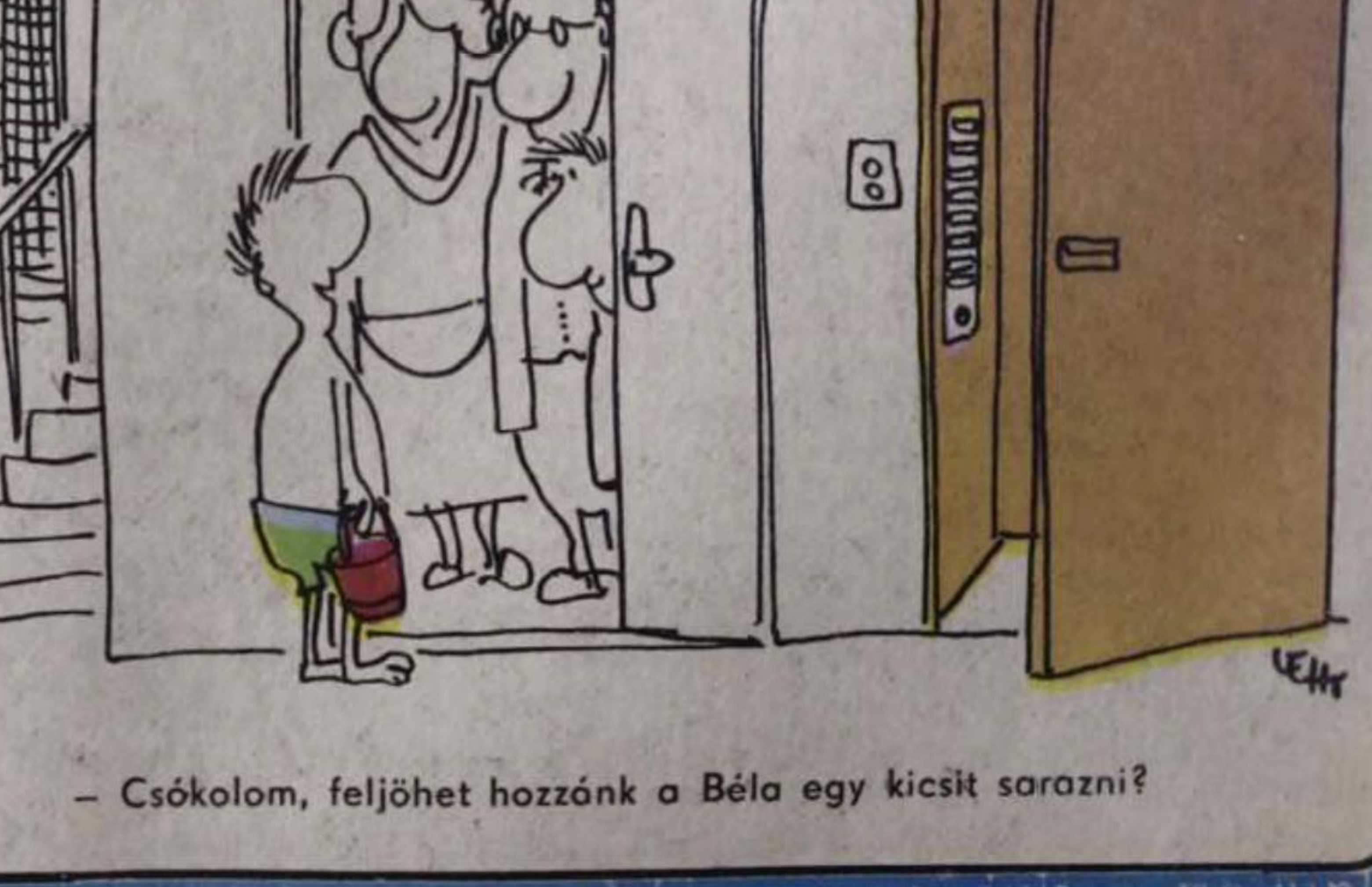

– Csókolom, feljöhet hozzánk a Béla egy kicsit sarazni?

Más most...

HAZAI PIACKUTATÁS

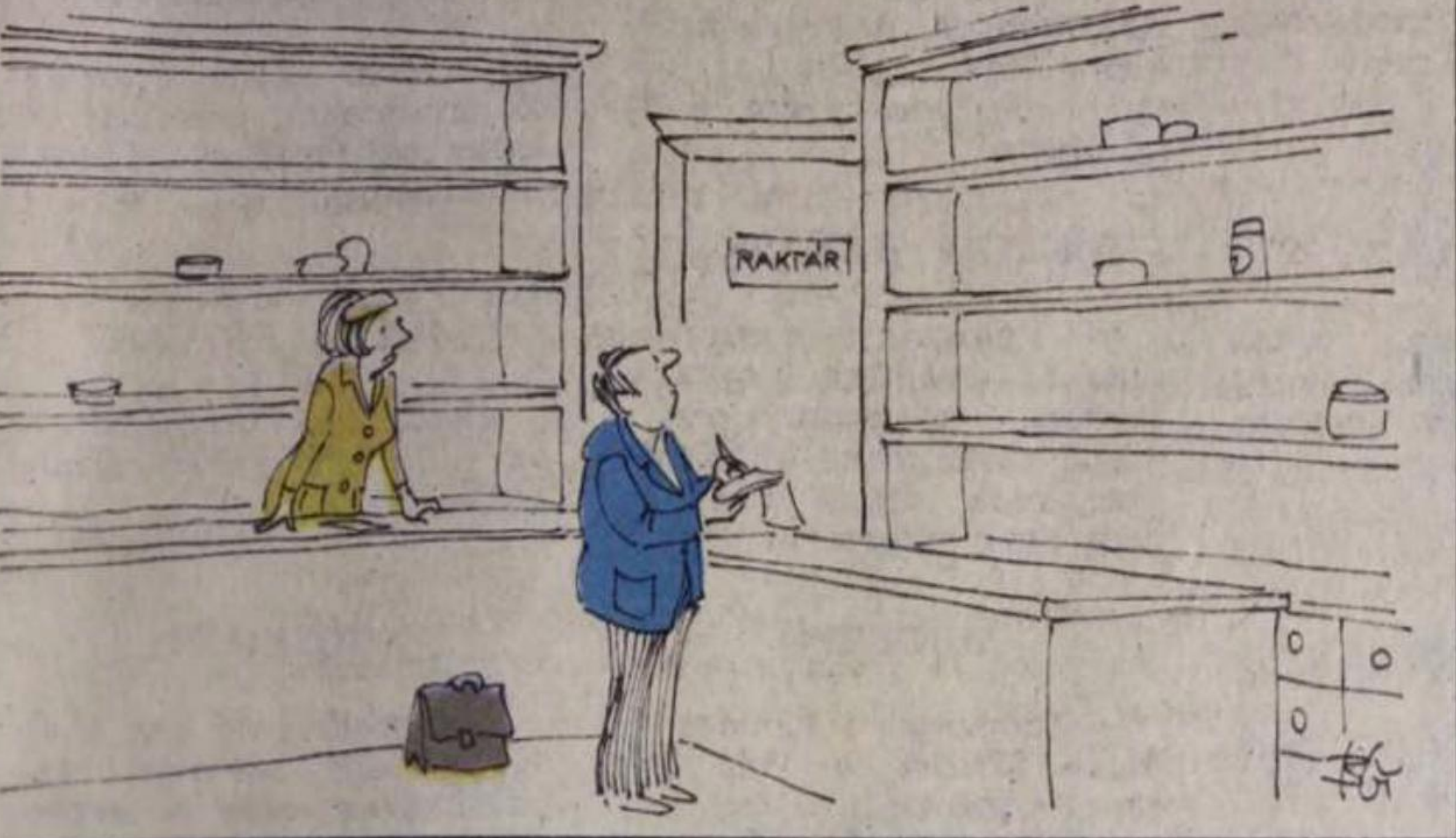

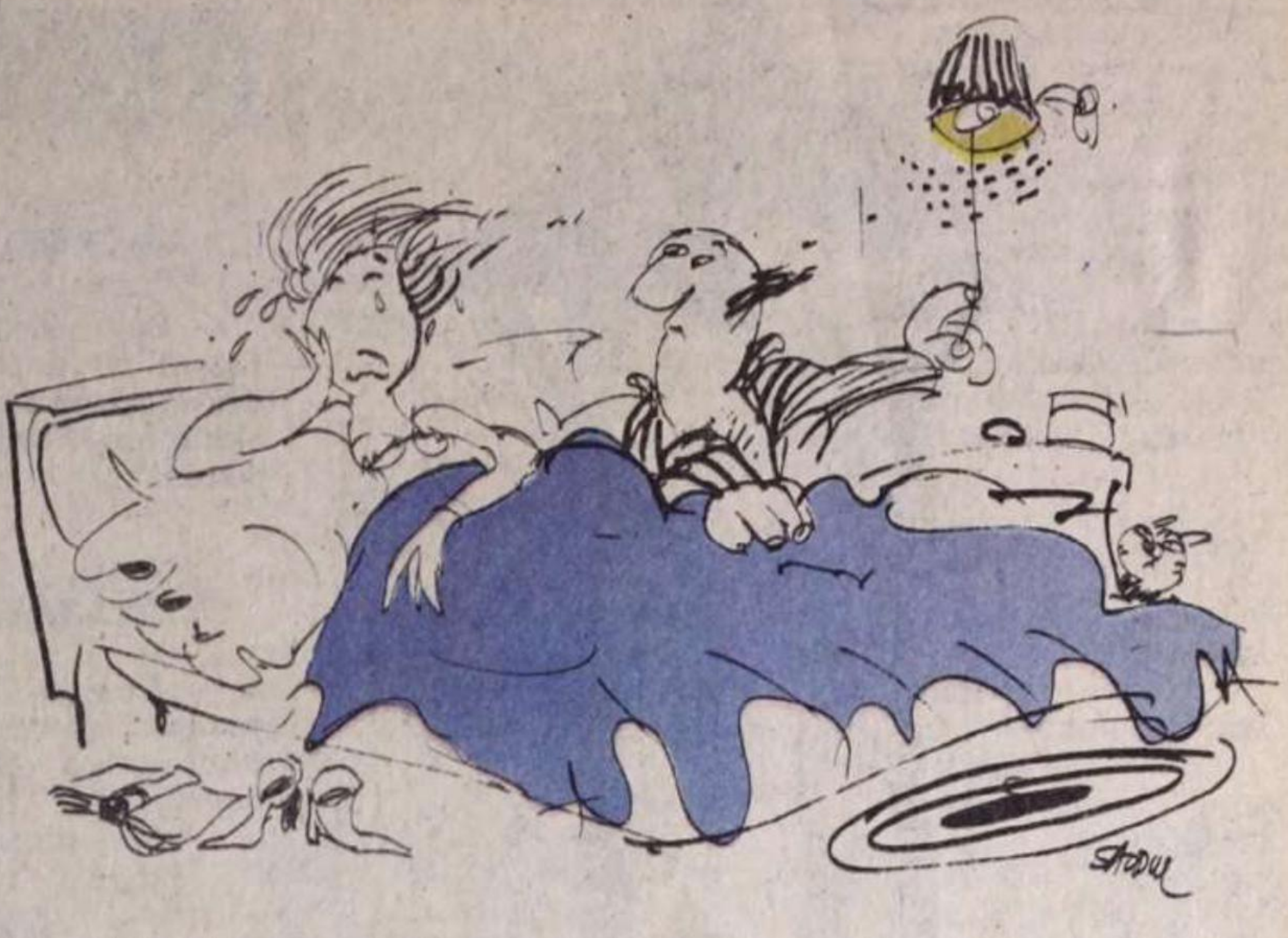

– Szörnyű volt! Azt álmodtam, hogy özvegy lettem és felvásárolták az utolsó fekete ruhát is!

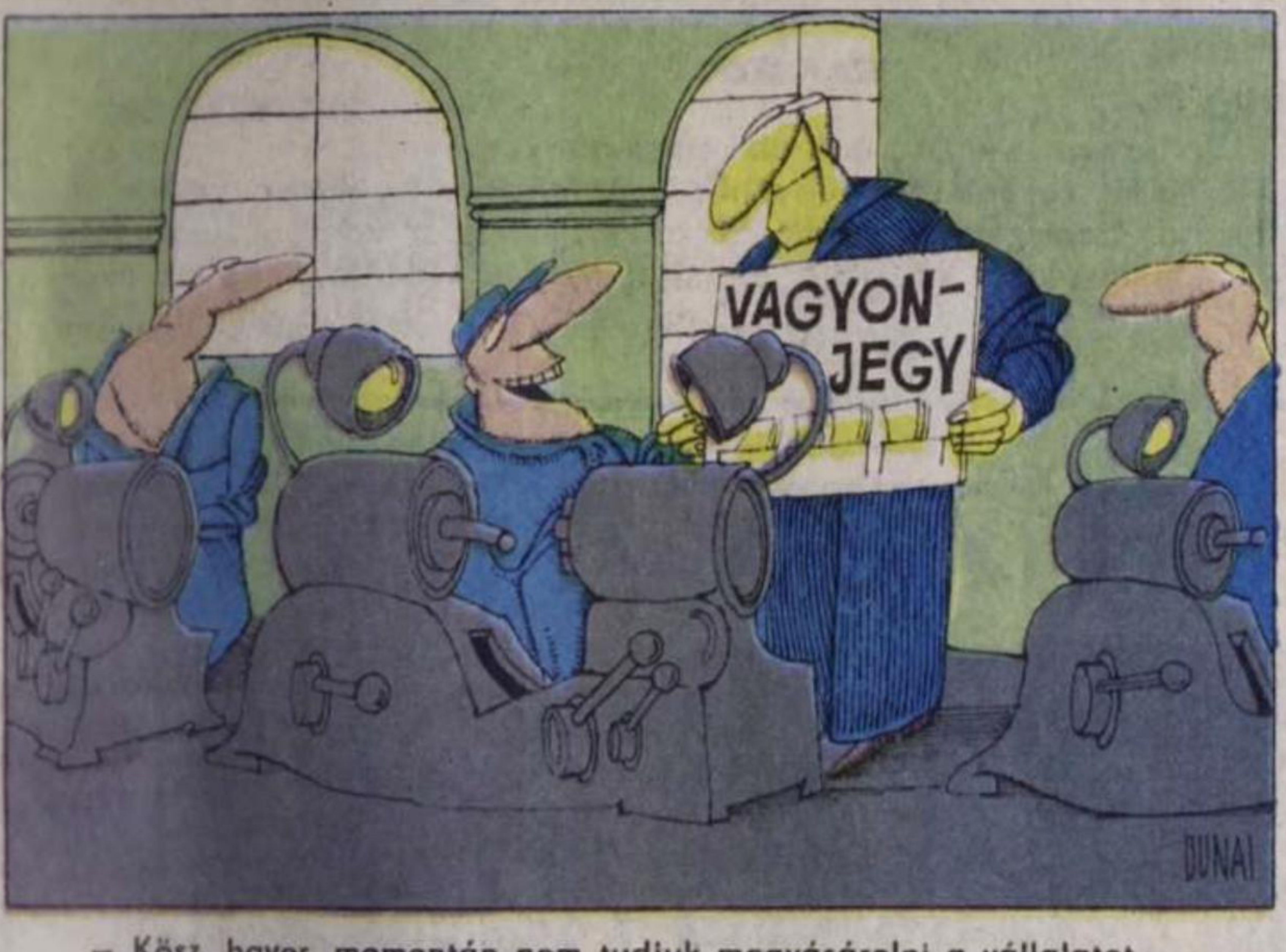

– Kösz, haver, momentán nem tudjuk megvásárolni a vállalatot.

SIKERES VÁSÁRLÁS

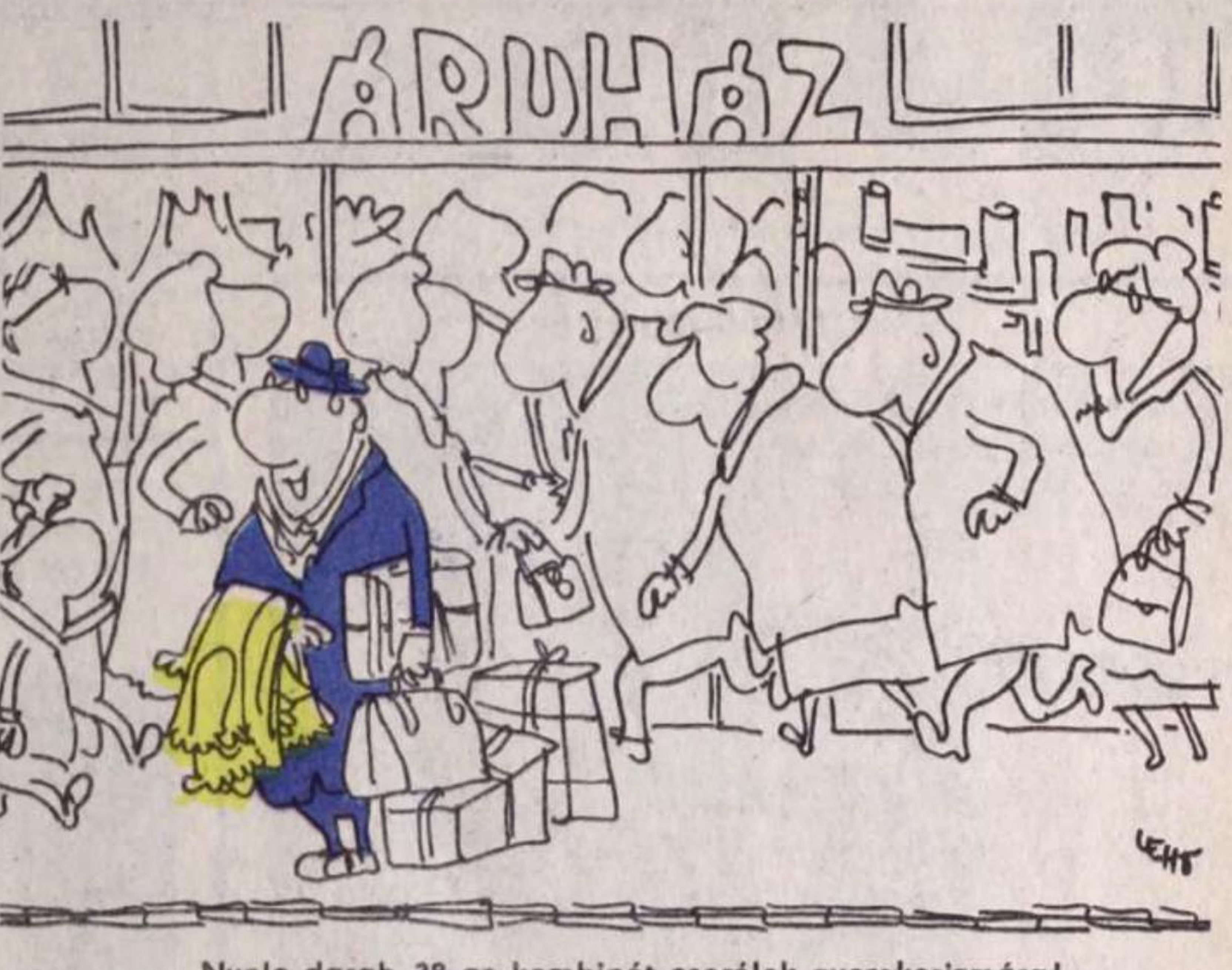

– Nyolc darab 38-as kombinét cserélek gyerekcsizmára!

BETŰORSZÁG UTOLSÓ VIRÁGOSKERTJE

Ritka világcsúcsról számolnak be a hírlapok. Arról van szó, hogy nem tudunk olvasni. Ezt viszont az abszolút klasszis nívóján űzzük. Ami az olvasás tempóját illeti, utolsó előtti helyet foglaljuk el Európában. A szöveg megértésében pedig még erre is ráteszünk egy lapáttal és tökutolsók vagyunk.

A hihetetlenül csodálatos hír hallatán többször egymás után eufóriába estem, majd úgy gondoltam, hogy ezt azért ellenőriznem kell.

E célból felkerestem Nyumit, a morc ridegpásztort. Nyumi az ötztali Alpok egyik hozzáférhetetlen sziklakürtőjében él, ahová a nap a pliocén első periódusában sütött be utoljára, és pattintgatott kőbaltákat gyárt, japán piacra.

Ellenőrzés céljából átnyújtottam Nyuminak Gyurkó László Focivilág című kéziratát. Nyumi betekintett az anyagba, majd háromszor leköpött, fejbecsapott egy félkészáruval és szilaj „nyinyinyi” kiáltások közepette elbújt egy közeli gleccser alá.

Ebből láttam, hogy Nyumi nem csak gyorsabban olvas a hazai átlagnál, hanem hasonlíthatatlanul gyorsabban fogja fel az olvasottakat.

Nem tudunk olvasni, ez a kemény tény. Mármost, hogy ez összefüggésben van-e jelen gazdasági helyzetünkkel, netán oksági kapcsolat áll-e fenn köztük, azt derítsék ki a szociológusok. Már hogyha el tudják olvasni ezt a felszólítást...

Felderítő utam második állomása gyanánt bekopogtam Albern Dezsőnének, a Lejtmeneti Matildról elnevezett általános iskola pedagógusának fogadóórájára.

Albern Dezsőné a mozgalom kimagasló harcosa. Az elmúlt öt esztendő során egymaga tizenháromezernyolcszázhuszonhét kisdiákot nem tanított meg olvasni. Áhítatom jeléül kezet akartam csókolni ennek a sugárkoszorús nagyasszonynak, ő azonban elhúzódott.

— A kezemre még szükségem van — mondta. — Azzal mutogatom el tanítványaimnak az irodalmi szövegeket.

— Tessék mondani — szóltam, ájult tiszteletemet egy percig sem leplezve — az a sok gyerek tényleg nem tud olvasni?

— Már hogyne tudna — sértődött meg Albern Dezsőné. — Szájról.

— Fantasztikus — akadt el a lélegzetem. — Árulja el, professzorasszony, hogyan csinálja?

— Nem könnyű — keseredett el betűország utolsó virágoskertjének élenjáró magángyomozója. — A szülők nem értik meg törekvéseinket s az ő segítségük nélkül semmire sem megyünk. Képzelje, vannak lelkiismeretlen apukák-anyukák, akik már az iskoláskor előtt megtanítják a gyermekeiket olvasni. Aztán vért izzadhatok, amíg nagynehezen leszoktatom őket róla.

— Mit tart a legnagyobb eredményének?

— Hogy akad egy-két közéleti személység, aki már akkor is tud marhaságot mondani, ha nem olvassa papírról.

Akadt egy ellenvetésem, mert arra neveltek.

— De, ha a gyerekek nem tudnak olvasni — kukacoskodtam —, akkor hogyan ismerkednek meg Petőfivel, Arannyal?

— Pardon — hajolt közelebb Albern Dezsőné —, kicsodával?

Nem forszíroztam tovább. Már mindent értettem.

* * *

A főszerkesztőm felnézett ebből az írásból.

— Na? — kérdeztem izgatottan. — Mit szólsz?

— Idehallgass — mondta némi tűnődés után —, ahogy én ezt a förmedvényt nézem, azok járnak jobban, akik nem tanultak meg olvasni.

Megnyugodtam.

Ha olvasni nem is — beolvasni még tudunk!

Peterdi Pál

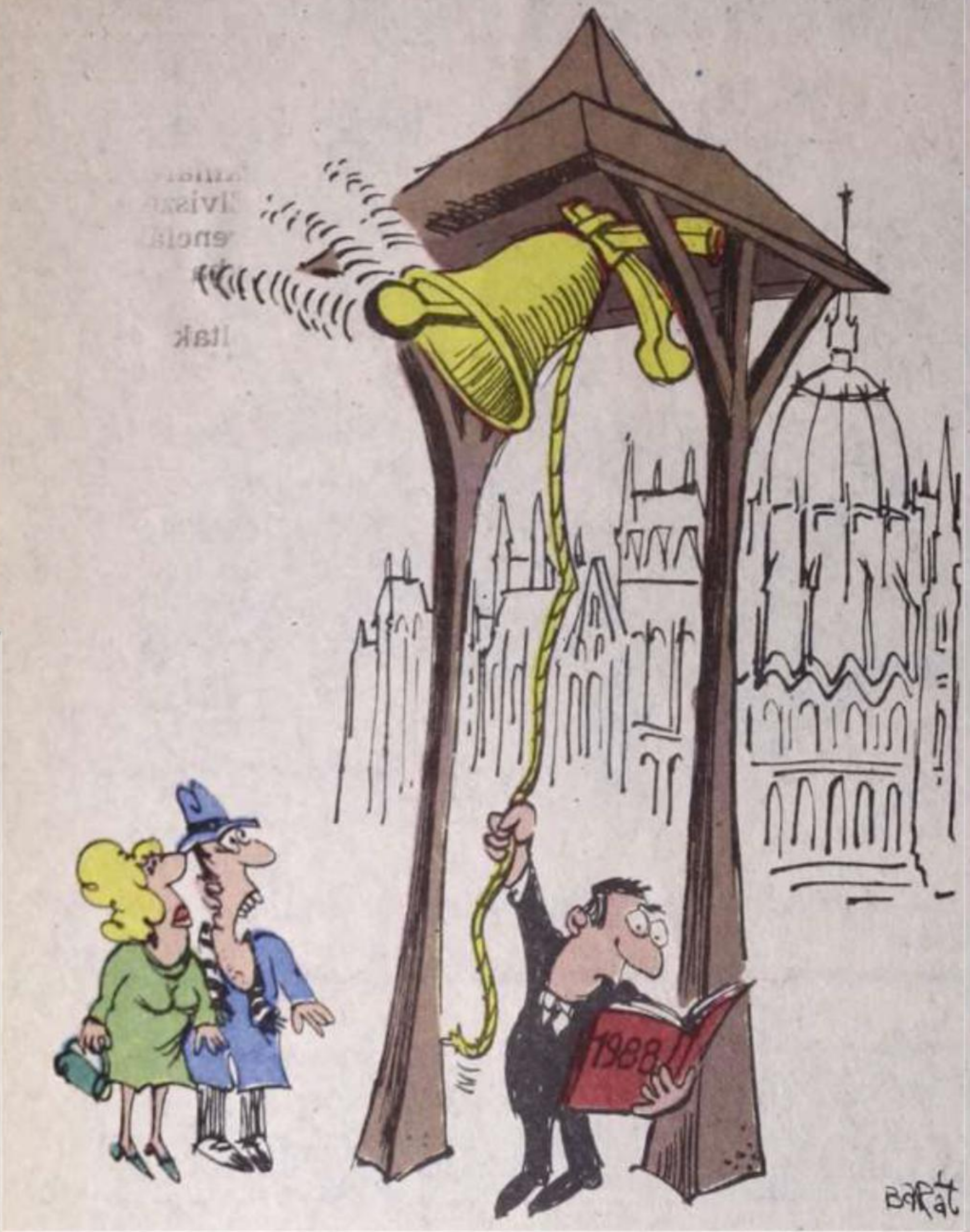

– Úristen, már megint mit harangoznak be?

MAGYAR VIRTUS

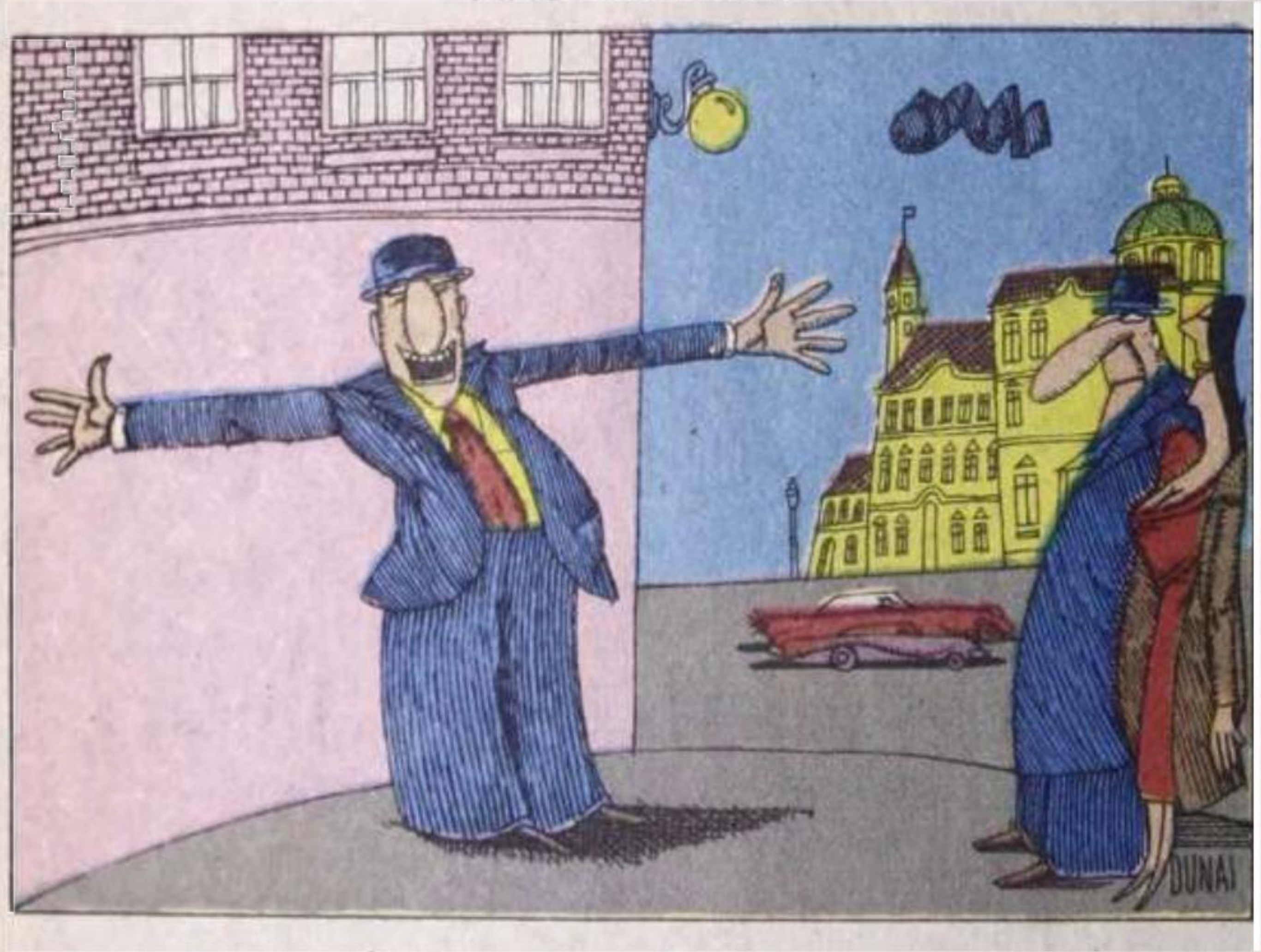

– Jövőre ennyi adót fogok fizetni!

FOGÁSZATI HÓNAP

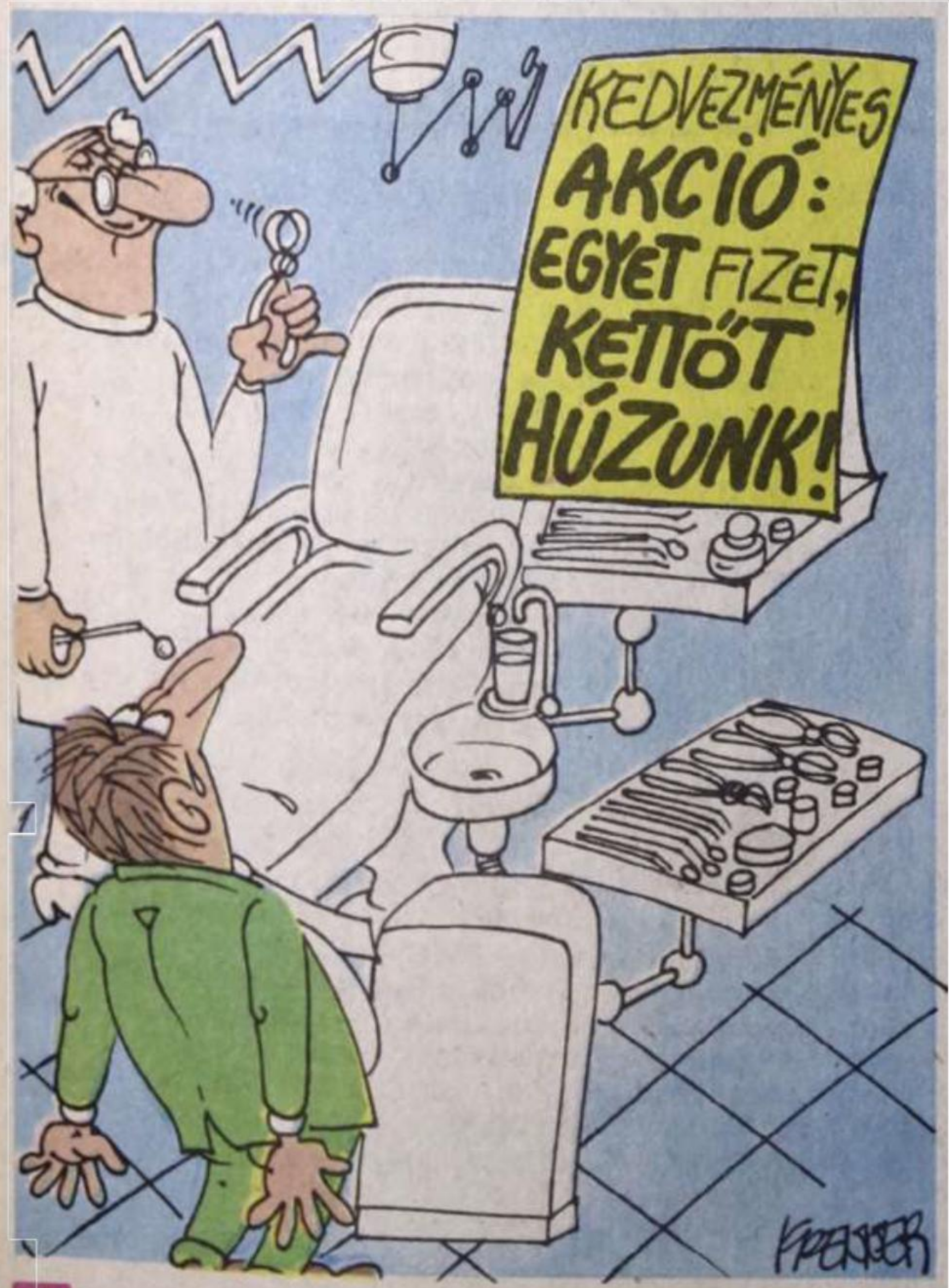

SZILÁNKOK

DERÉK FÉRJ

– Egy héten kétszer pofozom fel a feleségem. De azt már neki áll módjában eldönteni, hogy mely napokon.

UTAZÁSI LÁZ

– *De jó lenne sokat utazni. Hány ország van, ahol még nem voltam depressziós!*

MAI MENYASSZONYTÁNC

– Kérem, hogy csak konvertibilis valutát dobjanak a kalapba!

SZÍNHÁZRAJONGÓK

– *Kovácsék csak azért akarnak gyereket, mert imádják a bábszínházat, de gyerek nélkül röstellnek bemenni.*

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

– Nálunk a hivatalban senki sem köszön senkinek. Így aztán nincs sértődés.

BIZALMATLANSÁG

– *Nem bízom magában. Azt mondta, hogy nemzetközi hírű szélhámos, és még egy vasat sem csalt ki tőlem.*

IDEÁLIS HÁZASSÁG

– Válogatott gorombaságokat vágunk egymás fejéhez, mégsem sértődünk meg, mert a feleségem csak dánul tud, én meg csak magyarul.

MEGLEPŐ

– *Szegény Kovácsné! Most láttam a fiát két rendőr között.*

– *Na és? Ő nyomozó!*

KARRIER

– A fiam tíz évvel ezelőtt egy szál ingben, nadrágban ment fel faluról Budapestre. Ma már a legjobb körökben forgolódik, mint lakásszélhámos.

KRITIKA

– *Ezt a filmet csak olyan helyen szabadna vetíteni, ahonnét nem lehet távozni: börtönben, vagy repülőgépen.*

ELFOGLALTSÁG

– Most szerzem azokat az érdemeket, amelyek elismerése mellett fognak elbocsátani.

ILYEN IS VAN

Akad, aki öreg korára az idős gyermekeit támogatja.

AGGLEGÉNY

– Egyetlen nő van a világon, akit feleségül vennék. Szerencsére őt képtelen vagyok megtalálni.

OPTIMIZMUS

Én abban bízom, hogy a Végítélet napján jó védőügyvédem lesz.

Galambos Szilveszter

FULÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MÚLT

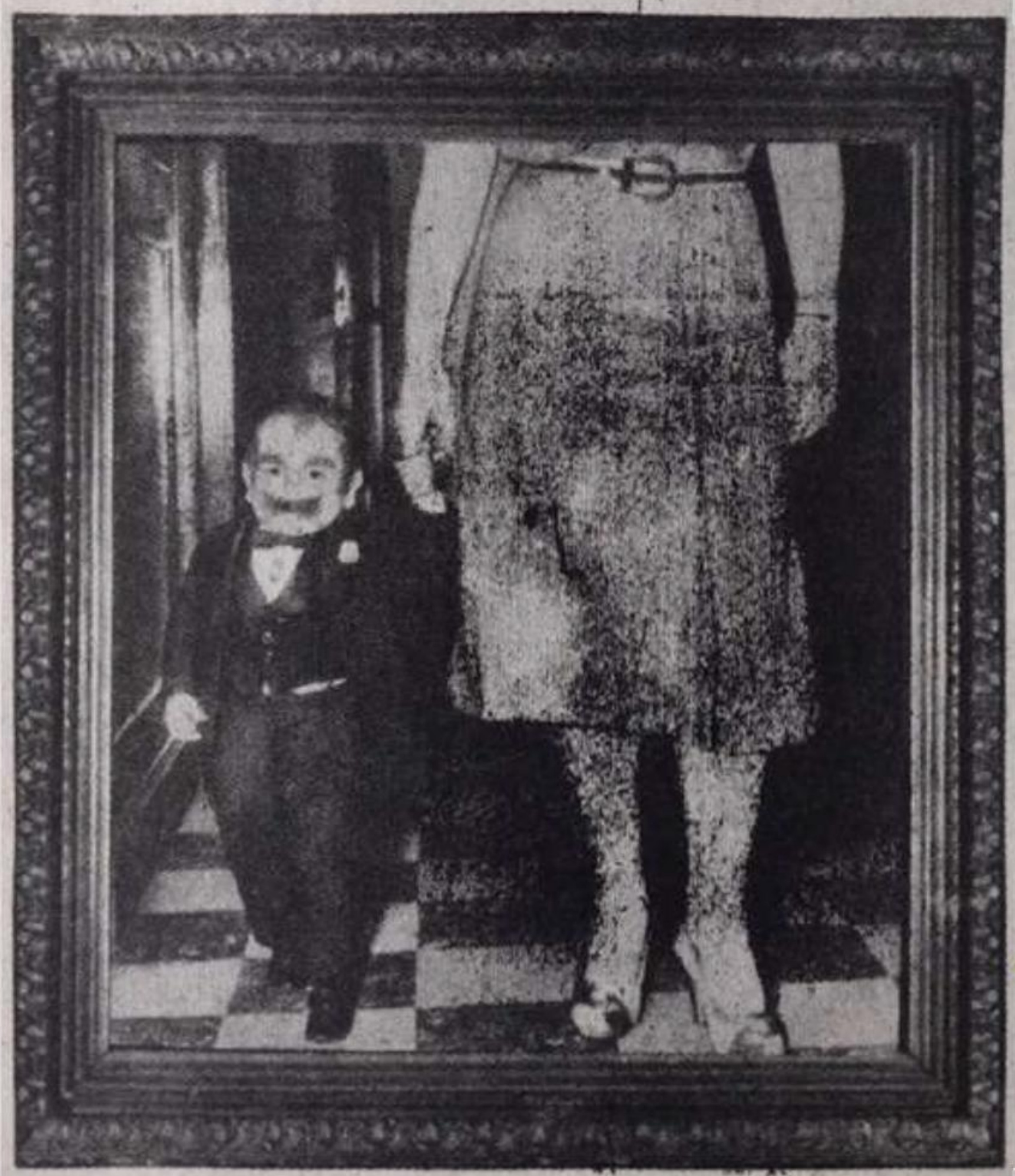

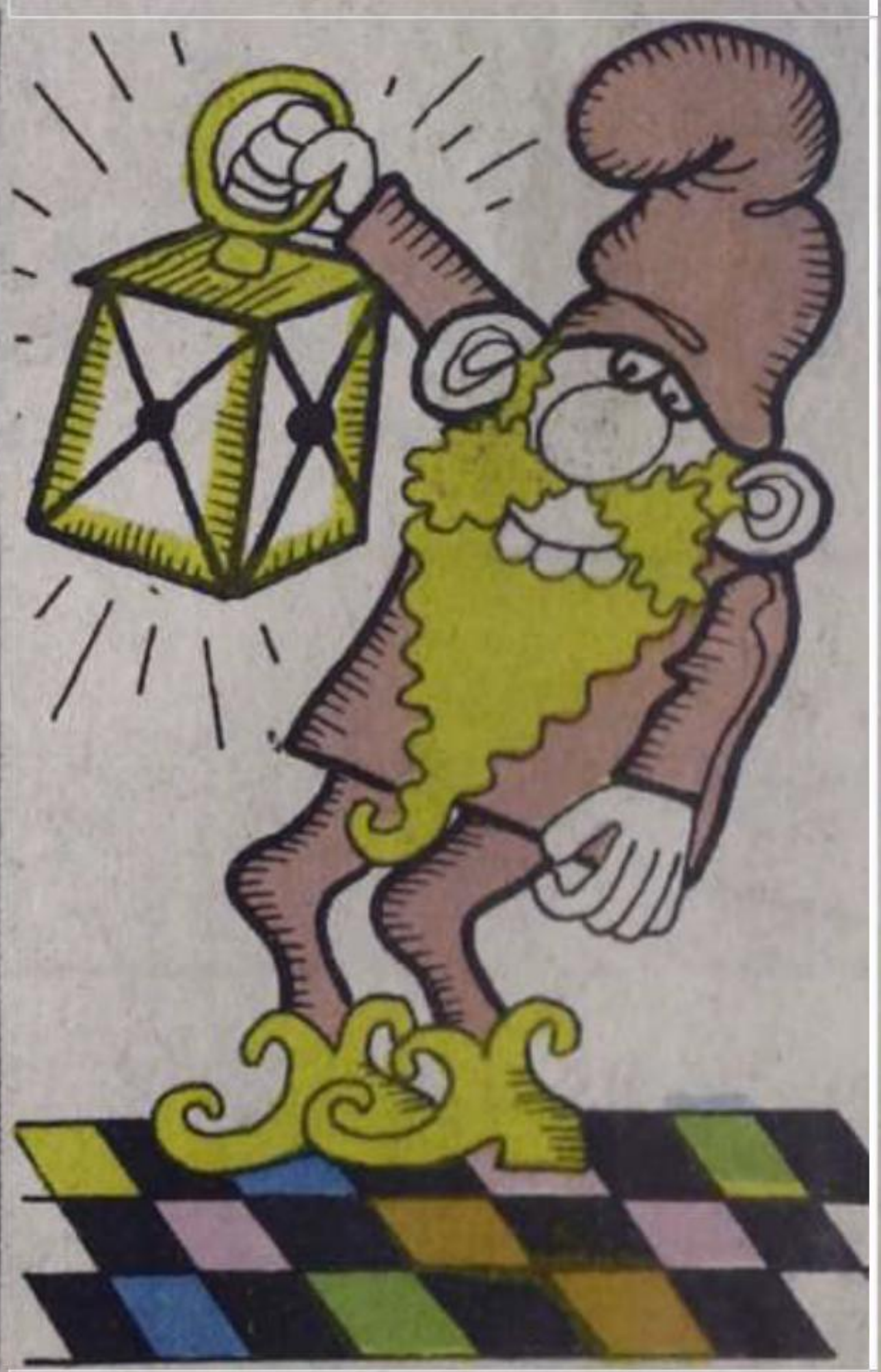

A VILÁG LEGKISEBB EMBERE

Mindannyian csodáltuk már
bércek büszke magasát,
tekintsétek most a világ
legparányibb pasasát!

Ötven centi volt a hossza
(ritkaság ez felnőttben)
ötven éve hordta fejét,
nem éppen a felhőkben.

Kimondhatjuk, bár tudásunk
a törpékről foghíjas:
e mini úr volna nálunk
az eszményi nyugdíjas.

A cipője, lakk legyen bár,
vagy köznapi koptató,
támogatott gyerekcipő,
(mikor éppen kapható)

Kajából is annyit enne,
mint a pici gyerekek
s csak egy negyed Cavintont, hogy
járjanak a kerekek.

Kórházban, hol öregjeink
férőhelyért epednek,
jutna helye kétszer annyi
ötvencentis betegnek.

Végül is, ha menni kell az
útra, mely az utolsó,
féláron vett minisírba
szállna le a koporsó.

S a gondtalan öregségért
hálaimát rebegve
egy jutányos gyerekjeggyel
utazna az egekbe.

REFLEKTORFÉNYBEN

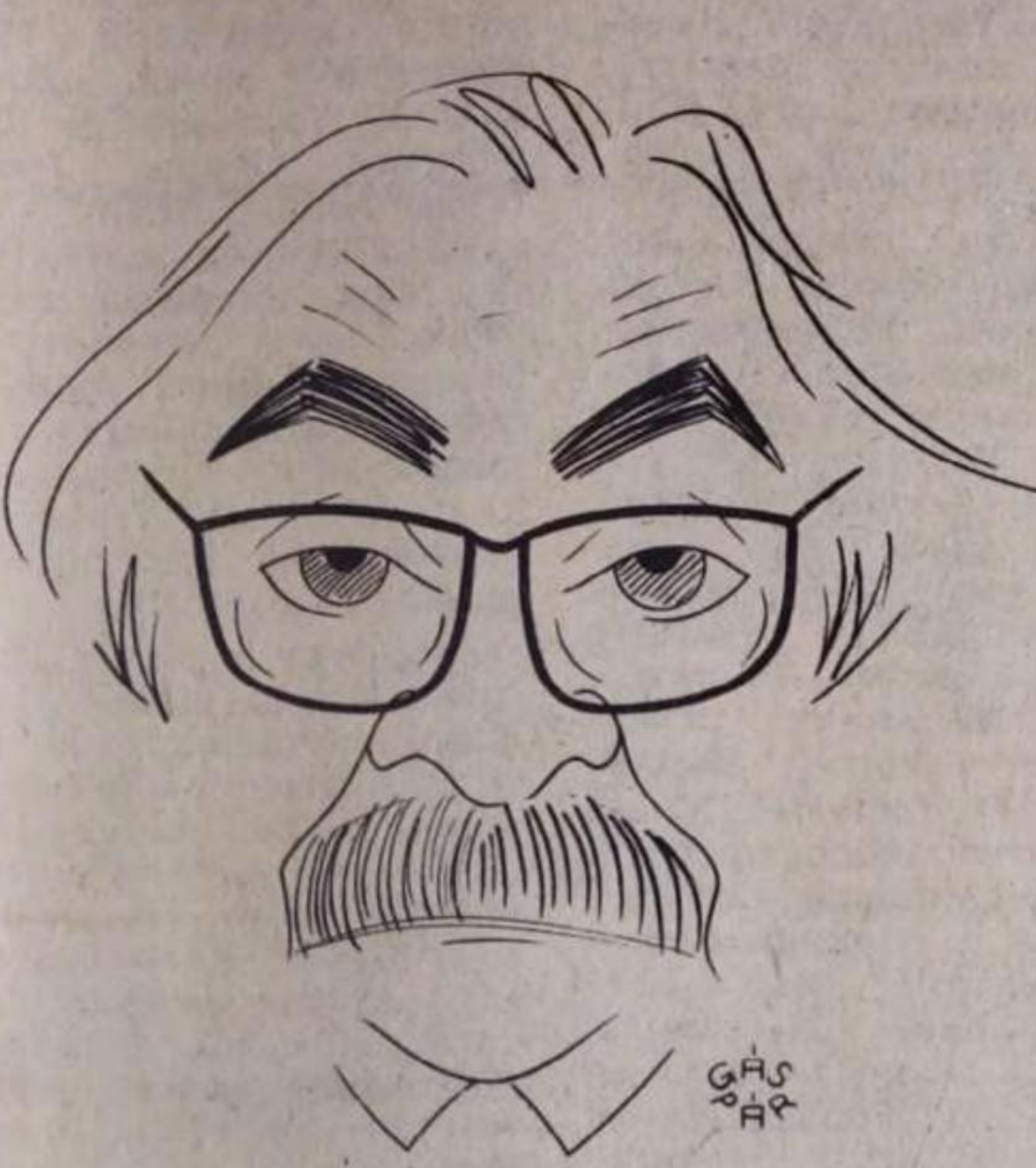

BOLDIZSÁR IVÁN,

aki hetvenöt éves lett, és akit – írói, újságírói, kultúrpolitikusi ténykedése mellett – most már ezért is tisztelünk.

VAGYONFELMÉRÉS

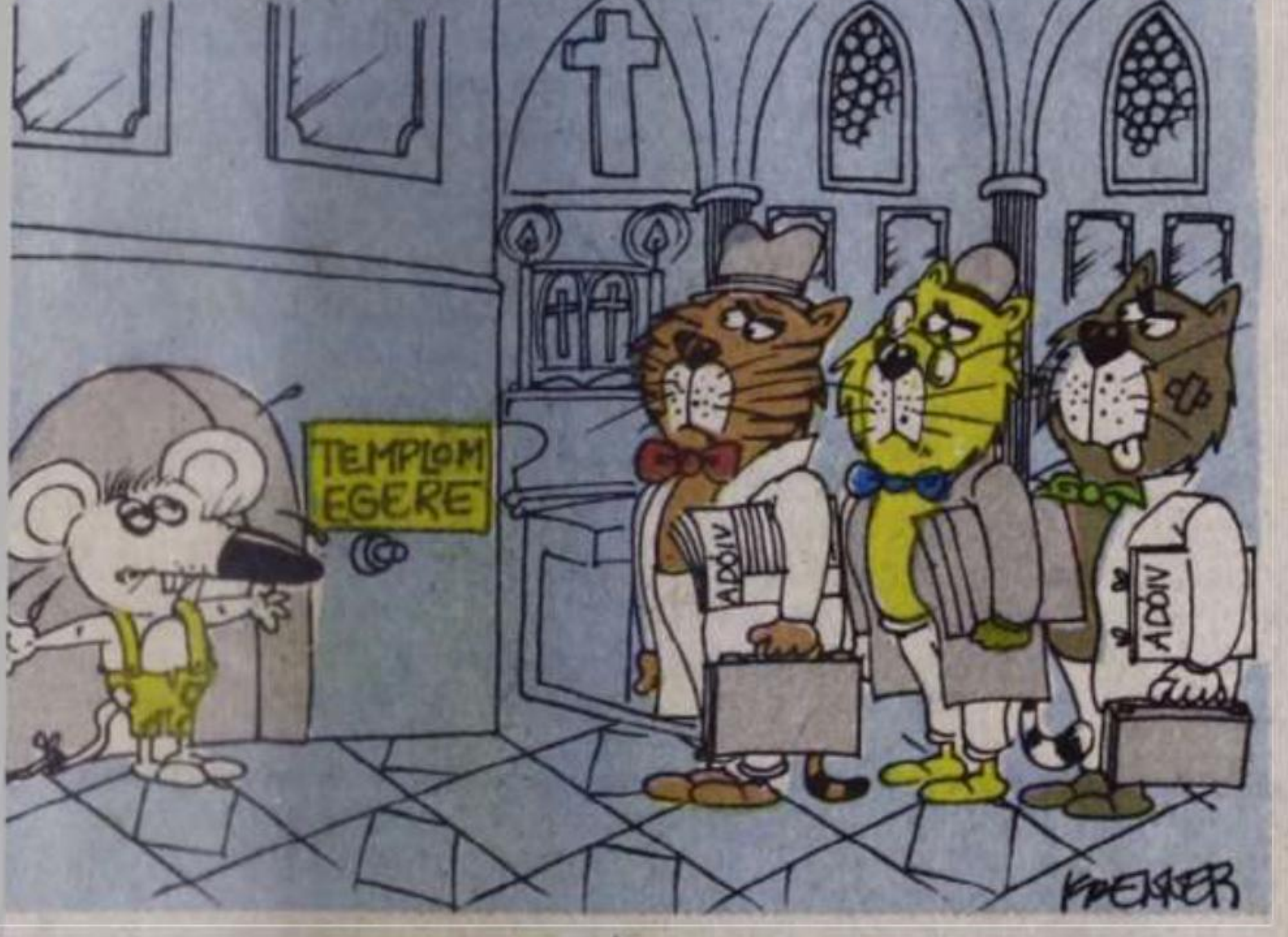

ZSENIÁLIS CSODAGYEREK

A félévi biológia-vizsgára több tucat akadémikus, professzor és egyéb tudós gyűlt össze az ország minden részéből, hogy tanúja legyen Mák Zsenike, tizennégy esztendős, első évfolyamos egyetemi hallgató szereplésének.

Zsenike már hathónapos korában folyékonyan beszélt, anyatej helyett rágógumira volt gusztusa; kétéves sem volt, amikor kiszámította, hány négyszögöl a járókája. Amikor az általános iskola első osztályába került, az évnyitóra húszoldalas beszédet írt az igazgatónak az oroszországi mensevikek megalkuvó politikájáról. Nyolcéves korában engedélyezték gimnáziumi felvételét, de az első földrajzórán az egész osztály előtt javasolta a tanárnak, hogy paragramatizmusból fakadó afáziája gyógyítására igyekezzék tanulmányozni a metakommunikatív információterápiát. Ekkor a tantestület beadványt fogalmazott, amelyben kérte Zsenike szüleit, hogy vegyék ki leánygyermeküket az intézményből, mert képességei nem felelnek meg az éppen érvényben levő oktatási reform követelményeinek.

Mák papa és Mák mama eleget tett a kívánságnak, már csak azért is, mert nyolcesztendős szemükfénye elvállalta egyetemi felvételre készülő diákok korrepetálását, ami egy csomó pénzt hozott a szülők konyhájára. A továbbiakban a csodagyermek egy kissé ellustult, semmi más nem érdekelte, mint a biológia. Tizenegy éves korában több Nobel-díjas tudósnak levélben hívta fel figyelmét súlyos tévedéseikre. Aztán épp oly unottan felvételizett az egyetemre, mint amilyen unottan nézte az első vizsgájára összegyűlt kíváncsi professzorok hadát.

Kihúzta a tételt: „Az immunreakciót kódoló gének átrendezése". Megigazította copfját és hadarni kezdett:

— Mint az köztudott, minden ellenanyag-molekulát polipeptidláncok építenek fel, amelyek kétszázhúsz aminosavból állnak. A hipervariábilis molekulabázisokból öt alfa és delta immunglobulin képződik a hízósejtek felszínén, ezáltal a genetikailag egyformán kódolt rekombináns mutációk...

— Álljon le, kislány! — törölte meg homlokát a vizsgabizottság elnöke, aki a Magyar Országos Központi Biológiai Főkutató Főintézet főigazgatójaként eladdig négyezer publikációt tett közzé nemzetközi tudományos folyóiratokban, egyúttal díszdoktora volt a togói, a zambiai, a nepáli, a fokföldi, az izlandi és a disneylandi tudományos akadémiáknak, itthon pedig a havi nyolcezer forintot is elérheti bruttósított alapfizetése. — Maga, kedves Mák kollégina, óriási jövő előtt áll, személyesen fogom egyengetni útját a világhírnévhez, jöjjön az intézetemhez! Garantálom, hogy tizenhat éves korára megkapja a Kiváló Dolgozó kitüntetést, kiharcolom magának. Elviszem nemzetközi konferenciákra, akár Pozsonyba is. Vagy Szabadkára.

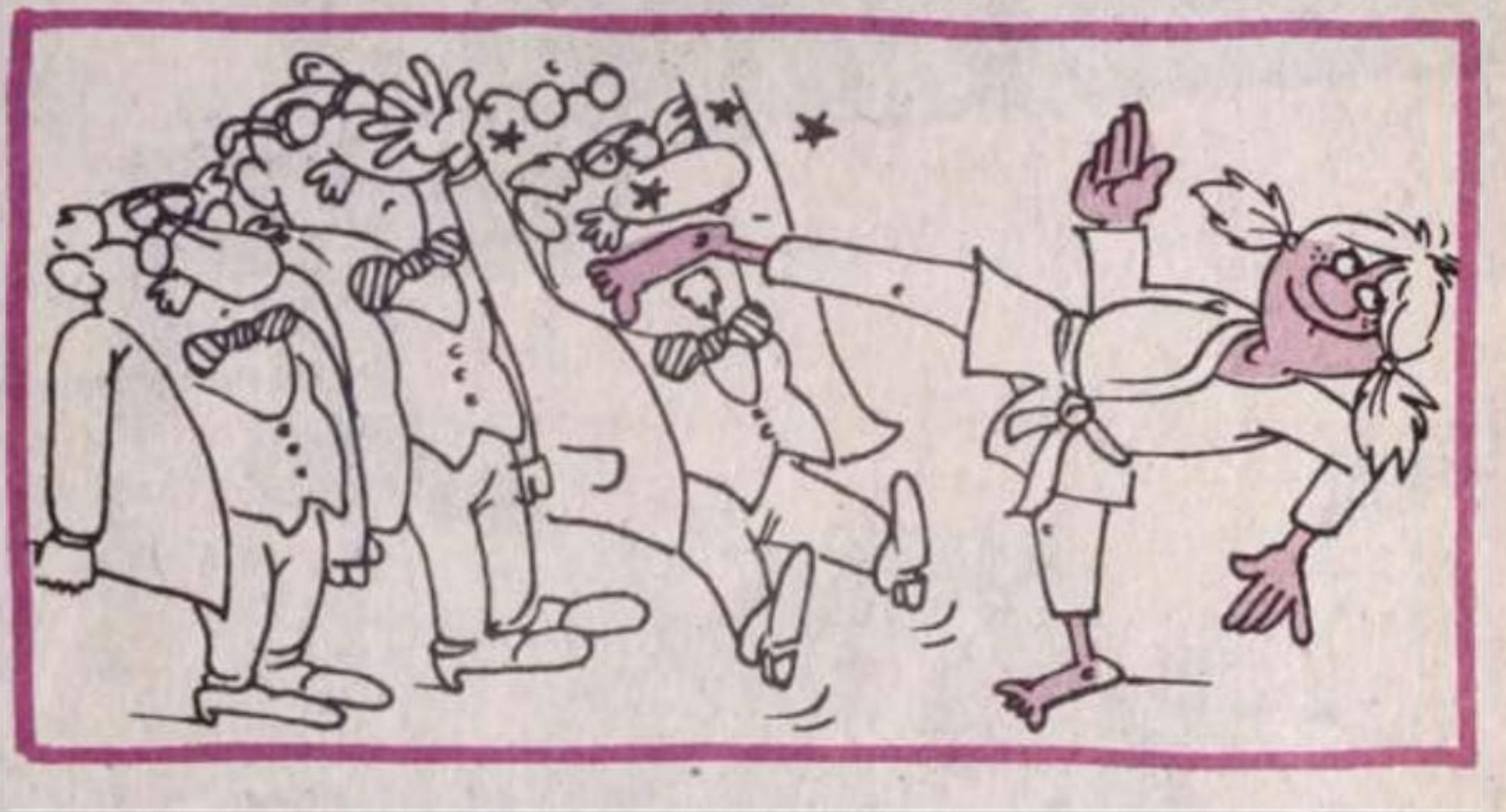

A tudósok tapsoltak és éljeneztek, az akadémikusok könnyeztek, de Zsenike egykedvűen igazgatta copfját:

— Hát... nem is tudom... más elképzeléseim vannak.

— Micsoda elképzelései?! — zúgott a professzorok kórusa.

— Ha felnövök, karatebajnok szeretnék lenni.

A professzorok szörnyülködve összenéztek, majd egymást túlharsogva kiabáltak Zsenikével. Egy galambősz, kecskeszakállas kandidátus fenyegetően közeledett a csodagyermekhez, hogy jól elverje a popsiját, de a copfos lángelme egy villámgyors karfeszítéssel és egy jól sikerült fojtással nyomban ártalmatlanná tette a támadót. A főkutató főintézet főigazgatója erre beírta Zsenike indexébe: „Biológiából fejlett, biológiailag túlfejlett".

Az eset óta majd egy év telt el. A Mák-szülők lánysarja otthagyta az egyetemet, letette a KRESZ-vizsgát, némi protekcióval jogosítványt és iparengedélyt szerzett, a szakma a legjobb női maszektaxisok között emlegeti.

Fekete Gábor

FAGYI A KÖNYVTÁRBAN

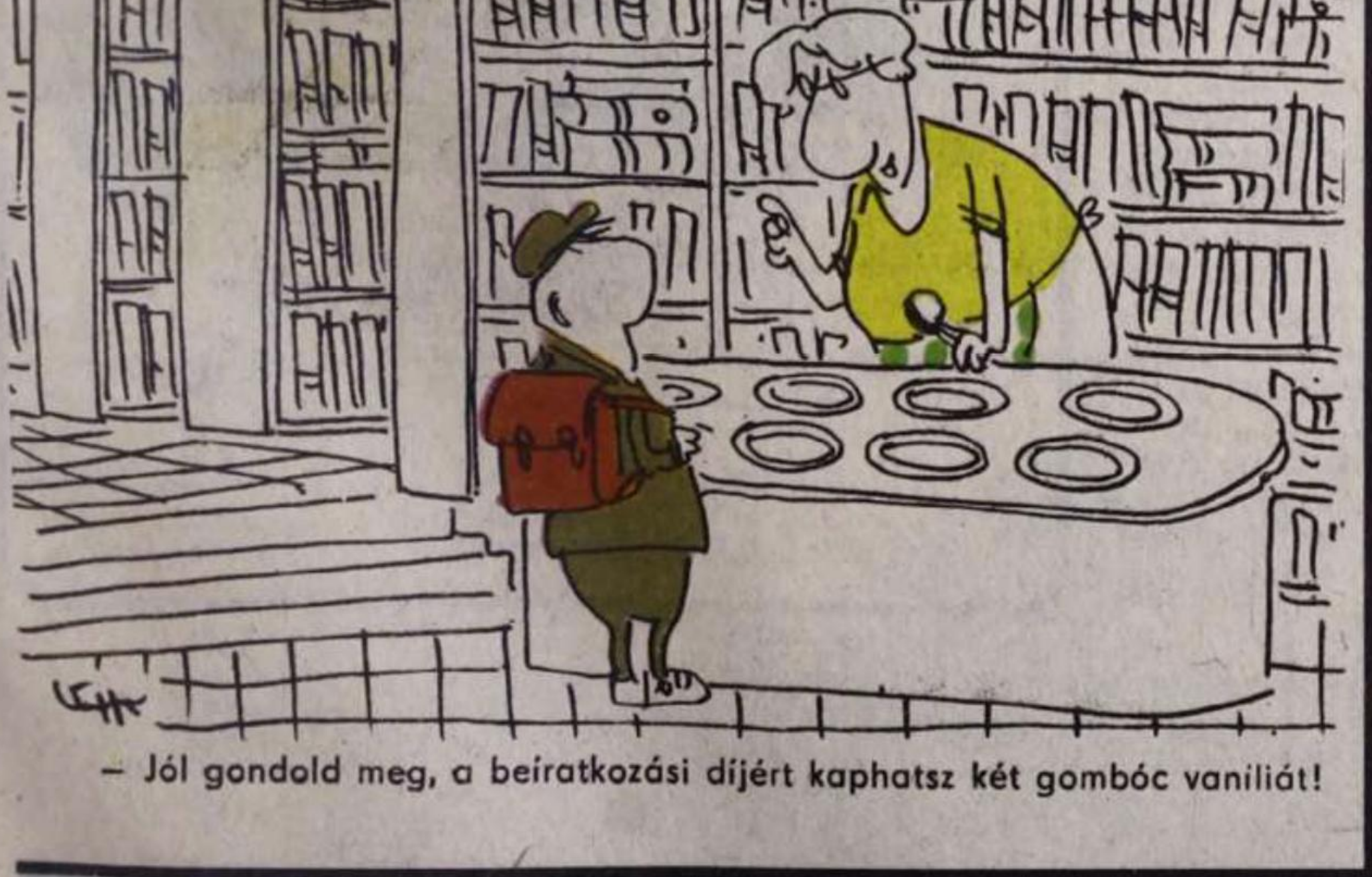

– Jól gondold meg, a beiratkozási díjért kaphatsz két gombóc vaniliát!

ENERGIATAKARÉKOS VILLAMOSSZÉK

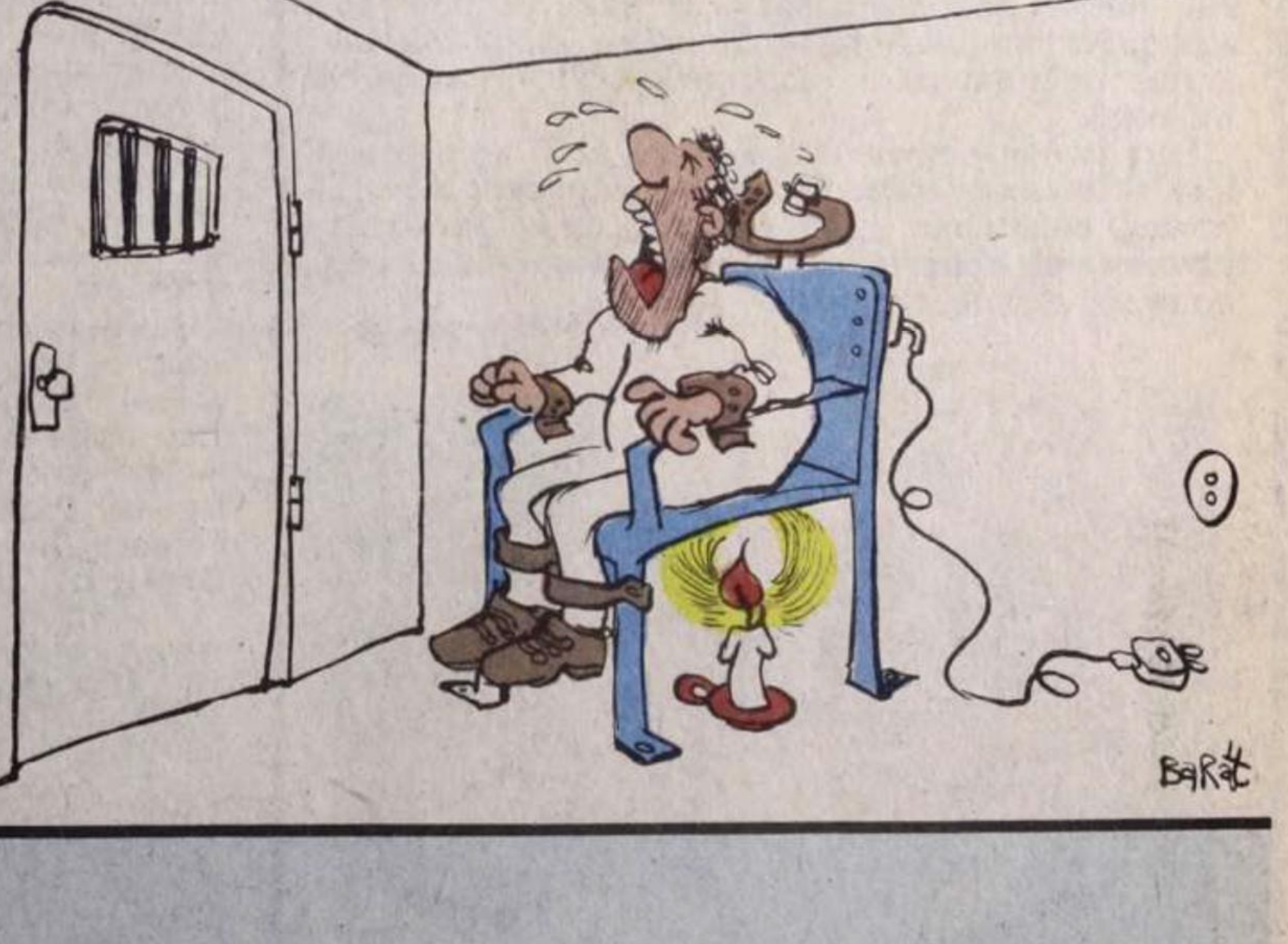

Schirilla könyvet írt a vegetarianizmusról

EZ MÁR AZ ADÓREFORMKONYHA?

ABLAK

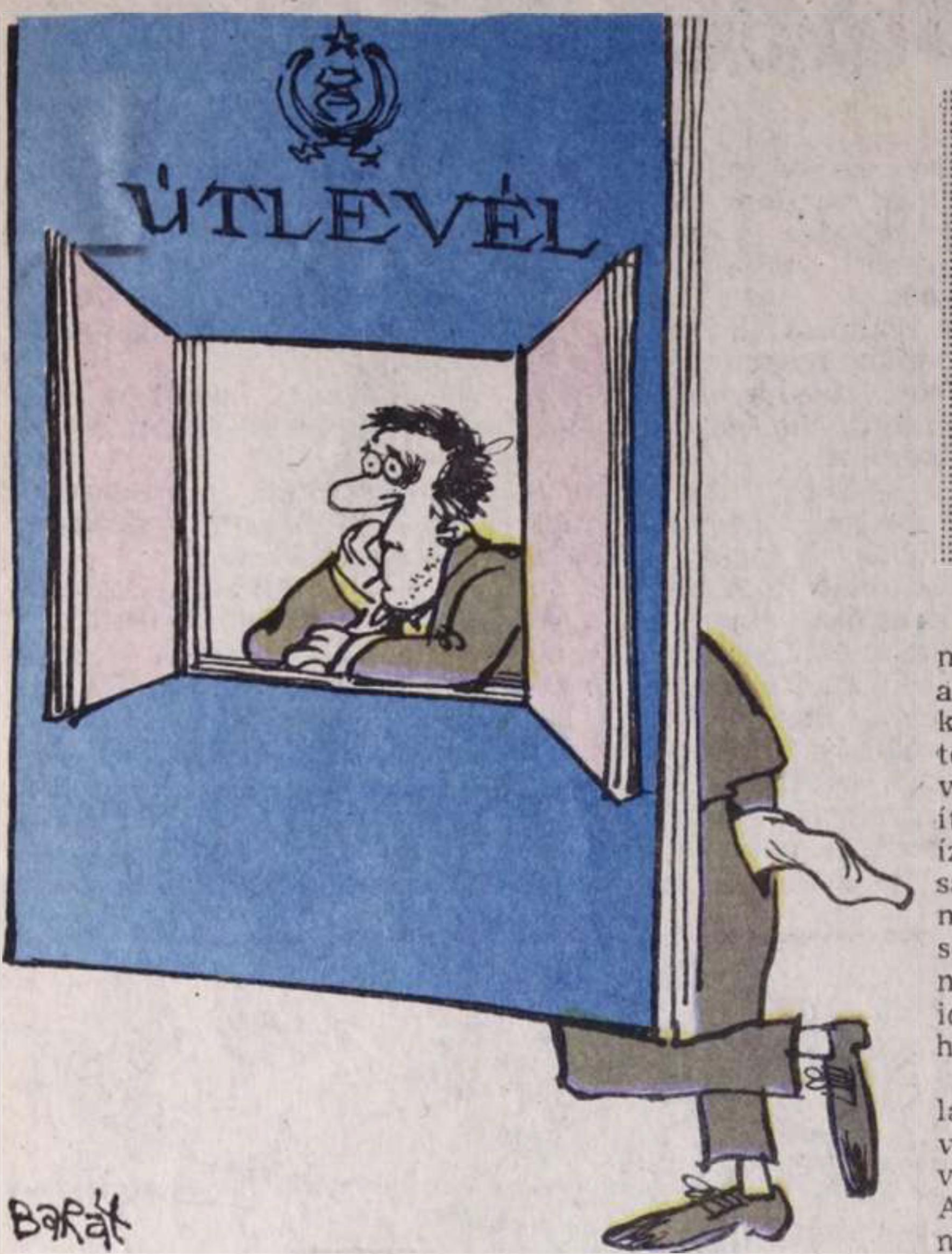

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

Megkérdik Kovácstól:

- Kik azok, akik elvégzik a hétvégi házadon a javításokat?

— A beosztottjaim.

— És kik járnak oda hétvégeken?

— A főnökeim...

FOTÓSAROK

BÉKAMESE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű szép kicsiny kis királykisasszony. Ennek a kis királykisasszonynak mindene megvolt: érvényes tüdőszűrési igazolványa, lakásigénylési űrlapja, vagyonbevallási nyomtatványa — egyszóval mindene, ami a mai modern élethez elengedhetetlenül szükséges.

Csupán egyetlen dolog hiányzott a királykisasszony életéből: egy nemes lelkű, ám ifjú herceg, aki megcsókolja. Teltek-múltak az évek, sárgultak az űrlapok, a nyomtatványok és az igazolványok, amikor egyszer csak megjelent az ifjú herceg. Nosza, megörültek egymásnak az akkorra már középkorúvá serdült fiatalok. Heuréka, kiáltották túláradó örömükben, s azonmód egymás karjaiba hullottak.

Lett is nagy csoda: a gyönyörű szép kicsiny kis királykisasszony rögvest békává változott. Az ifjú herceg bánatában géemkás lett, de a királykisasszonyt ez nem zavarja: tudja, hogy legalább ő nincs a béka feneke alatt.

efespé

(MTI Fotó — Matusz Károly felvétele)

A LEVÁLTOTT BÚTOR ESETE

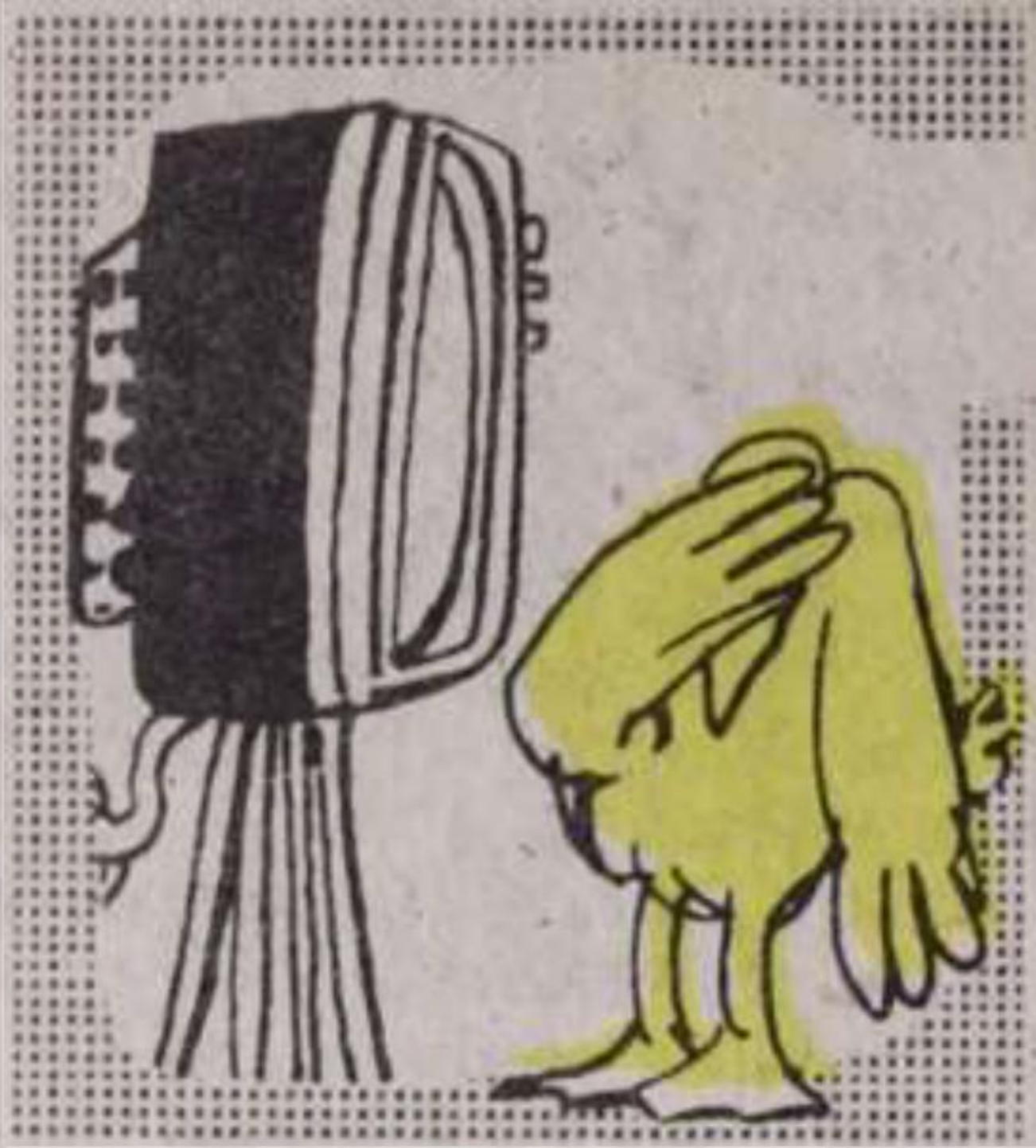

Bemondták a tévében, hogy az egyik belgiumi börtönben fellázadtak a rabok, mert őreik este kilenc után nem engedték, hogy nézzék a televíziót. Hogy az ottani elítélteknek sekélyesebb-e az ízlésük magyarországi társaiknál, vagy a két tévé műsora között van minőségi különbség, nem tudni. Csupán annyi biztos: idehaza még elvétve sem hallani hasonló esetről.

A magyar tévénéző nem lázad. Akár szabadlábon van, akár nem, ha mód van rá, mindent kibír. Azoknak a sportszerető nézőknek például, akik Gulyás László futballközvetítésein edződtek, már szinte semmi izgalmat nem tartogat az élet. A riporter legutóbb nem Brüsszelben, hanem a Bp. Honvéd—Deportivo Chaves kupamérkőzésen nyújtott emlékezetes alakítást. A meccs elején jártunk, amikor a portugál csapatkapitány egy összecsapás után a földön maradt. A kiváló kommentátor azonnal közölte a diagnózist: ez most itt eljátssza nekünk a Nagy Halált. A poén ült, a diagnózis nem: Nagy Halálról szó sem volt, ám mint utóbb kiderült, Kis Kettős Lábtörésről annál inkább, a sérültet mentőautó vitte kórházba.

Persze, ahogy mondani szokták: a Szomszéd mentője mindig fehérebb. Néhány hónappal ezelőtt éppen e hasábokon tettem szóvá a Szomszédokkal kapcsolatban: a televíziós Szabó családban — amely egyébként a való élet megszólalásig hű mása — három család közül egyetlen egynek sincs autója.

Nosza, alig telt egy folytatás és Magenheimék autót kaptak. Ezt sikerült elintéznem a mentőorvosnak és csinos feleségének! Igaz, a kocsi nem új, ráadásul Trabant, de megvan mind a négy kereke, és lehet vele menni — főleg, ha Takács úr (Zenthe Ferenc) segít belökni a járgányt.

Sajnos, néhány hét elteltével rá kellett ébrednem a szomorú igazságra: nem miattam van a Trabant. Az egyik, filmről, színházról és muzsikáról szóló képes hetilapunkban Takács úr (Zenthe Ferenc), az egykori Tenkes kapitánya a forgatókönyvírás kulisszatitkaiba vezeti be a nézőt. Ezt mondja: „A múltkor Komlós Juci, aki Lenkét, az én drága, hűséges feleségemet játssza a Szomszédokban, panaszkodott Horváth Ádámnak, hogy a lakásunkban, mármint a Takácsék lakásában kényelmetlenek a fotelek. Nem tud bennük ülni, megfájdul a dereka." Az interjú további részeiből kiviláglik, hogy a rendező azonnal átérezte a helyzet komolyságát és döntött: ki kell cserélni a bútort! (Családi és össznépi konfliktusok alkalmával egyébként is mindig az ominózus bútordarabot szokták kicserélni!) De hogyan lehet egy szoba teljes bútorzatát egyik folytatásról a másikra kicserélni? Hiszen a néző sem teljesen hülye! Bár sok dolgot nem ért, ami mostanában körülötte történik, ezt azért biztosan észreveszi! Ekkor jött a nagy ötlet: le kell váltani a bútorokat! „Csinálunk itt a házban egy nagy csőtörést, elázik minden a lakásokban, tönkremennek egyes bútorok. A nézők így még örülni is fognak, hogy milyen szép új fotelek kerültek a Takács-lakásba, Jucikának pedig többé nem fog ültében megfájdulni a háta."

Ilyen egyszerű az egész: meglett a beázás, jött a biztosító, s mire ezek a sorok megjelennek, talán már az új bútor is megérkezik.

Szóval, a Trabantot sem nekem köszönhetik Magenheimék, hanem önmaguknak! Valahogy így történhetett: Kulka János (Magenheim Ádám) az egyik felvételen szóvá tette, hogy mindenki rajta röhög, mert mentőorvos létére villamossal jár, a múltkor még az ellenőr is megbüntette. Szerzett neki a tévé egy Trabantot — mégis olcsóbb, mint a bírságot kifizetni!

S ha már a pénznél tartunk: még az említett belgiumi börtönlakók is feszült figyelemmel kísérték volna a Felkínálom legutóbbi műsorát. (Ez egy éjszakai műsor, olyan késői időpontban sugározzák, amikor magyar dolgozó és belgiumi elítélt már régen az igazak álmát alussza.) Ezúttal egy fütyülős pénztárcát mutatott be Pomezanski György és innovációs csapata. A különleges pénztárca nem az árakra fütyül — ez még egy később kifejlesztendő változat, lásd még: bérreform —, hanem akkor szólal meg, ha ellopják. Dicsőség a feltalálónak, a műegyetem hallgatójának. Aki, mint jövendő műszaki értelmiségi, már bizonyára dolgozik egy olyan szerkezeten, ahol nem az ellopott pénztárca, hanem a kereskedelemben, vendéglátásban és bárhol máshol eltulajdonított pénz fütyül.

Ha a fiatal feltaláló megakadna a feltalálásban, ötletét ajánlja fel a Szomszédoknak. Ők nem ismernek lehetetlent: egy-két folytatás alatt ezt a problémát is könnyűszerrel megoldják.

Föld S. Péter

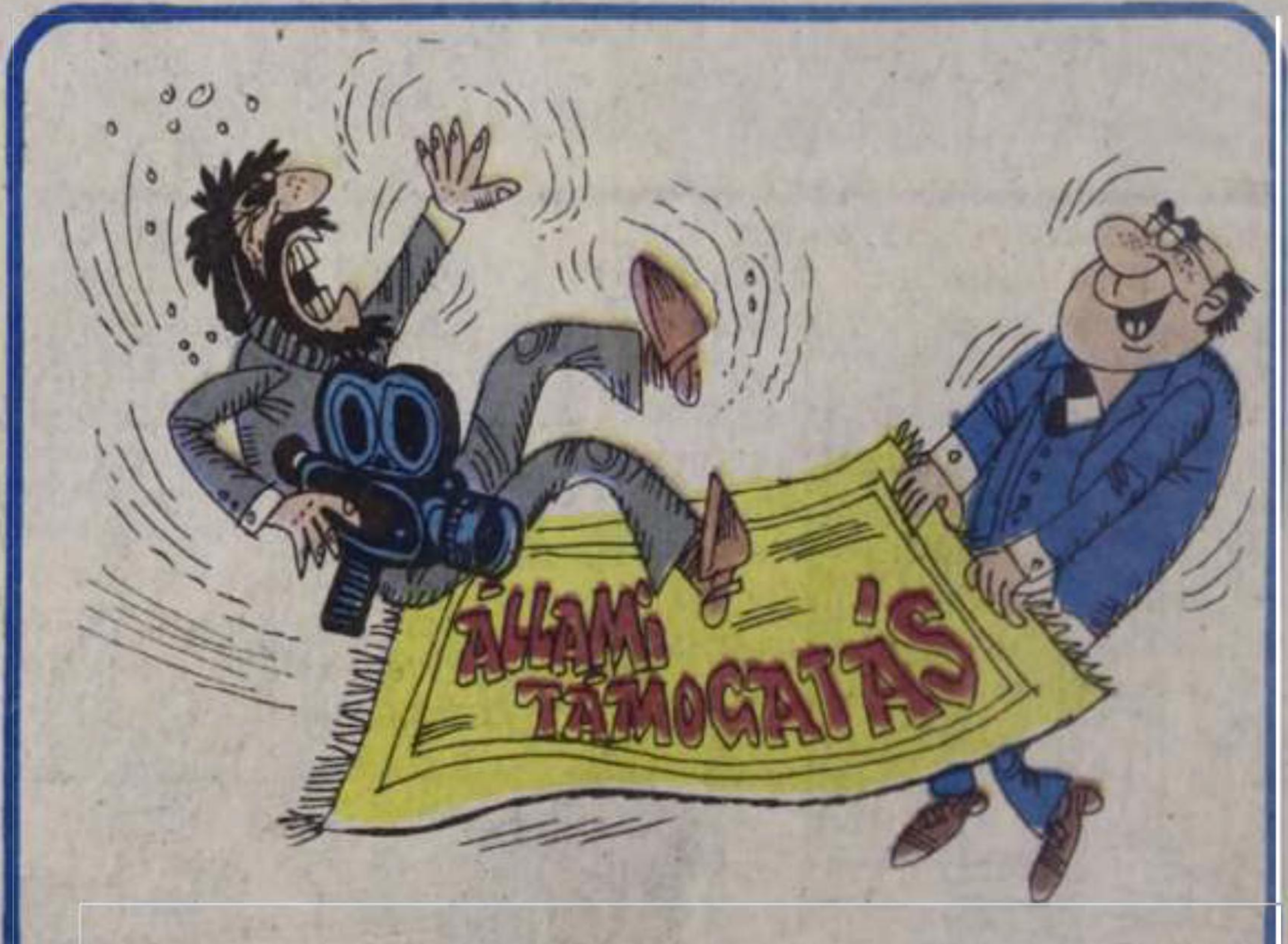

– Hé! Hogyan fogom magam önmegvalósítani?

Östreicher Emil—Végh Antal—Kemény György

A MAGYAR PERES TROJKA

Boeing 747-es a szovjet légiforgalomban

MÁRKAJELE: JUMBOV JETSZKIJ

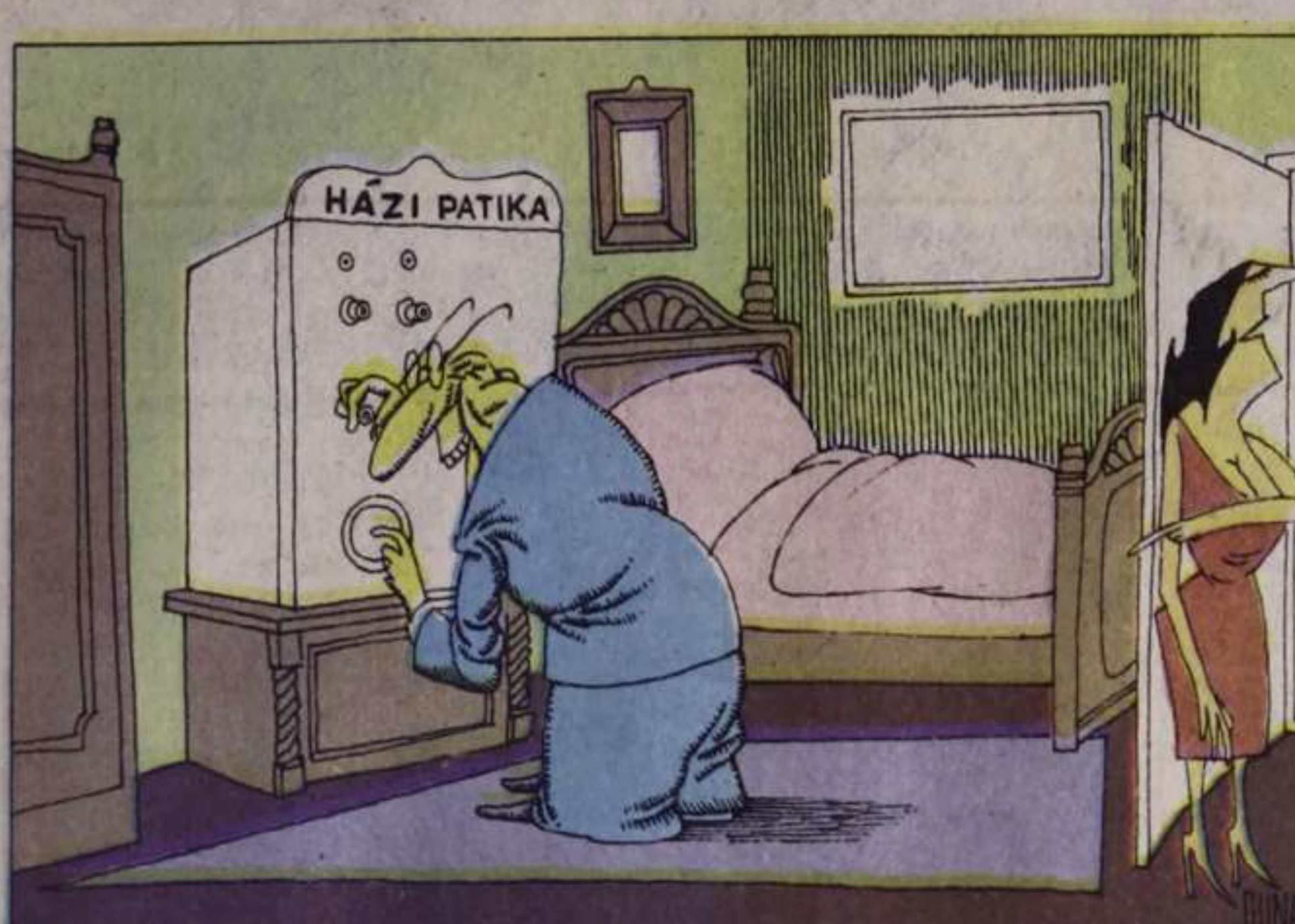

– A papa a tablettákat széfbe zárta!

ELŐKALKULÁCIÓ

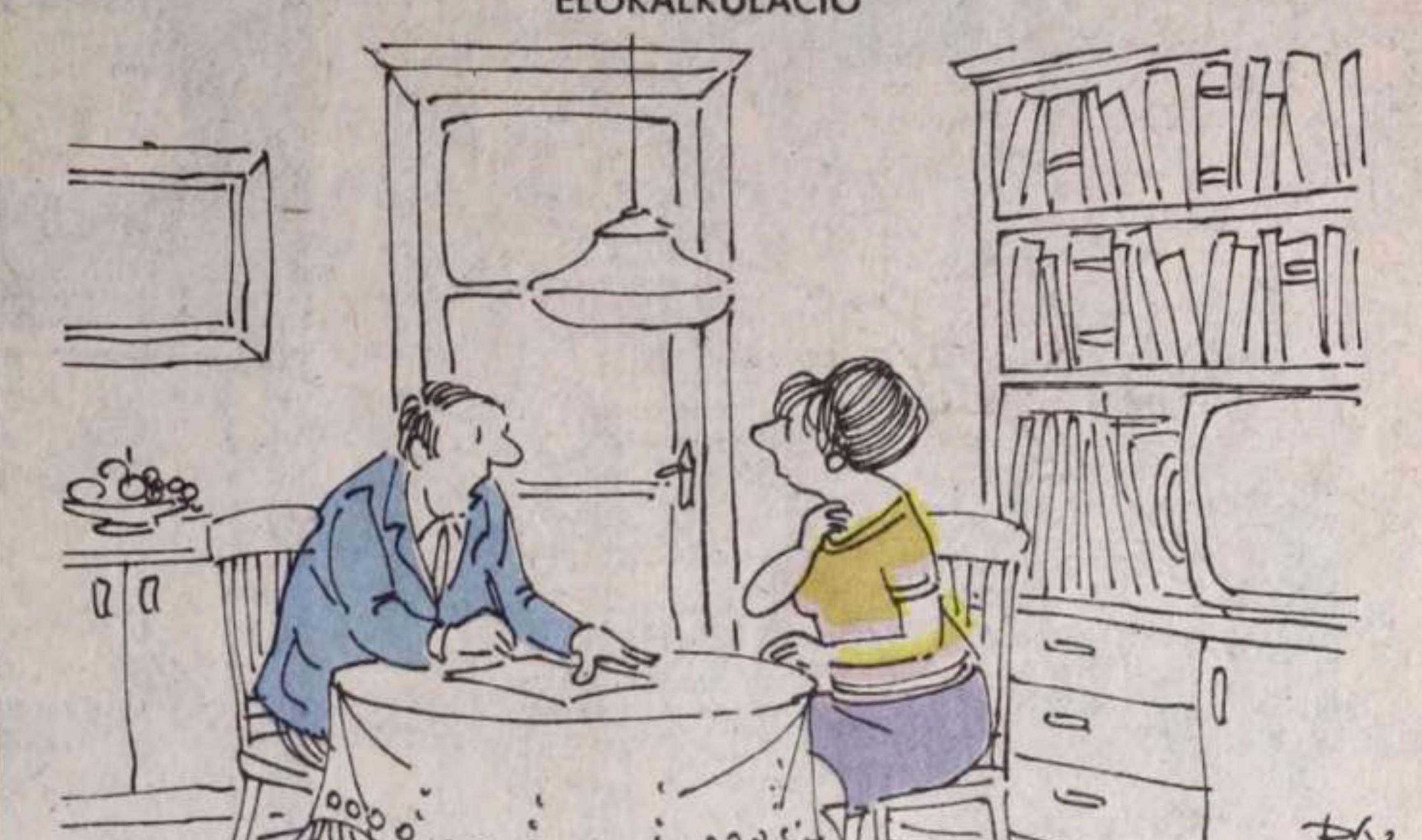

– Januártól nem veszünk színházjegyet, könyveket, és nem vesszük meg a mama drága orvosságait!

BAKI BAKI HÁTÁN

„Jót tett a hőség” cím alatt közölt cikket a Magyar Nemzet. A cikk utolsó mondata: „A termés mennyiségét *kedvezőtlenül befolyásolta* az a hőség, amely az érés utolsó szakaszában érte a búzát.”

A laikus olvasó tájékozódását pedig az befolyásolja kedvezőtlenül, ha egy szájból fújnak rá hideget és meleget... akarom mondani, ha két szájból fújnak rá meleget és meleget.

●

A Magyar Nemzetnek (a Népfront lapjának) egy kéthasábos képzőművészeti méltatásában a következő szavak halmozódását figyeltem meg: verbalizálhatatlan, avantgárd (így!), meditációs objektumok, metafora, analógia, kinetikus absztrakció, analitikus, nonfiguratív illuzionizmus, monokromitás, ideológiátlan, kontraszt, reprezentatív, enigmatikusság, rezignáció, gesztus, illuzionisztikus, kalligráfiák, robusztusan expresszív, cizelláltan expresszív, formálmanierizmus, dekorativitás, univerzális program, elementáris, struktúra, sablon, konzumálhatóság. A cikk befejezése: „Minden kimondható. De miről?”

Nyilván a műbírálat számos olvasója is ezt kérdezi.

●

Még mindig Magyar Nemzet: „igencsak gazdag anyagot kínálnak *a magukat antikvitásnak hirdető magyar használtcikk-kereskedők*”.

Vásároljunk antik ószereseket! A legjobb befektetés!

Azt kérdi egy cikkíró az Élet és Irodalomban, vajon „a jövőben a *szürke segédnépek* szerepére kárhoztattatunk”-e.

Aligha. „Szürke segédnép” ugyanis épp oly kevéssé létezik, mint kiválasztott nép, avagy felsőbbrendű faj. Szomorú, hogy ezt ma még bizonygatni kell.

●

„*Koronakereskedelmi* Vállalat” — hallom egy tévéreklámban.

Illetékesek, vigyázat! Megkettőzni a koronaőrséget!

●

Olyan Ady-bélyegről ír a Filatéliai Szemle, mely *„a halálozás fél évszázados jubileuma alkalmából”* készült.

Nos, tény, hogy 1969-ben volt Ady halálának ötvenedik évfordulója, de nem emlékszem rá, hogy bárkinek is kedve lett volna ebből az alkalomból *jubilálni*.

A Speter Erzsébet fölajánlotta dolláralapítvány kapcsán olvasható a Magyar Hírlapban a művészekről: *„ők lesznek az elsők, akikről köztudomású, hogy valutájuk nem BC-számlán nyugszik, hanem kamatozó betét”*.

Ebből főleg az „ők”, a „lesznek” és „az elsők” nem stimmel. Igen sok magyar állampolgárnak már régesrégen van (még az adakozó honleány áldozatkészsége nélkül is) kamatozó devizabetétje Magyarországon, és korántsem csak művészeknek. Ez legföljebb csak a Magyar Hírlap munkatársának nem volt eddig köztudomású.

●

Továbbra is Magyar Hírlap. Labdarúgásunkról olvasom: „mi a tizenhatoshoz érve azt keressük, kinek, hová adhatjuk le a labdát, hogy ne blamáljuk *le* magunkat”.

Hírlapírónak is jobban áll, ha nem blamálja magát egy-egy ilyen mondattal. Sem le, sem egyéb irányban.

Timár György

EMELKEDŐ TÉRÍTÉS

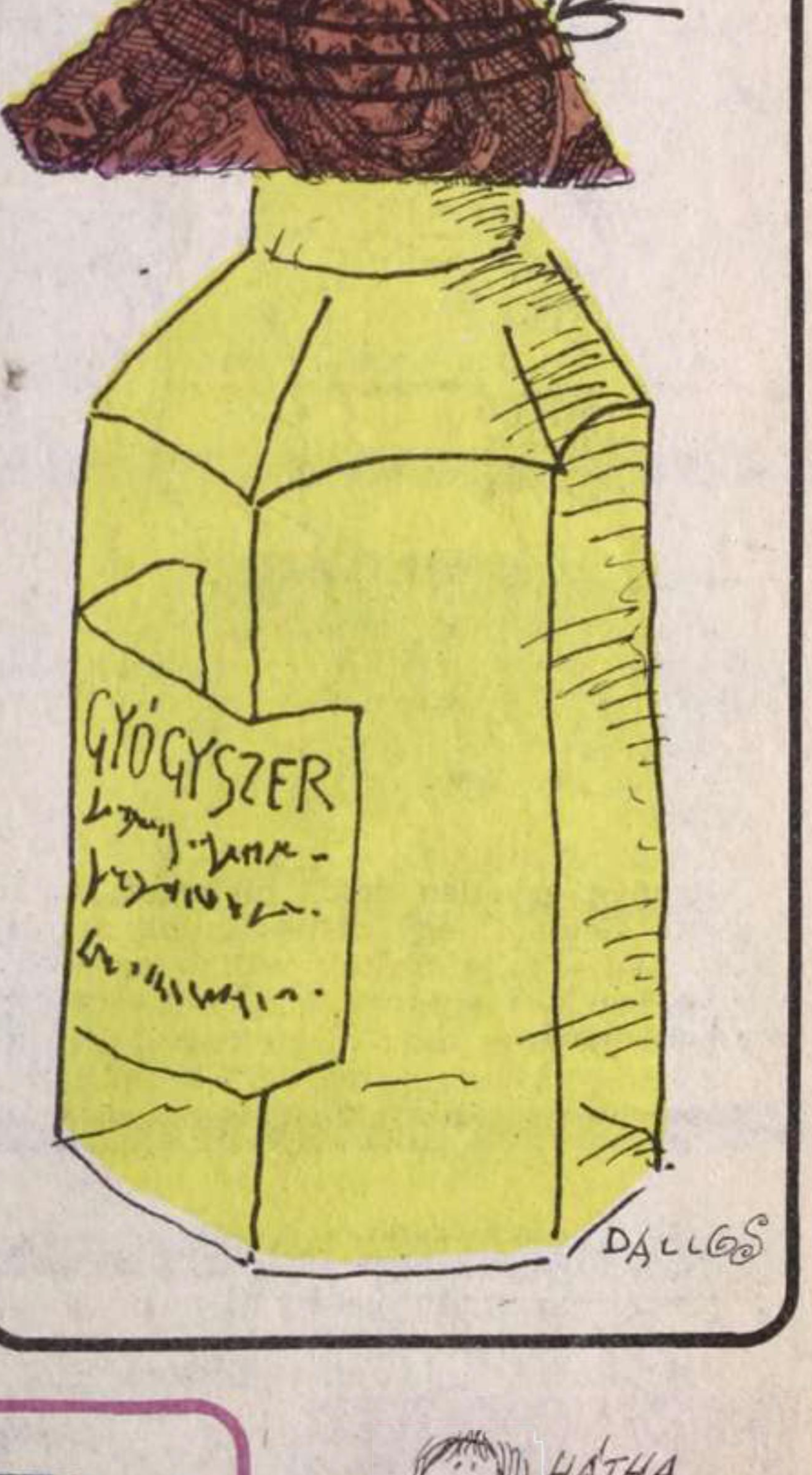

EMANCIPÁCIÓ

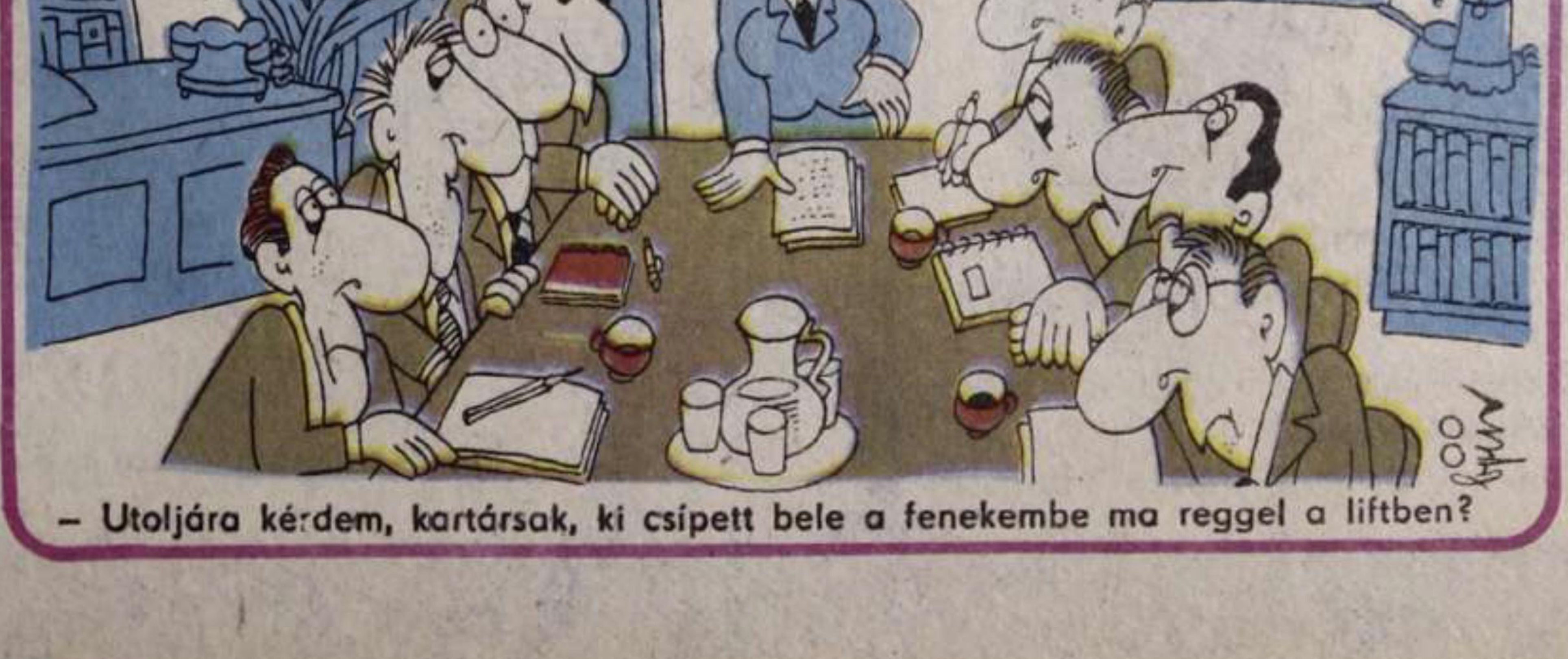

– Utoljára kérdem, kartársak, ki csípett bele a fenekembe ma reggel a liftben?

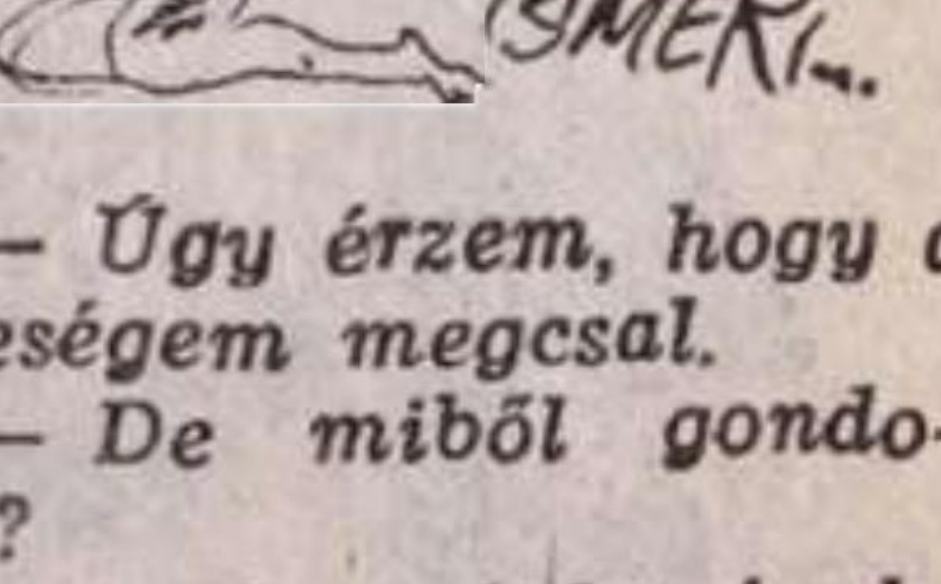
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Úgy érzem, hogy a feleségem megcsal.

— De miből gondolod?

— A legutóbbi években háromszor is más városba költöztünk. Debrecenből Gyomára, onnan Szombathelyre, onnan pedig Salgótarjánba. És mindig ugyanaz a postás kézbesíti a leveleinket!

Új magyar átkok...

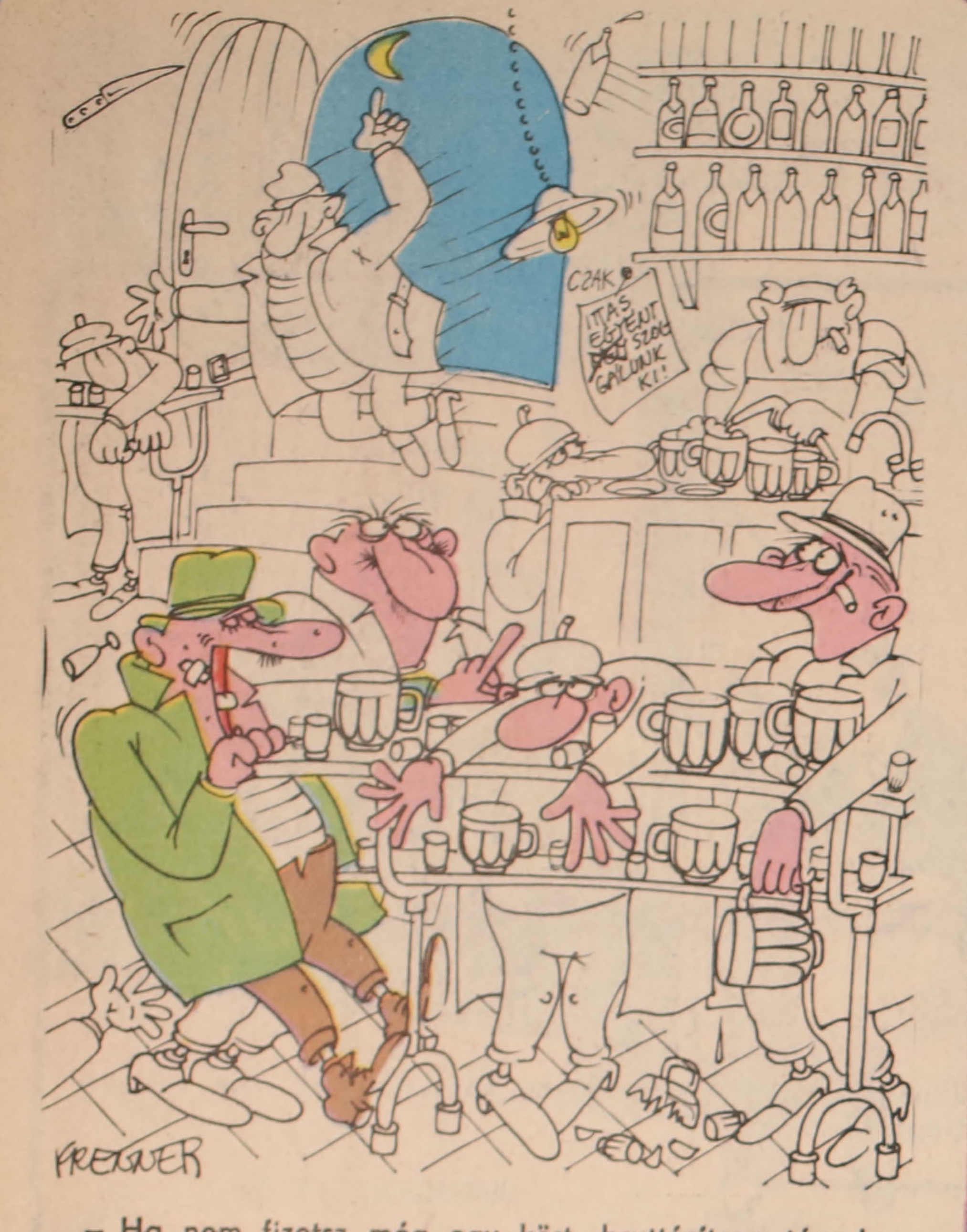
CZAK
ITTAS EGYÉNT SZOLGÁLUNK KI!
KRETZNER

– Ha nem fizetsz még egy kört, bruttósítson téged a Kupa Mihály!

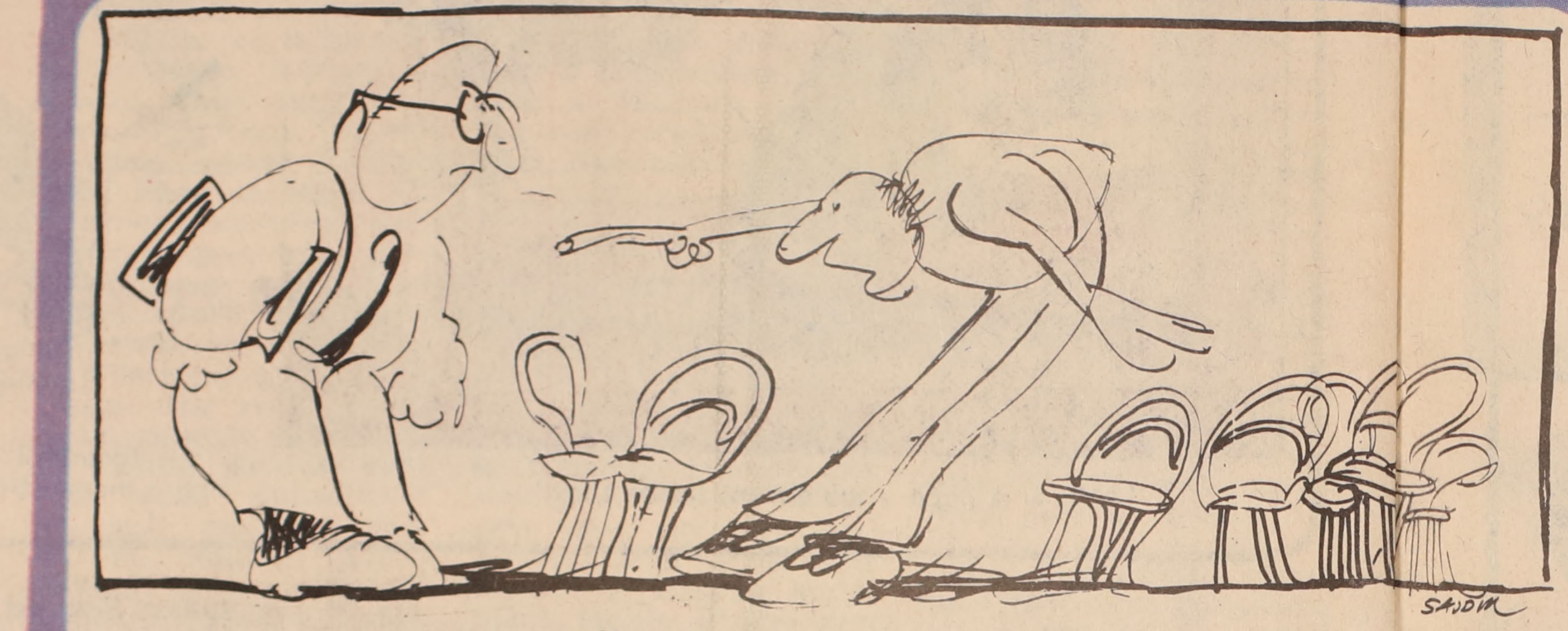

– Hogy jöjjenek rád a fényes szelek!

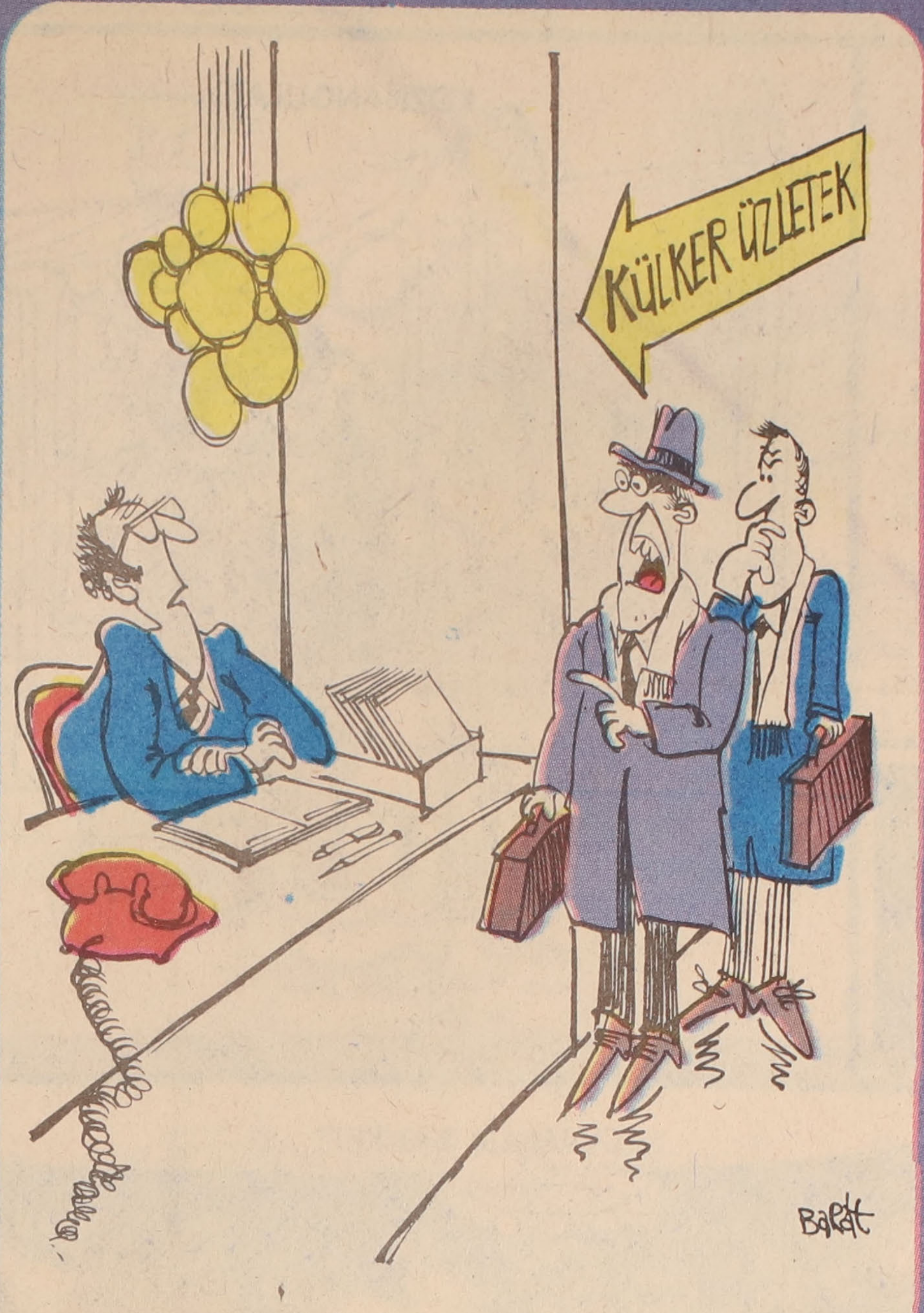
KÜLKER ÜZLETEK
BALÁT

– Üzletet csak kizárólag fejlődő ország kössön magukkal!

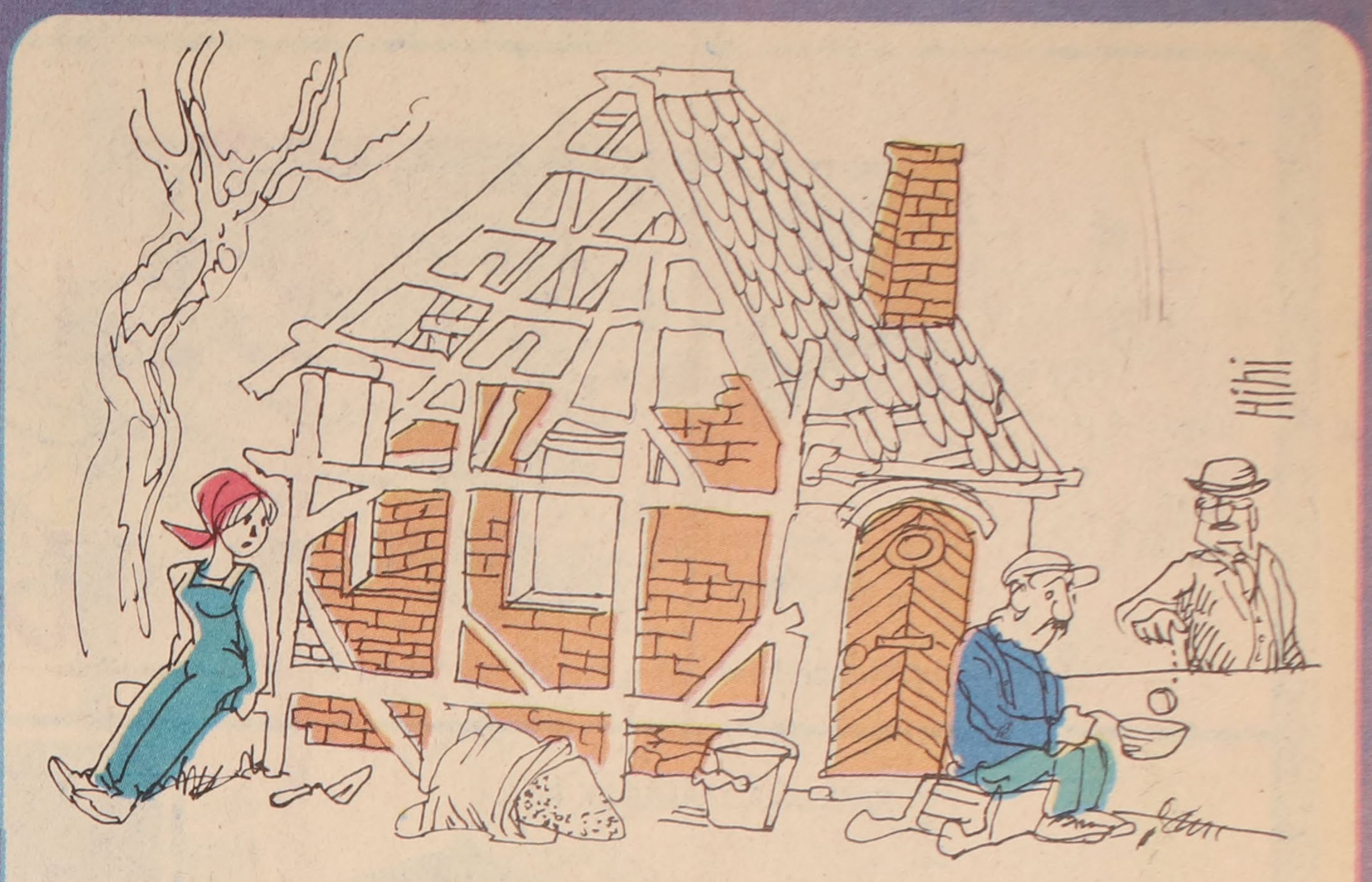

– Tatarozd ki a házad elhelyezkedési segélyből...

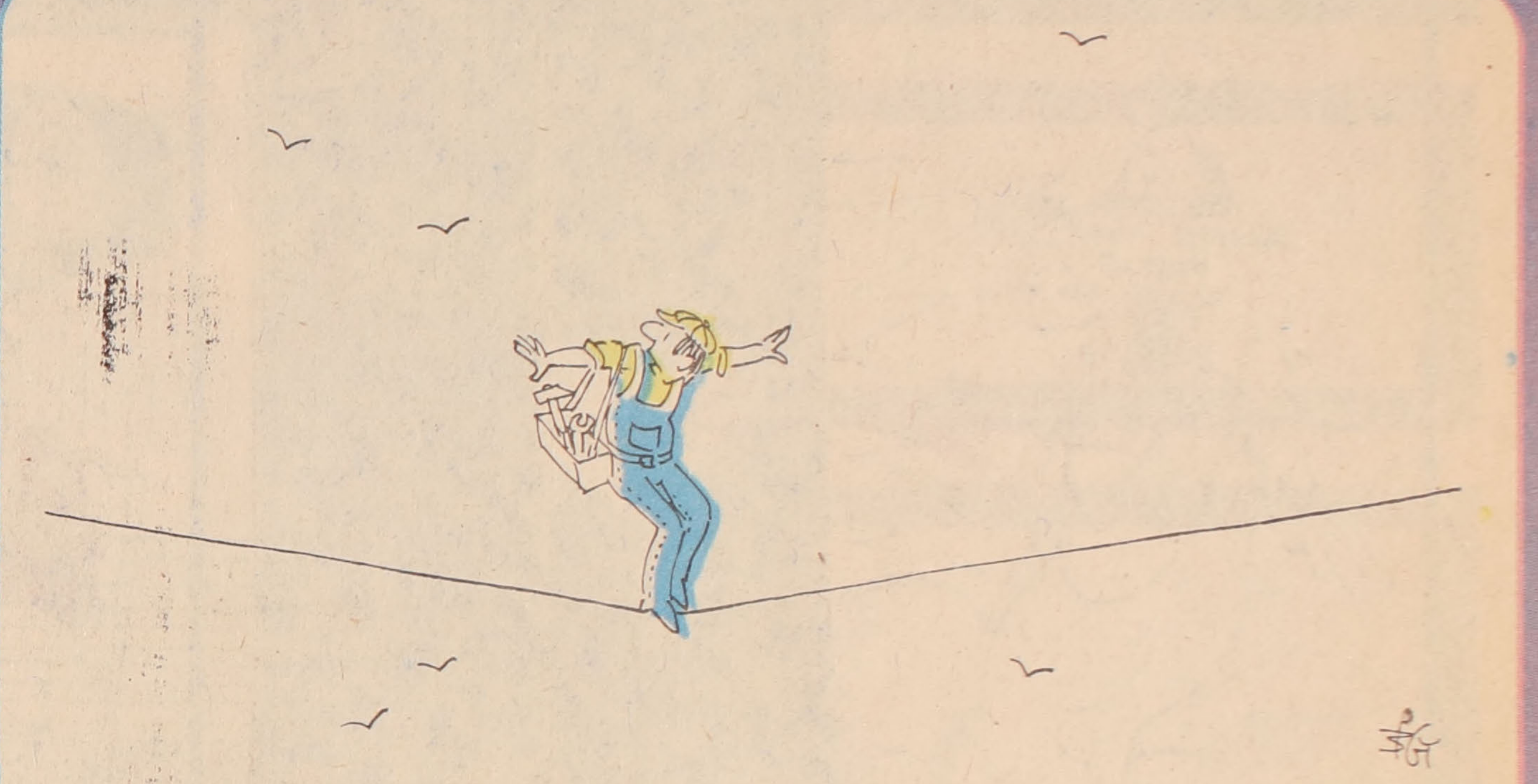

– Vajon ki kívánhatta ezeket a nehéz éveket a vezető osztálynak...?

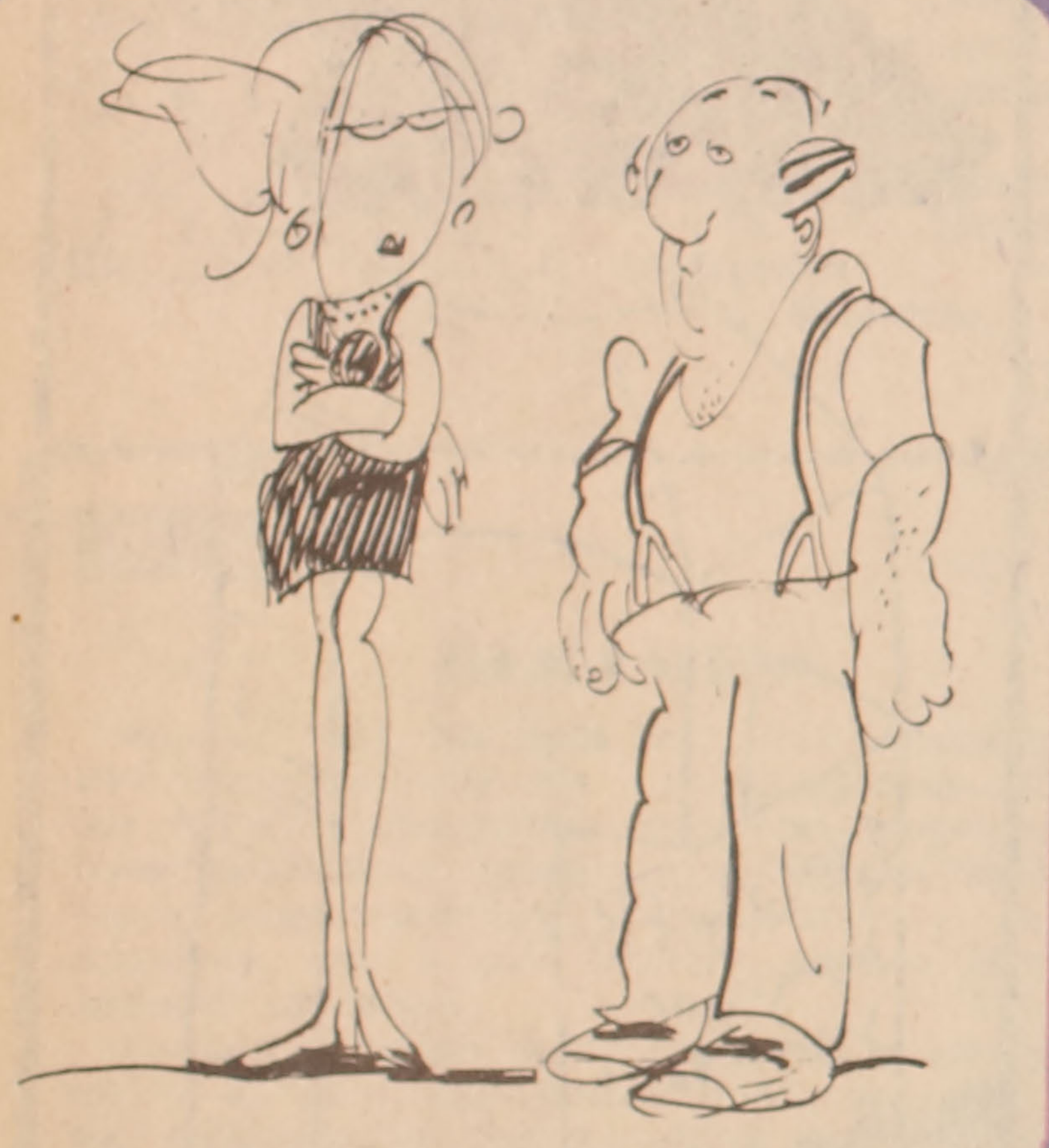

– Legyen hozzád olyan a feleséged, mint egy bolti eladó!

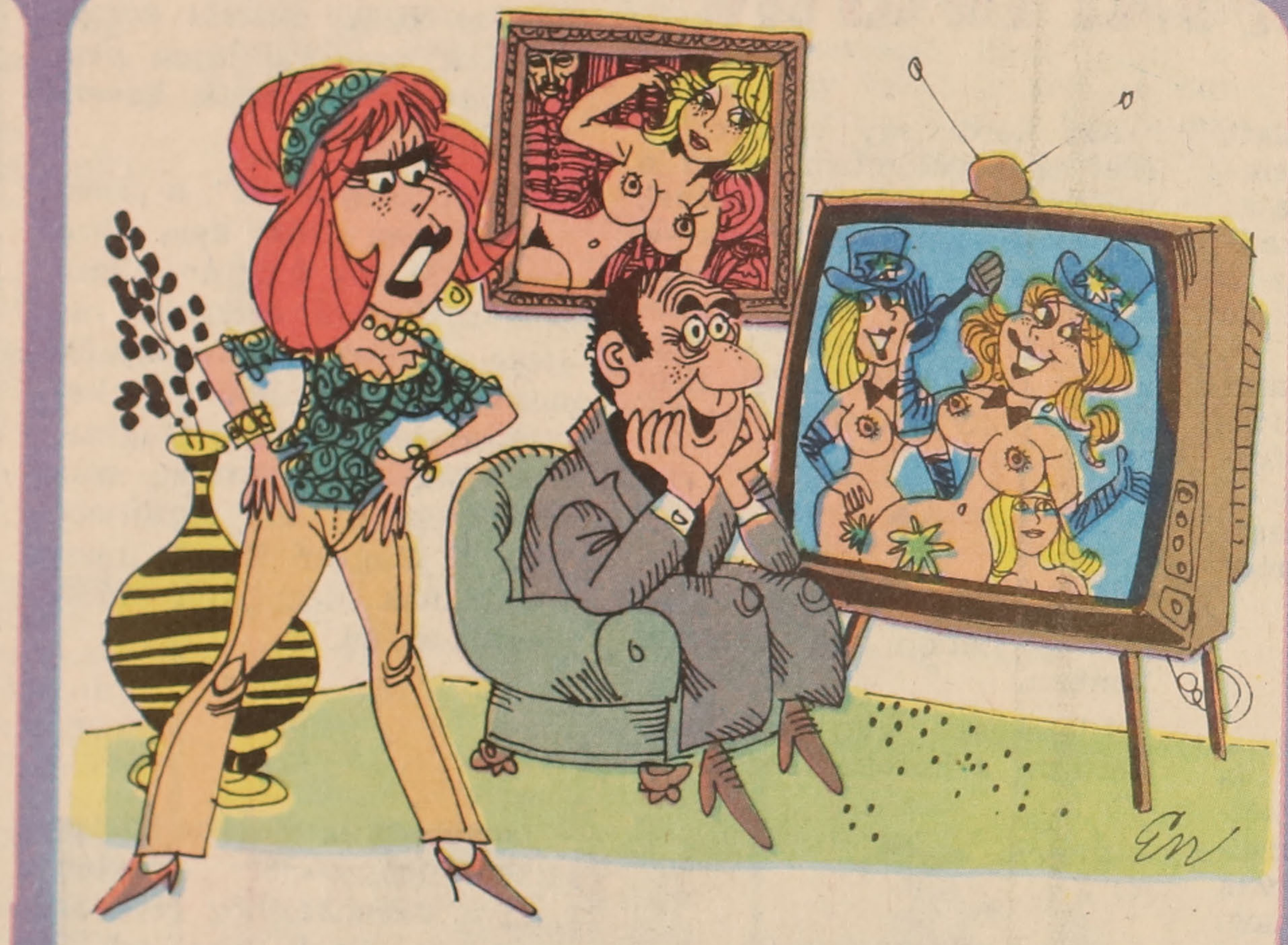

– Köszönjön neked az adóhivatal SZJA-val!

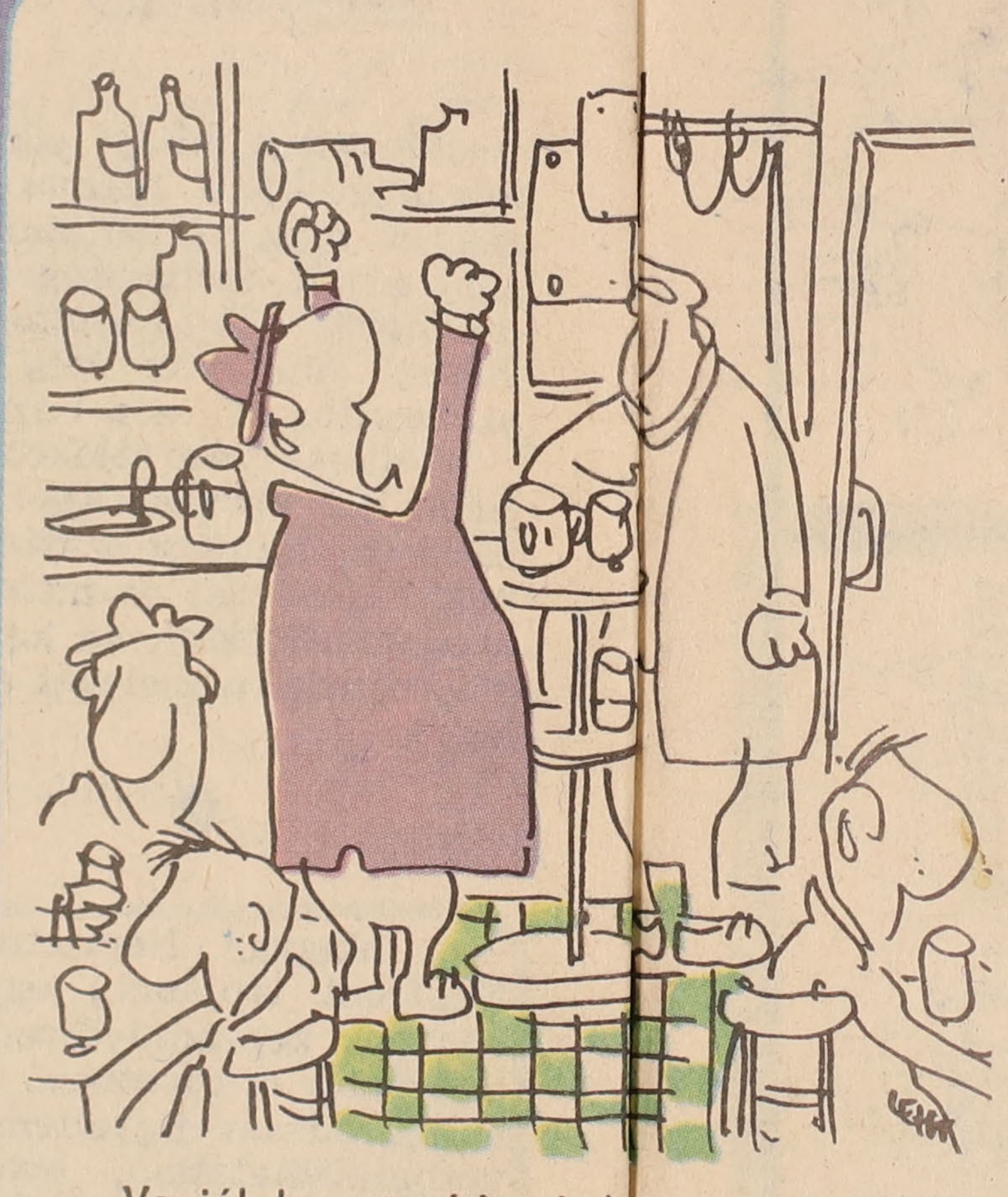

– Vonják be a te útleveledeanuár elsejétől!

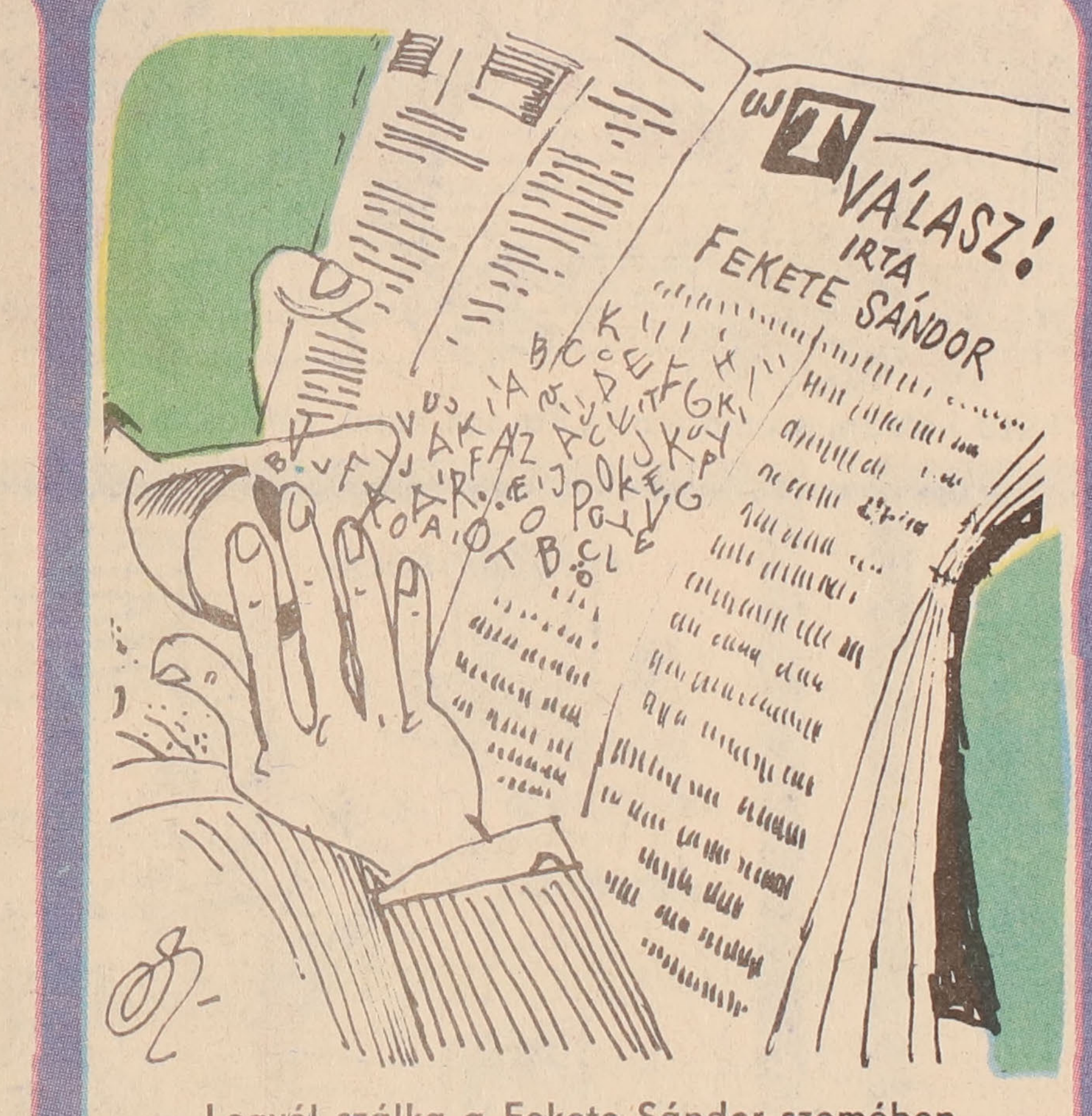
ÚJ T
VÁLASZ!
IRTA
FEKETE SÁNDOR

– Legyél szálka a Fekete Sándor szemében...

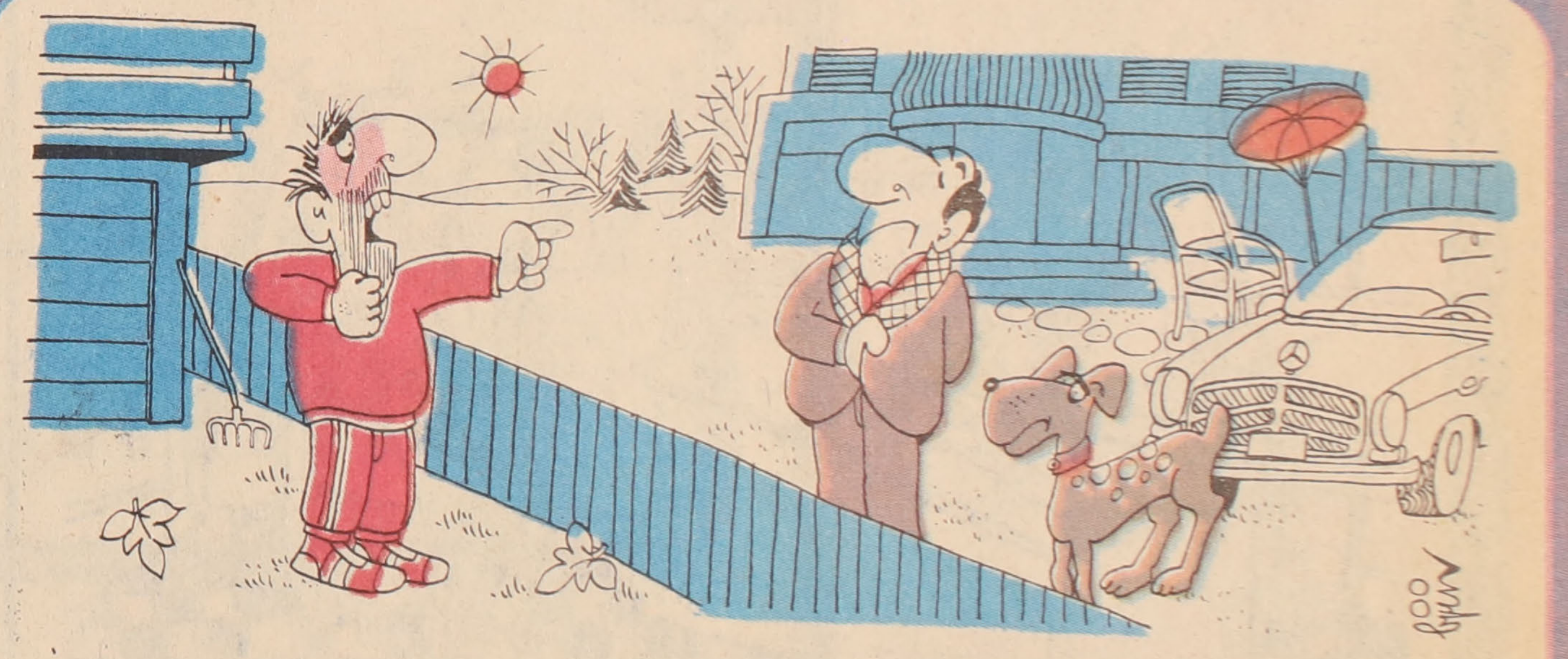

– Látogasson meg neved napján a gazdasági rendőrség!

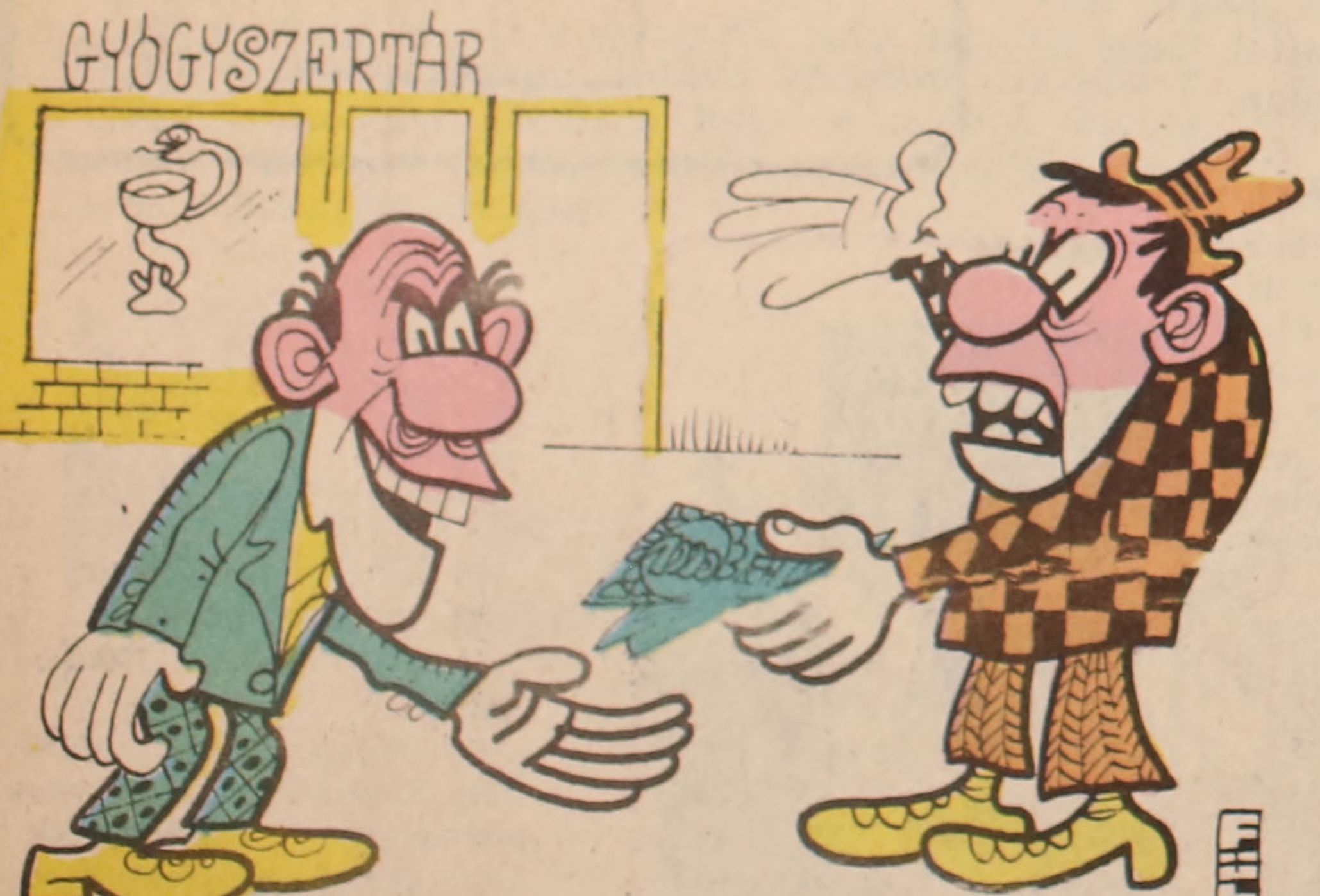
GYÓGYSZERTÁR

– Tessék, és költse patikára!

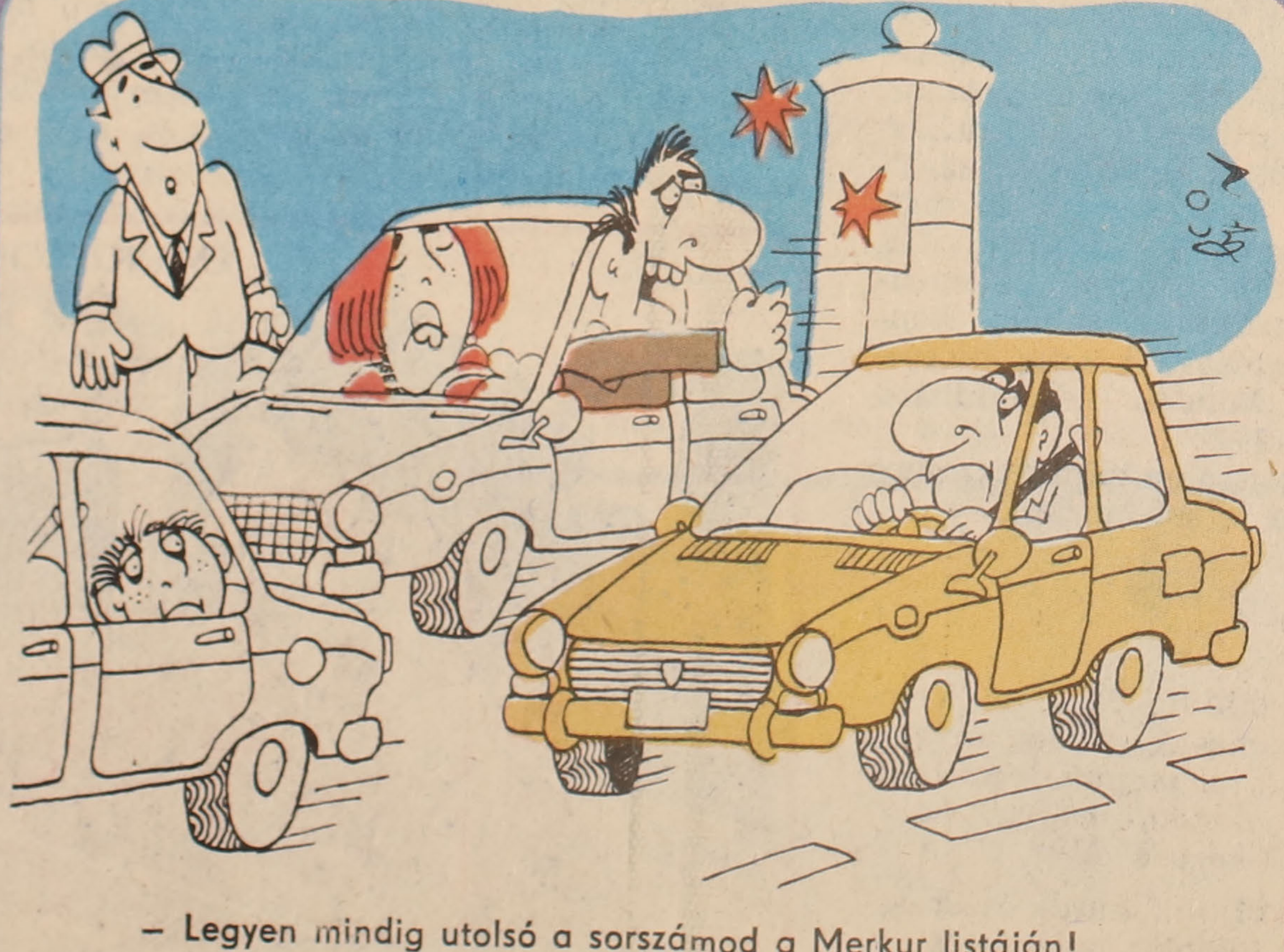

– Legyen mindig utolsó a sorszámod a Merkur listáján!

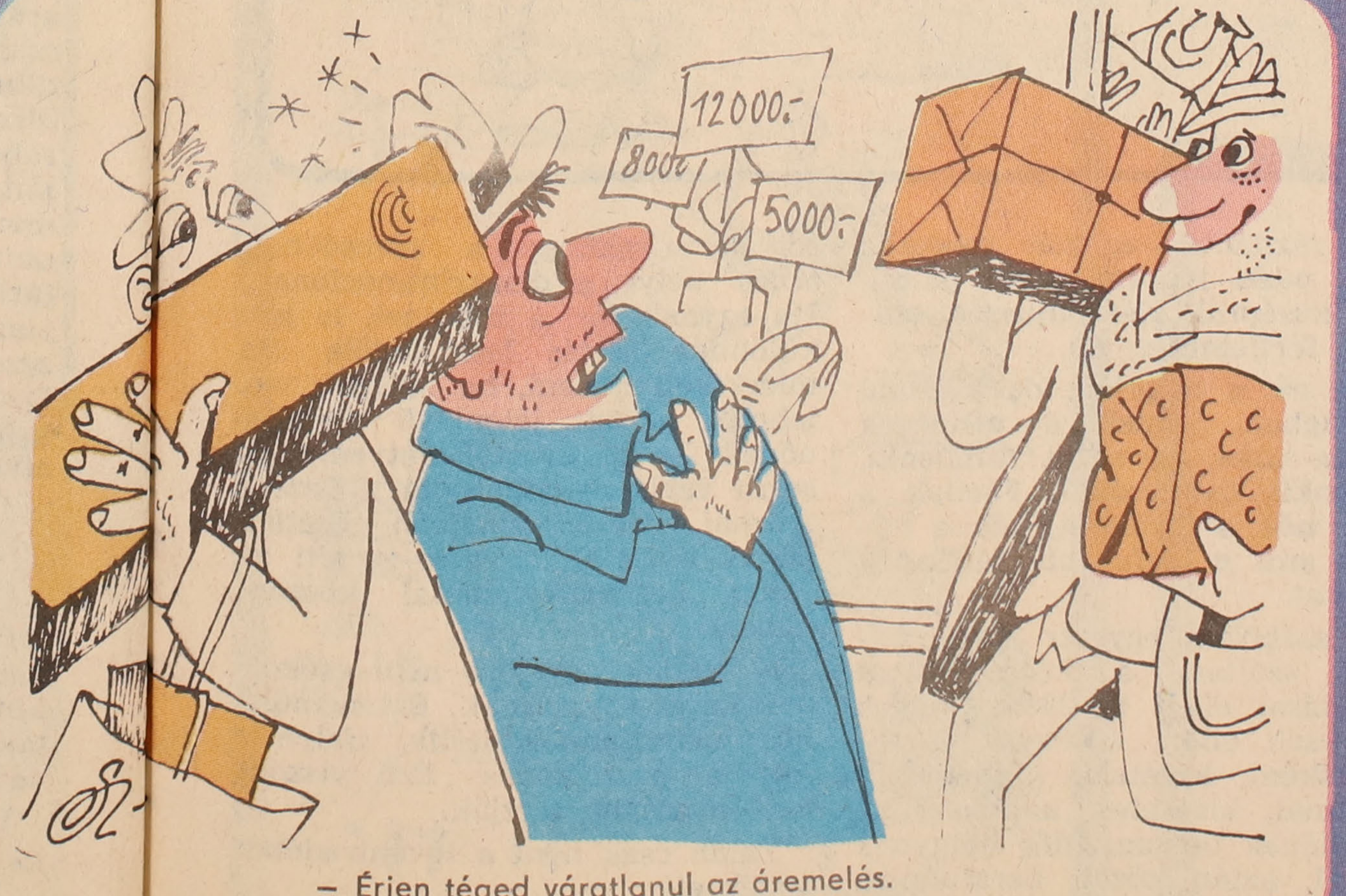
12000.-
8000.-
5000.-

– Érjen téged váratlanul az áremelés.

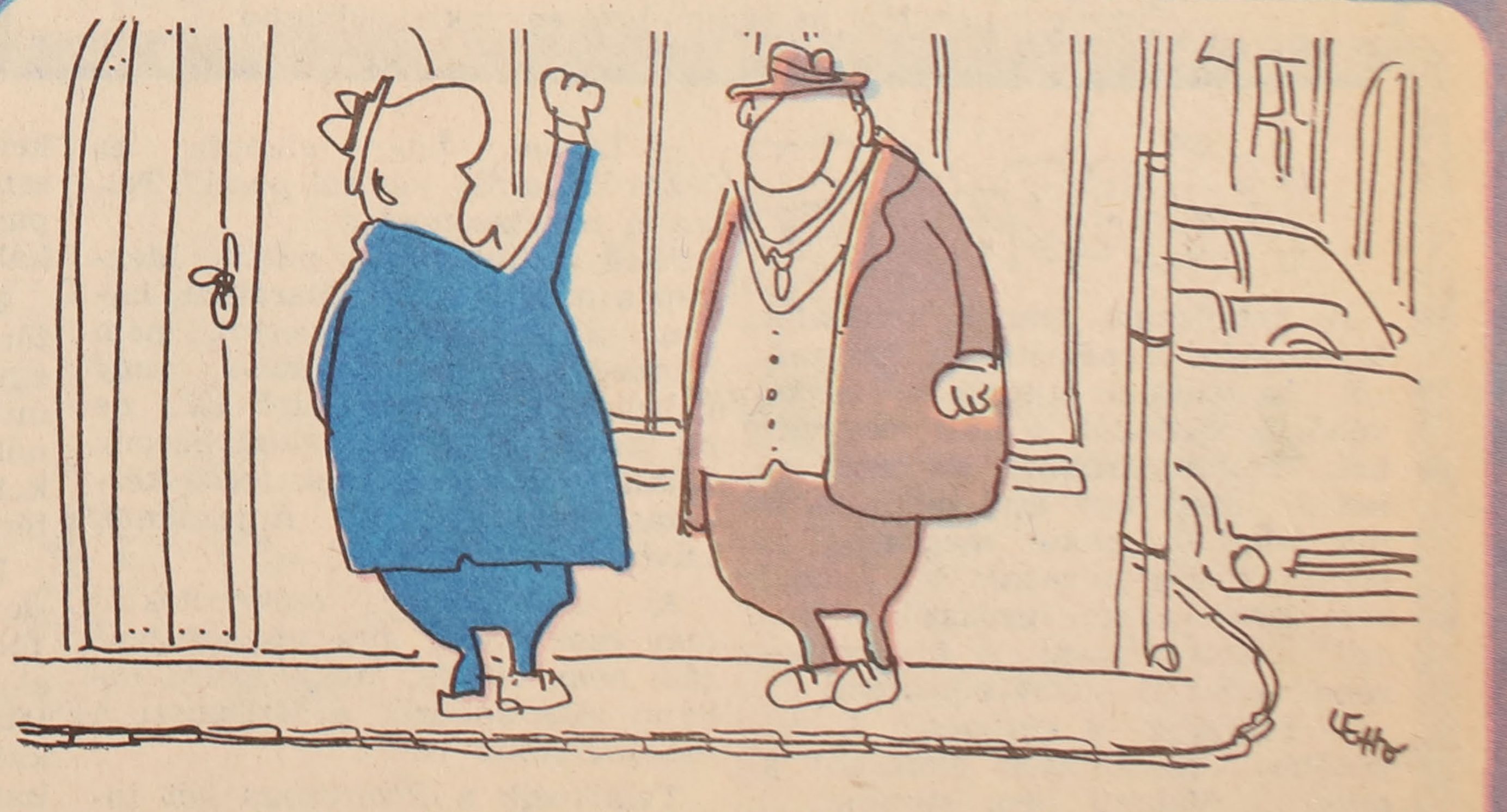

– Oh, hogy éljél meg a te béredből és a te fizetésedből!

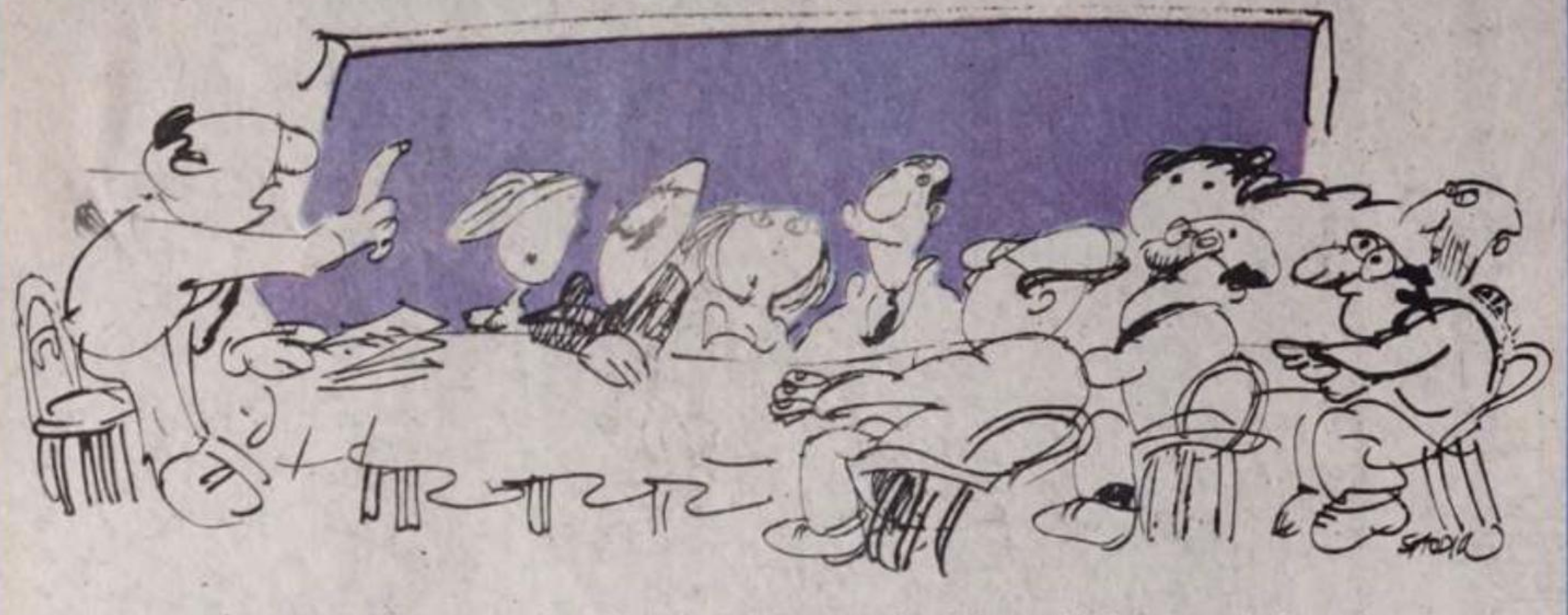

– És amíg az energiahordozókra figyeltünk, hiánycikk lett a vécépapír.

KÖZHANGULAT

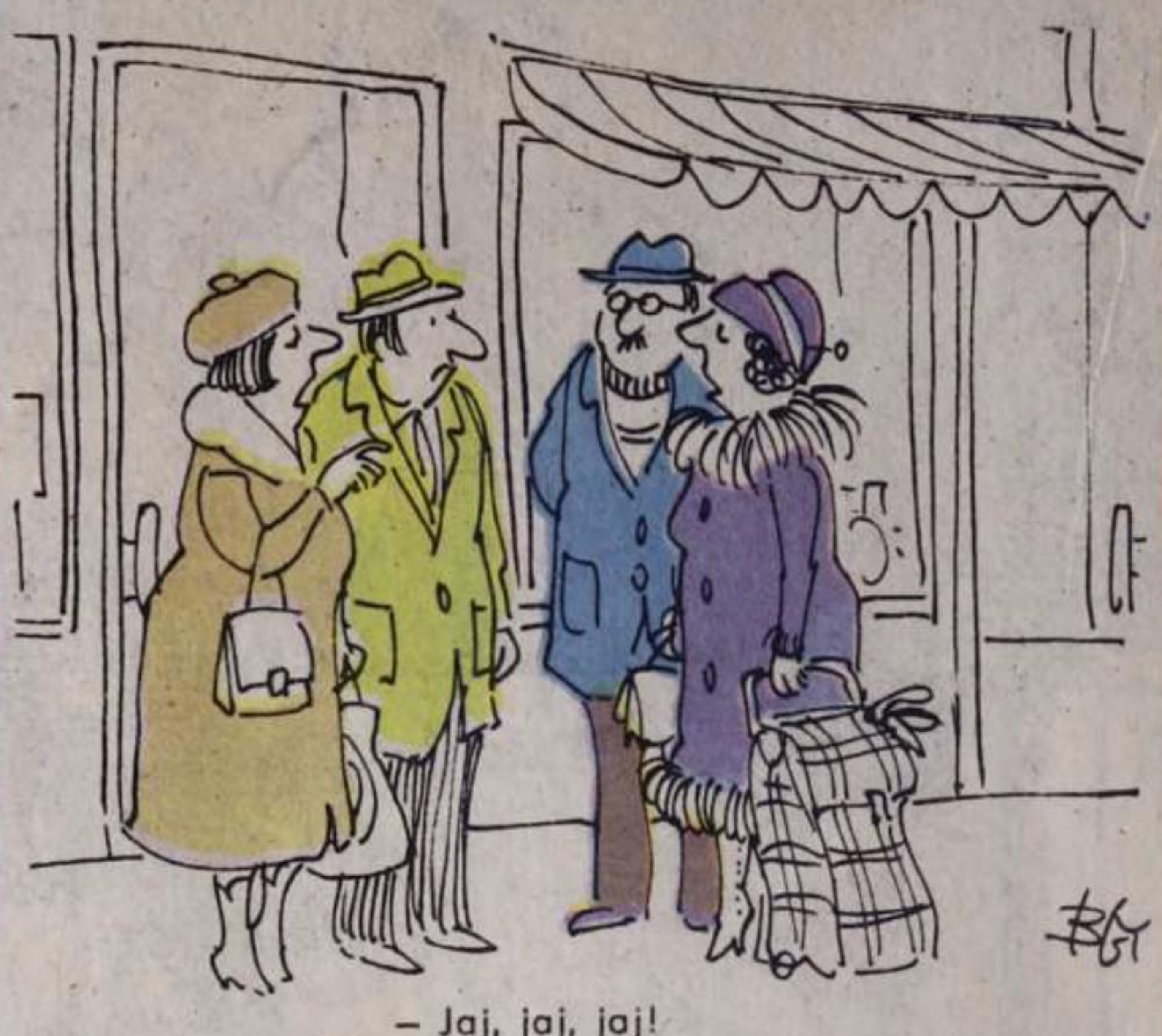

– Jaj, jaj, jaj!
– Jaj . . .

RACIONALIZÁLÁSOK KORA

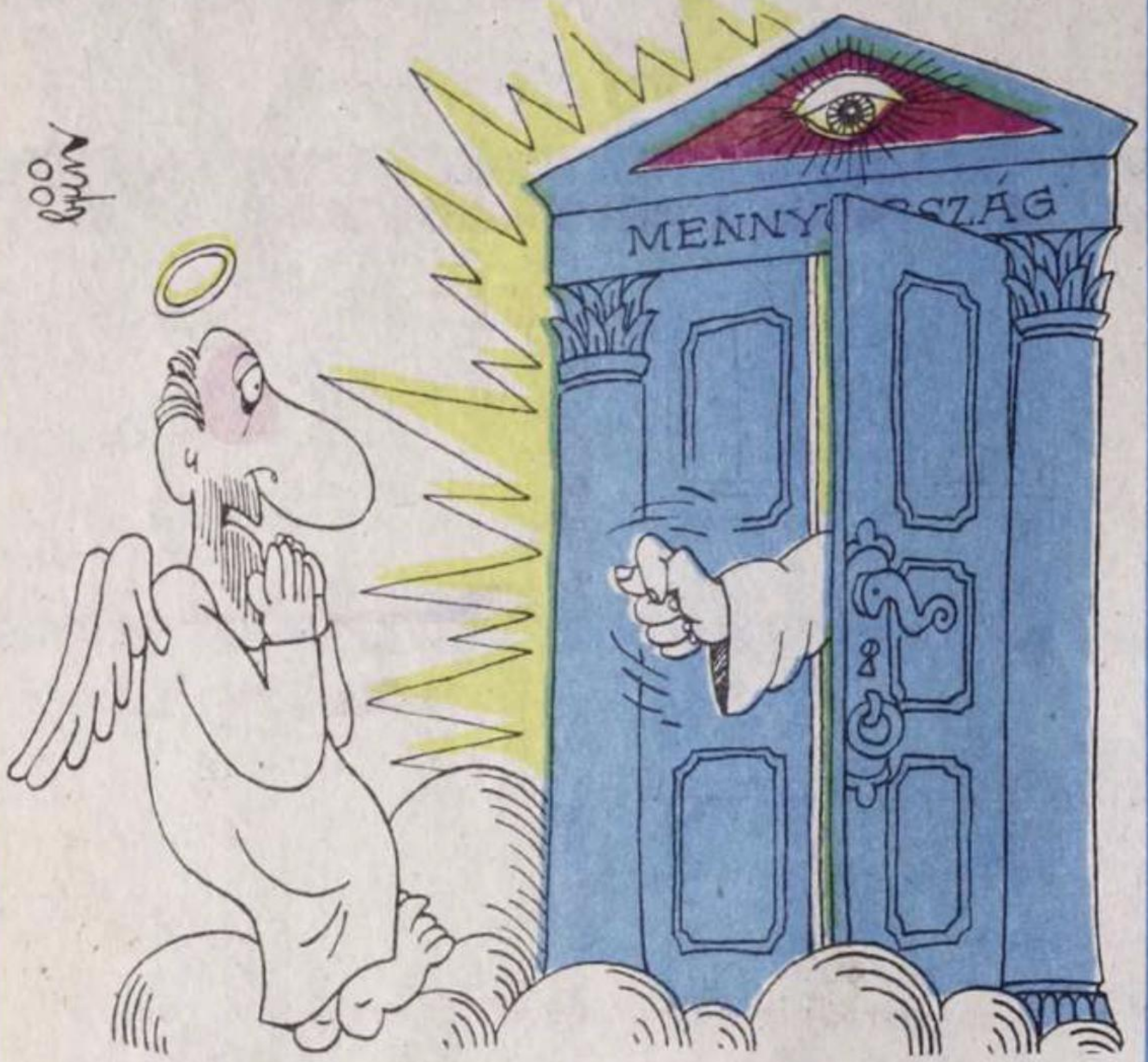

SZANÁLÁSI BANKETT

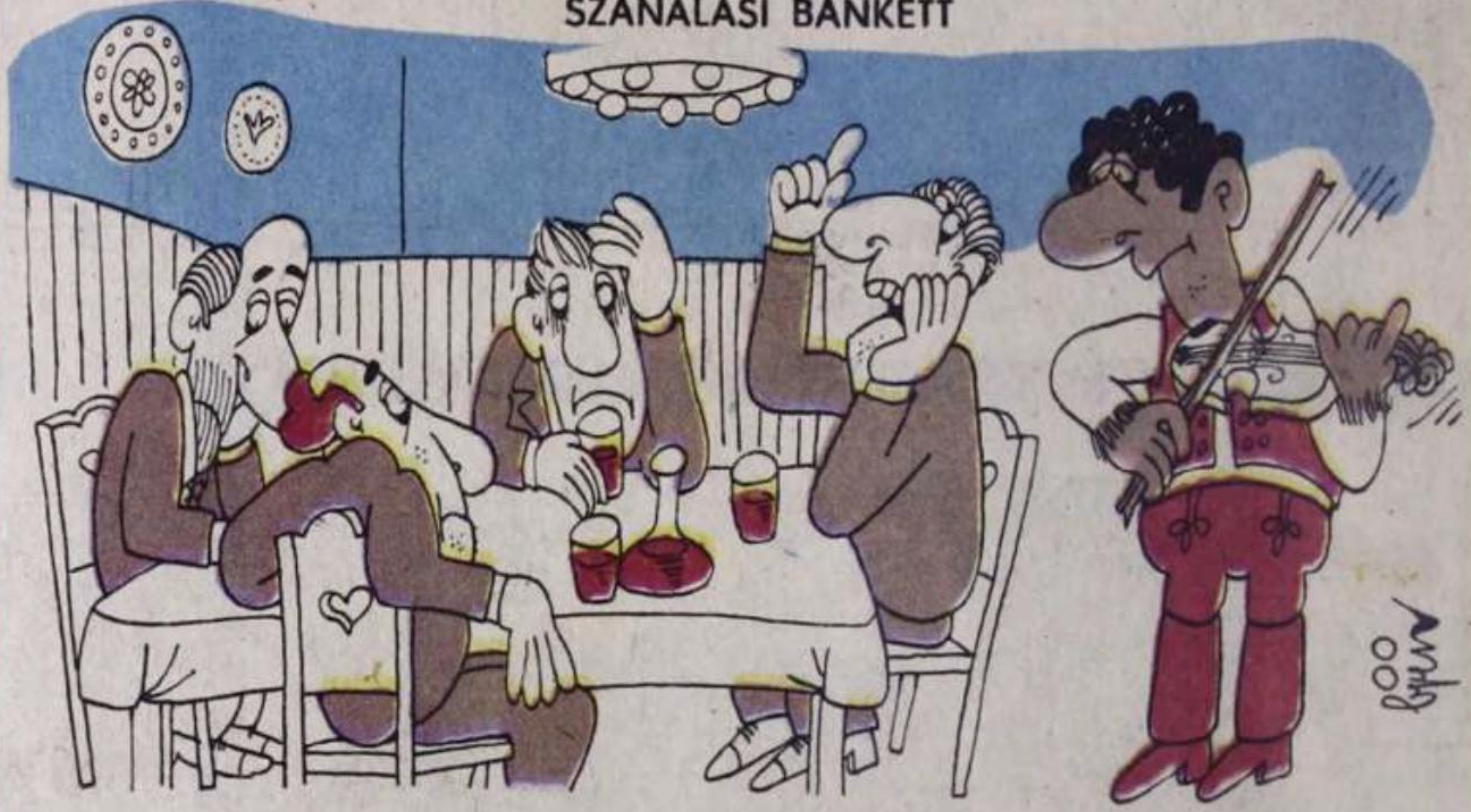

– Azt húzd halkan, szomorúan: „Rácsos kapu, rácsos ablak . . .”

DIAGNOZIS

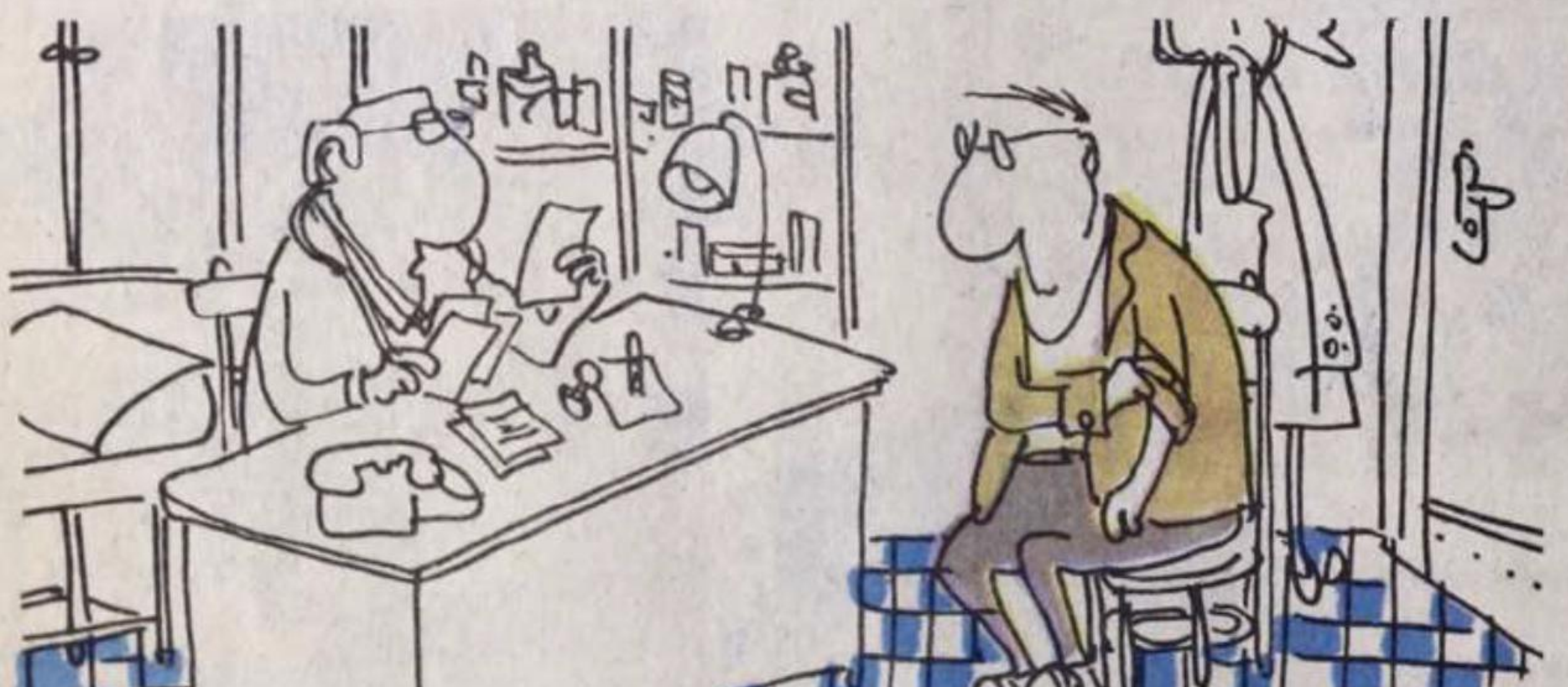

– Őszinte leszek. Már ne vágjon bele egy lakásfelújításba . . .

FANTOMTÉGLÁK

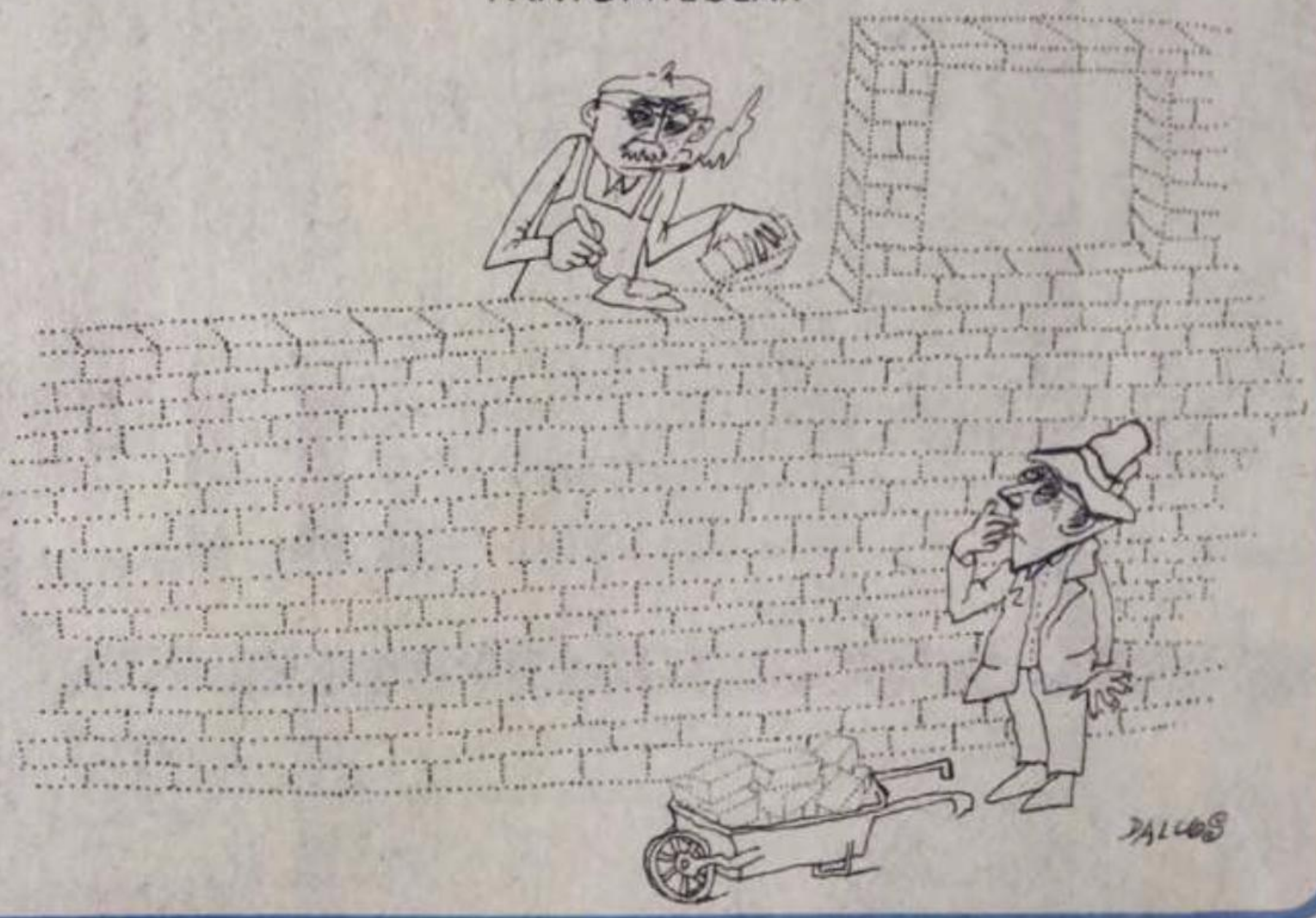

FÉRFIPUSZI

A hétköznapi ember iparkodik tájékozódni a nemzetközi helyzetről. Ha lehet az újságokból, a tévéből, a rádióból. A közleményekből, kommentárokból. Ha nem lehet — mert úgy érzi, nem mindig lehet — akkor megpróbál a sorok között olvasni. Ha ebből sem lehet, akkor igyekszik a puszik között olvasni. A ma emberének ezek is sokat elárulnak.

— Figyelted a tévében? A repülőtéri fogadtatáson elmaradt a puszi . . . Valami nem stimmel . . .

— Észrevetted, hogy nem volt három puszi, csak kettő? Romlik a viszony.

— Láttad, hogy elkapta és jobbról, balról, jobbról puszi? Teljes a nézetazonosság . . .

Ezek a diplomáciai puszik. Megvan a maguk kódja. Barátnak három jár, egyesek szerint, nem mindegy jobbról indul-e vagy balról. Fejlődőnek kettő jár, de ha pozitív fejlődő, akkor három. Jóindulatú semlegesnek forró kézrázás két tenyérrel. Amazoknak hűvös kéznyújtás.

A diplomáciai csókprotokoll már csak ilyen, ami viszont igazán nem tetszik, hogy egyre inkább elharapódzik a férfipuszi a magánéletben is.

Találkozik a fővárosban két tanácselnök. Nem látták egymást időtlen idők óta. Legalább egy hete. Ahelyett, hogy barátságosan kezet ráznának, egymás nyakába esnek, puszi jobbról, puszi balról, puszi középről. Két bajuszos, szakállas férfiember.

Még ez is hagyján, de köznapi társaságban, jönnek a vendégek egymás után, és sorra mindenki, mindenkit összecsókol. Férfiak a nőket, nők a férfiakat, nők a nőket, s ami a legfurább, férfiak a férfiakat.

E hasábokon egyszer már csöndesen szóltam a kézcsók-divat túlhajtásai ellen is. Nem vagyok a kézcsók ellen, kivételes tiszteletadásként, kivételes, ünnepi alkalommal, kivételes kapcsolatokban illőnek tartom. Idős hölgynek például, aztán közeli barátnőnek, vagy gratuláció alkalmából netán táncestélyen, fogadáson, vagy hasonlón. Csakhogy a kézcsókban nincs helye a diszkriminációnak. Ha egynek jár, a többinek is jár, különben sértés lesz belőle. De miért kell nekem, ha belépek valahová, az ott jelenlévő tizenkét nőnek — 18 évestől hetvenig — sorra végig nyalogatnom a kezét? A mai vírusos világban. Esetleg annak a fiatal lánynak is, aki az előbb kezitcsókolommal köszönt nekem.

A férfiak egyelőre nem csókolnak kezet egymásnak. Ezt nemükhöz méltatlannak ítélik. Helyette jött a puszizkodás. Ezt viszont helyénvalónak tartják.

Talán csak nem a tévéhíradóból lesték el?

Novobáczky Sándor

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

FÜLÖP, HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI, DALLOS, SAJDIK, DUNAI, BRENNER

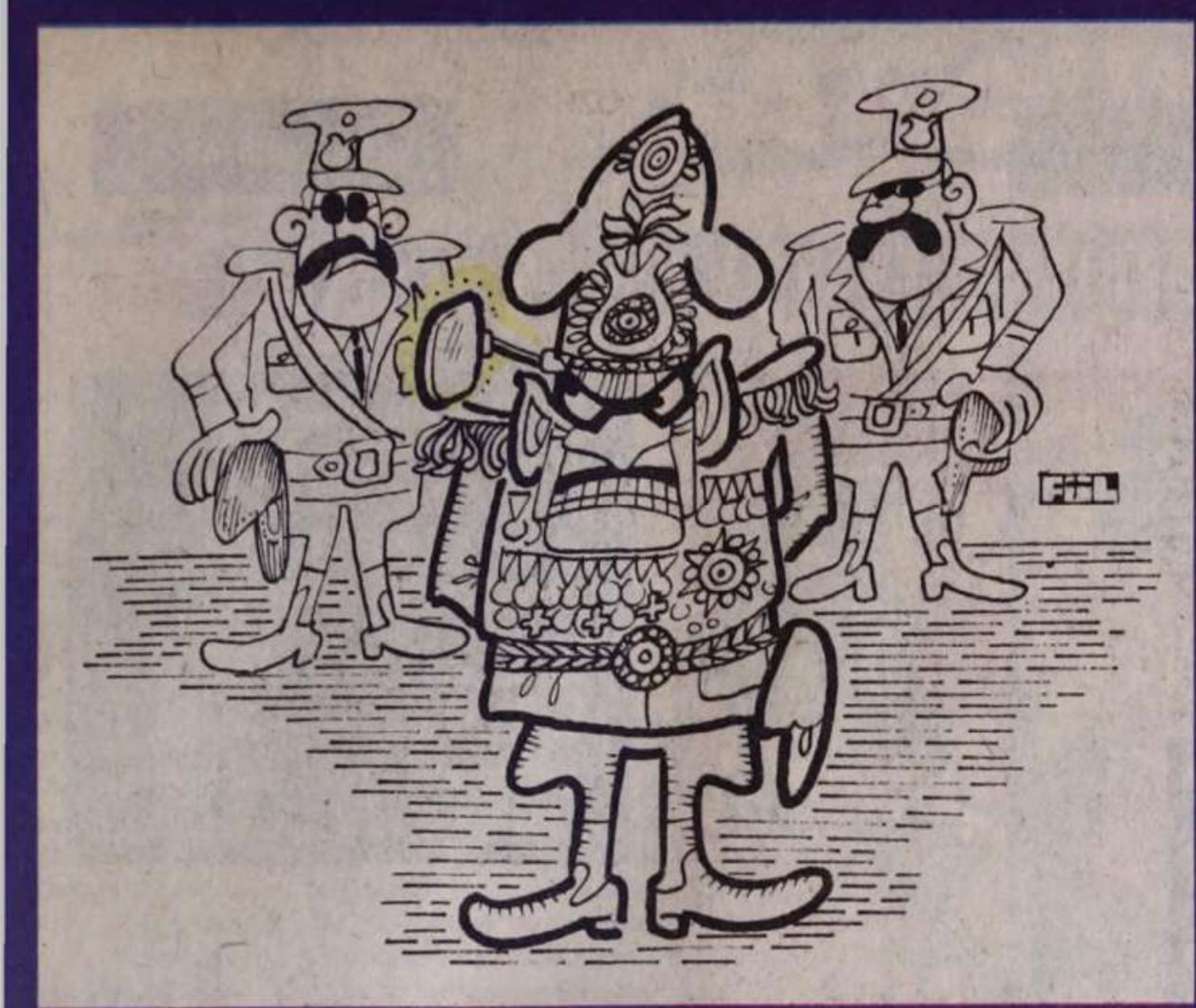

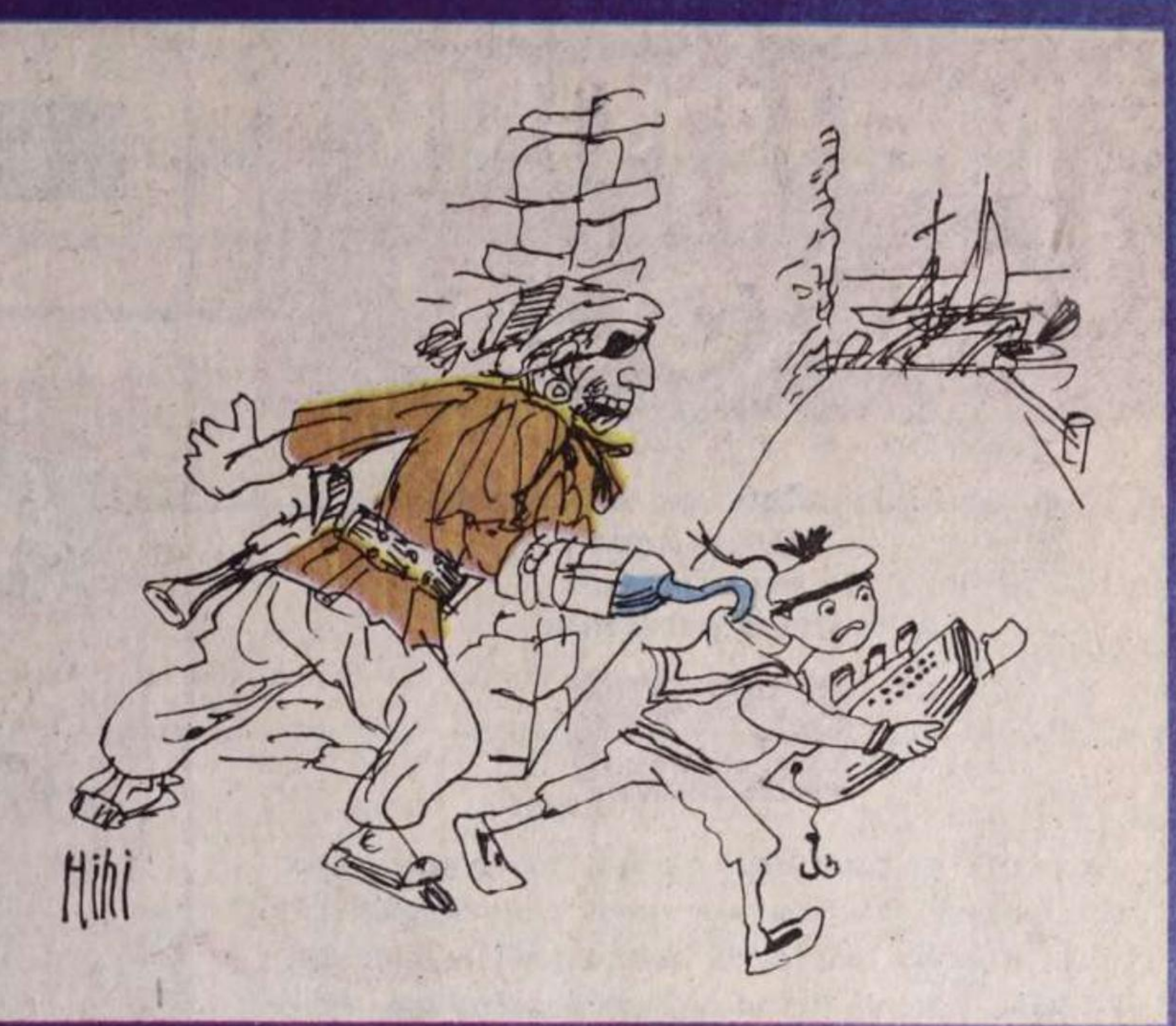

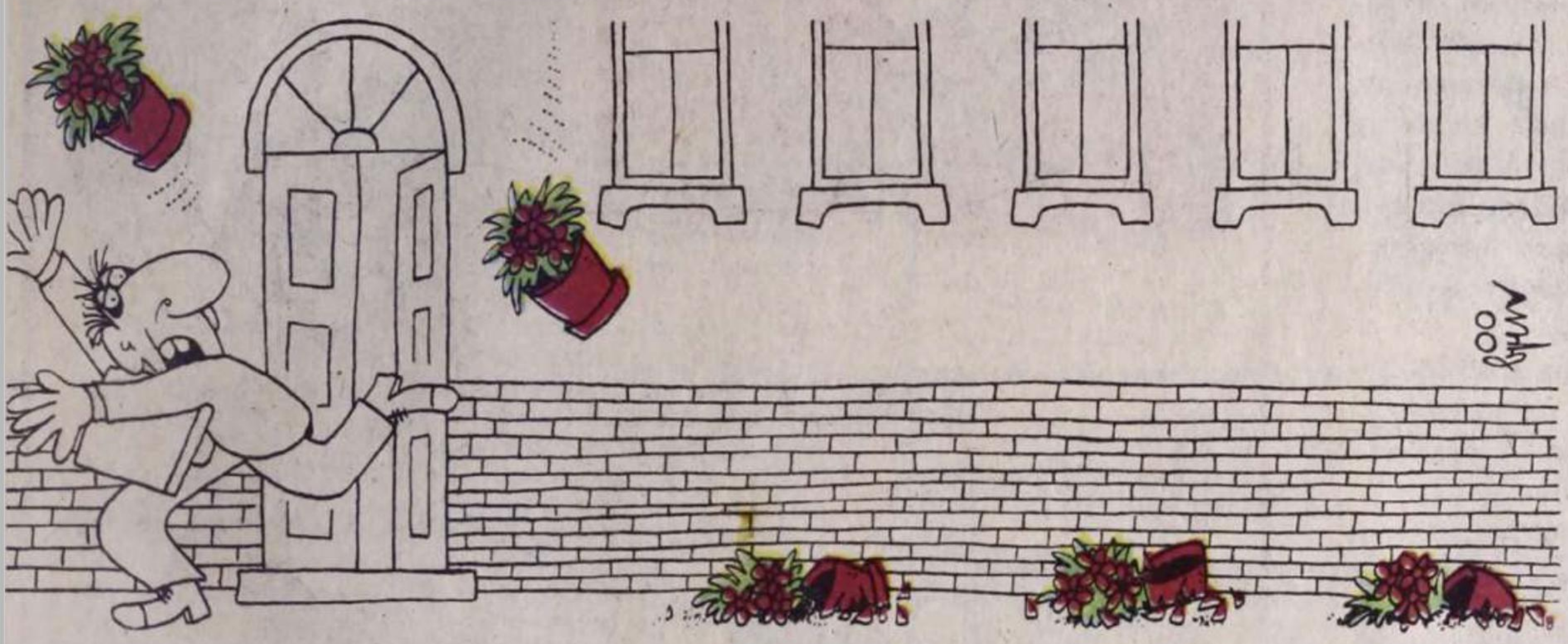

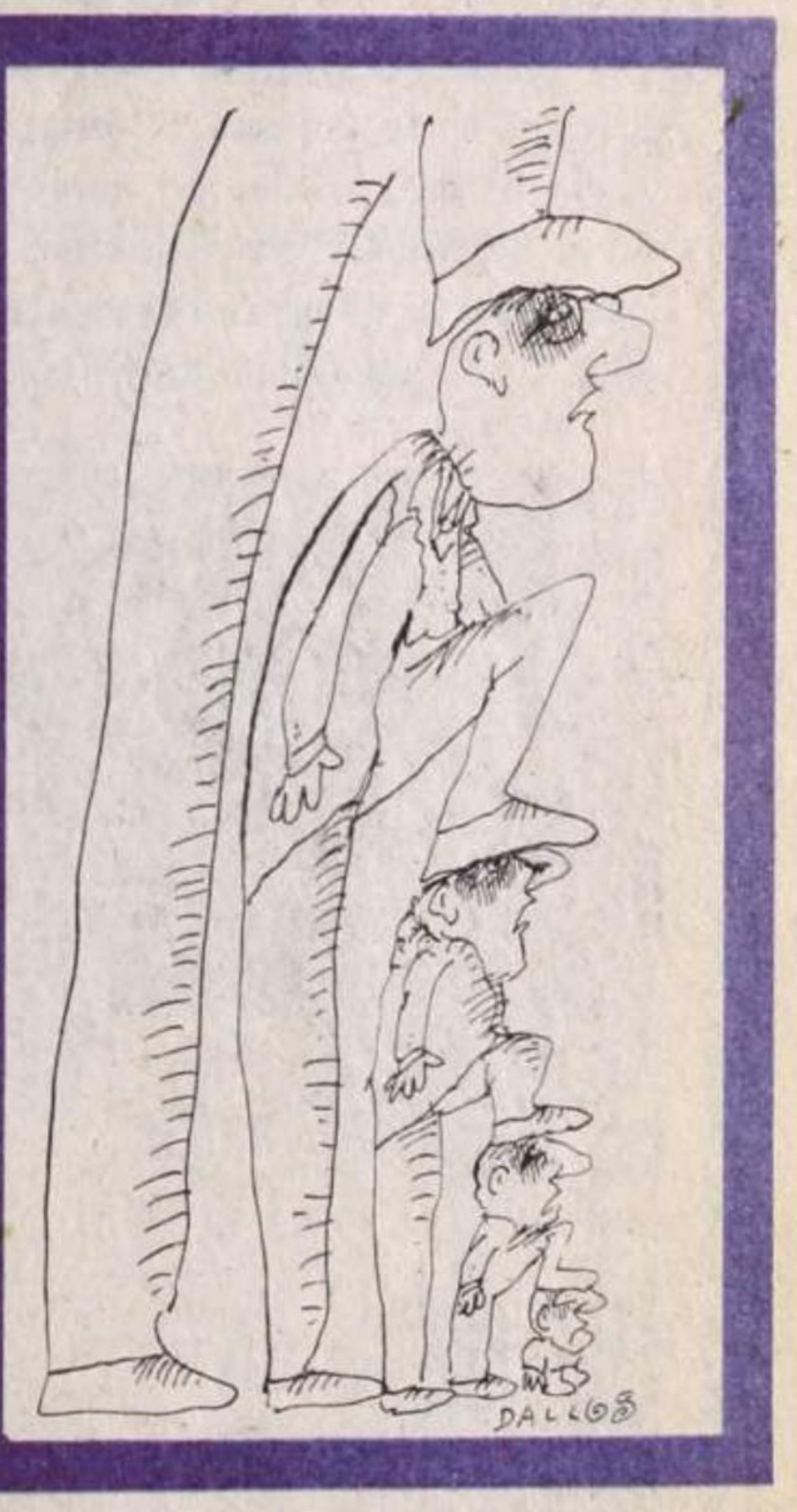

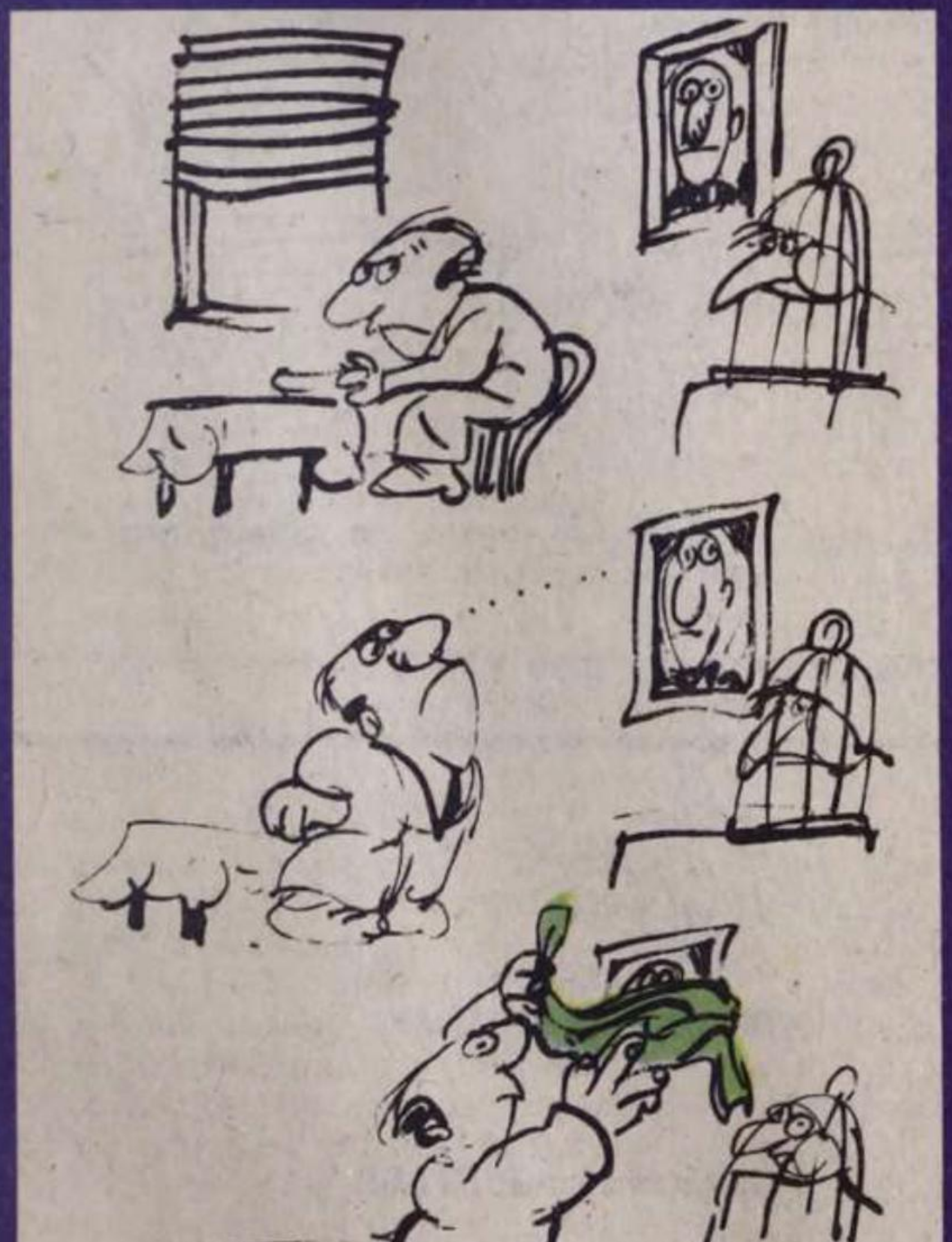

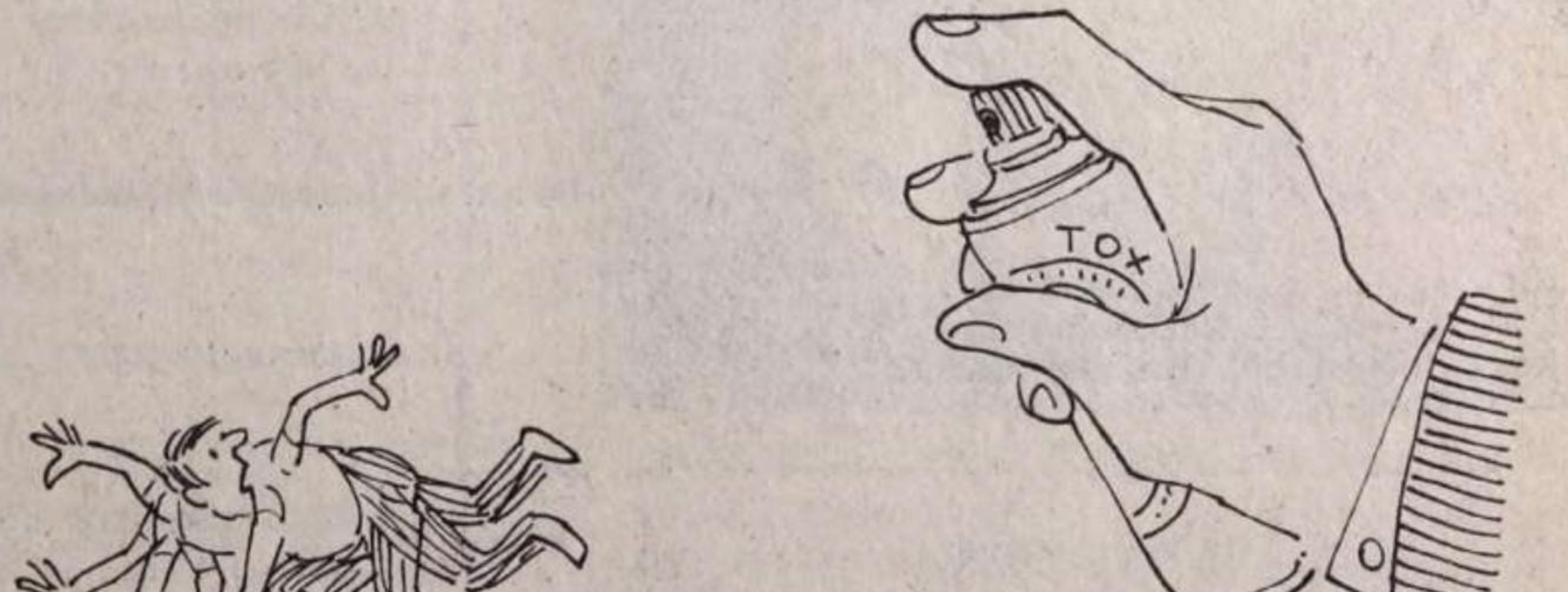

MEHETÜNK VILÁGGÁ!

A Ludas Matyi és az Express utazási iroda 70 ezer forintos rejtvénypályázata

2. forduló

Második fordulójához érkezett az Express utazási irodával közösen szervezett rejtvénypályázatunk. Mint az már előző számunkból is kiderült, a Ludas három, egymást követő számában egy-egy, utazással kapcsolatos rajzot közlünk. Mindegyiken egy külföldön járt hazánkfia látható. A feladat egyszerű: a hazatérő turista ruhájából, esetleg az általa hozott szuvenírből ki kell találniuk, hogy az illető melyik országban járt? Ennek az országnak a nevét kell beírni a lap alján található rejtvényszelvénybe, majd a három kitöltött rejtvényszelvényt egyetlen levelezőlapra felragasztva küldjék el a Ludas Matyi szerkesztőségébe (Budapest, 1977), 1987. december 4-ig.

A helyes megfejtést beküldők között 1 db 35 ezer forintos, 1 db 20 ezer forintos és 1 db 15 ezer forintos utazási utalványt sorsolunk ki. A nyertesek nevét karácsonyi számunkban közöljük.

Minden kedves olvasónknak jó játékot, szerencsét, a nyerteseknek kellemes utazást kívánunk!

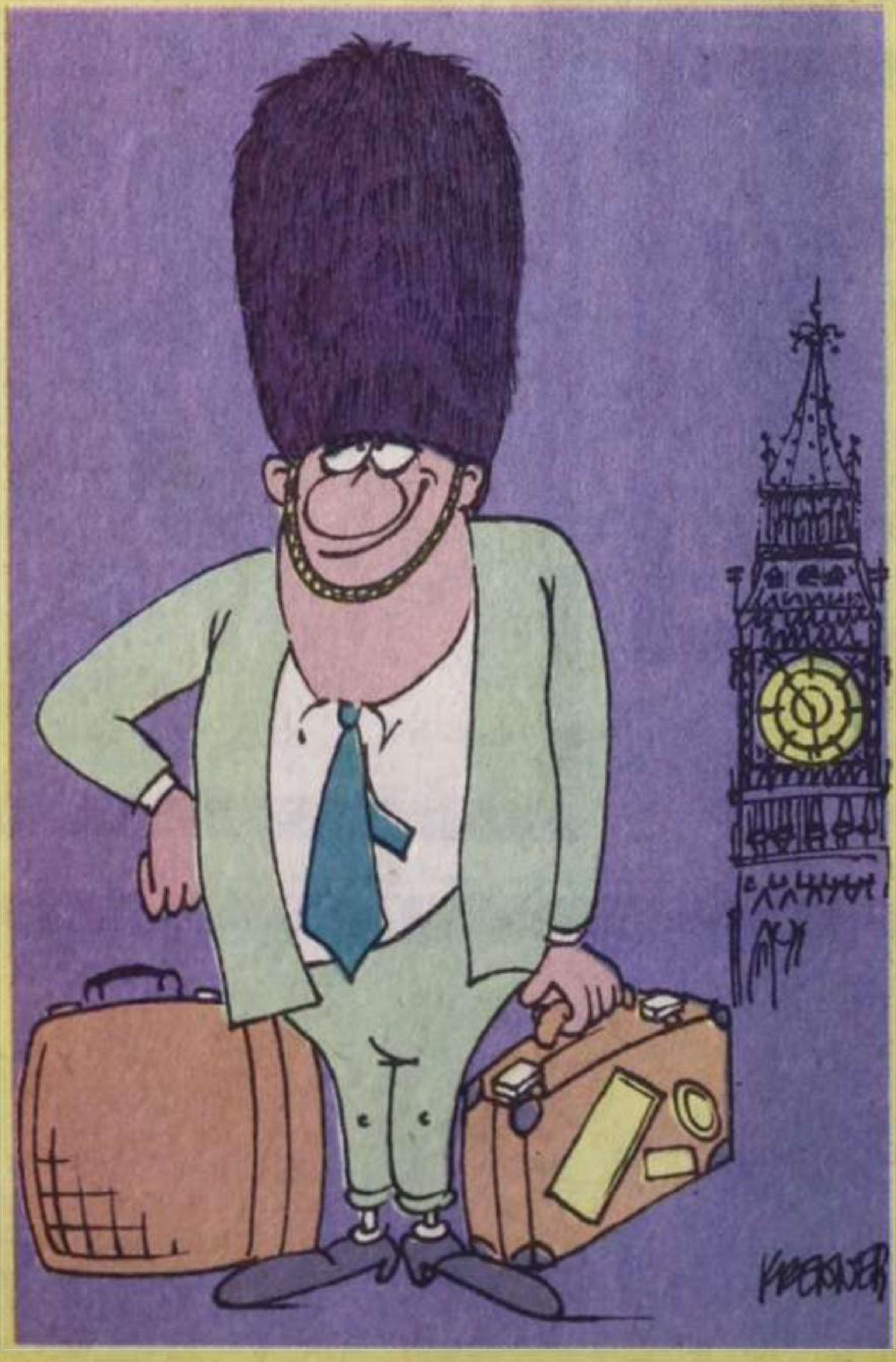

Rejtvényszelvény

2. forduló

....

Az ország neve

MÉG KAPHATÓ!

MÉG KAPHATÓ!

A LUDAS MATYI 1988-AS ÉVKÖNYVE

Ludas Matyi
PANASZKÖNYVE
1988

224 oldalon sok-sok vidám irás, rajz, vicc és rejtvény

a LUDAS MATYI PANASZKÖNYVÉBEN

Ara 28 forint.
Ez mindössze 3 forinttal több, mint tavaly, e téren tehát nincs különösebb ok a panaszra.

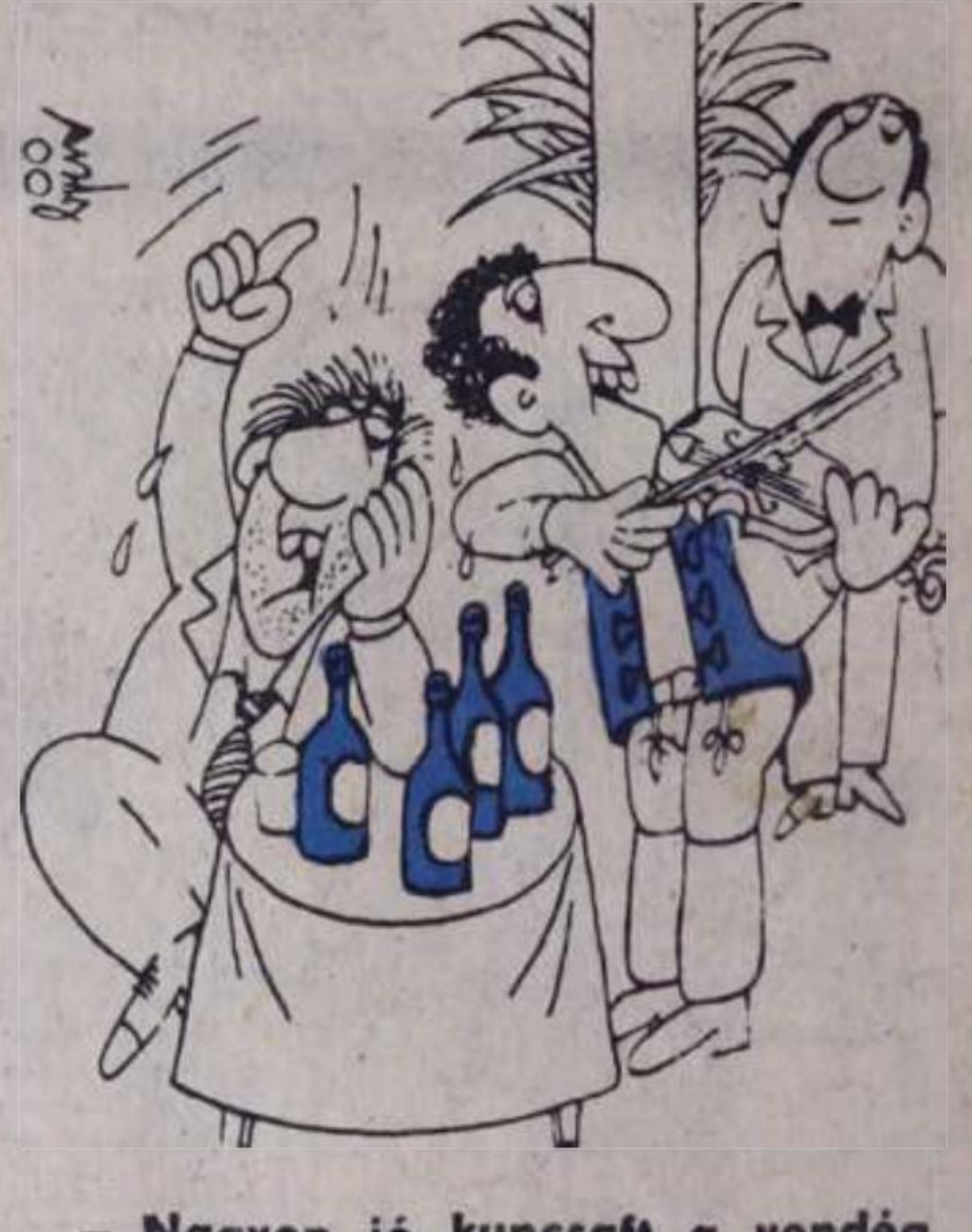

– Nagyon jó kuncsaft a vendég úr!

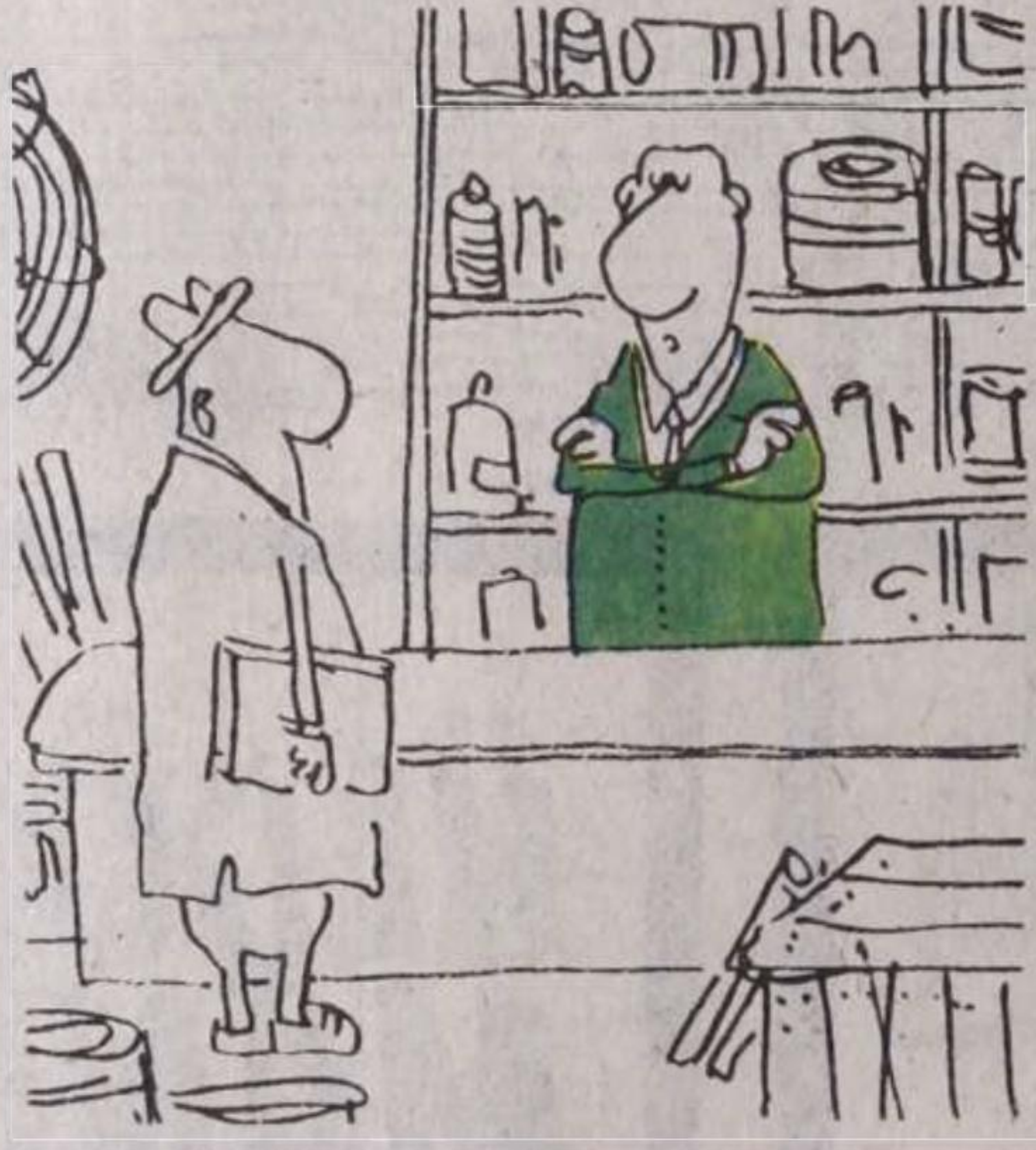

– Van, de csak a jövő héten lesz . . .

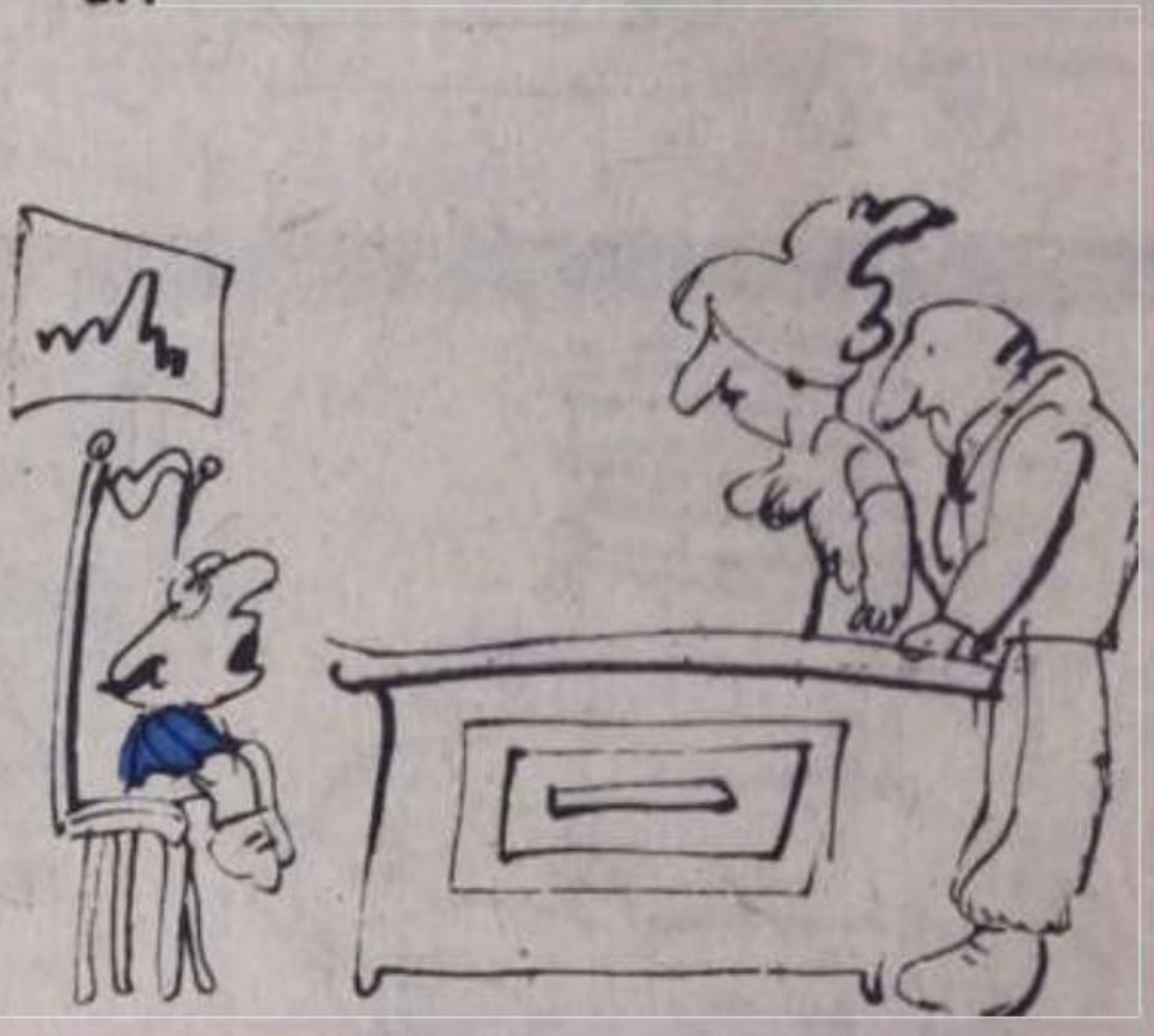

– Kisfiú vagyok én ahhoz, hogy a maguk ügyét elintézzem.

SZÓ-JÁTÉK

Medve gyermekkor: BOCSKOR

•

Csupasz „A”: AKTA

•

A bán helyettese: ALBÁN

•

Amiből a konzul étkezik: KONZULTÁL

•

A birsfa ága: BÍRSÁG

•

Elfogott ló: RABLÓ

•

Rákóczi tér: PIPITÉR

•

Kettétört szeg: FÉLSZEG

•

Halárus: HALADÓ

•

A macskazene hangneme: KANDUR

Sípos Ferenc

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KÍNÁLNAK: 1 db 20 literes akváriumot; — Dr. Gulyás Péter: Karate című szakkönyvét; — Képregényeket; — Jó állapotban levő perzsaszőnyget; — 3×2 méteres buklé szőnyeget; — Fekete női télikabátot.

KERESNEK: Működőképes asztali rádiót — Conan és Superman képregényeket; — Az erő műhelyében című könyvet; — Kerékpárt.

CSERÉLNEK: 60×100-as keretezett olajfestményt jó állapotban levő villanyírógépre, vagy villanyvarrógépre, esetleg kishibás színes tévére; — Sörös és üdítős dobozokat; — 20 literes akváriumot, Dr. Gulyás Péter: Karate című könyvét Conan és Superman képregényekre és az Erő műhelyében című könyvre; — Sztereo orsós magnót 26-os kerékpárra, vagy fülhallgatóra; — Commodore 64-re felhasználói és játékprogramokat, lemezen és kazettán (mintegy 800 program) más C64-es programokra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

Sajnos...

V. P. E. Budapest — Szlogenjeit köszönjük, a Thököly úti vízcsőrobbanásra utaló mondata közel járt tetszésünkhöz, ezért most közkinccsé tesszük: A Keravill új neve: Vízöntő.

U. I. Fehérgyarmat — Nyolc darab kutyászati tanköltemény juttatott el szerkesztőségünkbe. Címeik a következők: Kutyakomédia; Ebadó, Kutyaélet; Fakutya; Kutya-kötelesség; Az erősebb kutya; Harapós kutya. Legjobban ez utóbbi, a Harapós kutya tetszett. Íme a vers: A harapós kutya veszélyes eb / De ha a gazda tán veszélyesebb / — a gondolat talán kissé fura — / azt miért nem írják ki a kapura?

B. Gy. Debrecen — Ön valószínűleg sorkatona volt, vagy lesz, esetleg éppen most az. Erre utal két katonás verse, Az első éles baklövés és Az újoncok fohásza. Az első műben egy bizonyos Lalika rövid úton megtanulja, hogy a fóka nem állat, hanem felmosórongy. Az újoncok fohászából az első két sor tarthat számot irodalmi érdeklődésre: Őrmester elvtárs, legyünk mi jóbarátok / Felejtsük el a balra és jobbra átot." Az utolsó két sorban egy teljes rímnek is tapsolhatnak azok, akiknek van ehhez kedvük:" „Vezényeljen utoljára huszáros sztoj-t / Aztán dobjuk a szemétbe az összes géppi*sztojt(!)*

Tuka Tódor, Nagybajom; Nagyon értékesnek tetsző álnevet választott Két törpe beszélget című írásához. Magát a művet sajnos már nem tudjuk ennyire felhőtlenül dicsérni.

M. L. Budapest — Az adókérdés megoldását célzo csomagterve kedves, ám, a témán már eleget rágódtunk, most már csak fizetni fogunk. Gondolatmenetét ezért, némiképp rövidítve, közkinccsé tesszük: 1. lépés: Minden magyar állampolgár küldjön Önnek 20 forintot. 2. lépés: Ily módon Ön kap postán 200 millió forintot 3. lépés: Ön befizet a költségvetésnek 120 millió forintot (60 százalékos adókuccsal számolva), marad Önnek 80 millió forintja. Szerintünk mindenki jól jár, kivéve az államot.

V. G. Budapest — Gratulálunk, Ön nyerte a fogadást Salvador Dali valóban nem küldött a Ludas Matyinak humoros rajzokat.

efespé

TÜCSÖK és BOGÁR

Hajóháború az Öbölben

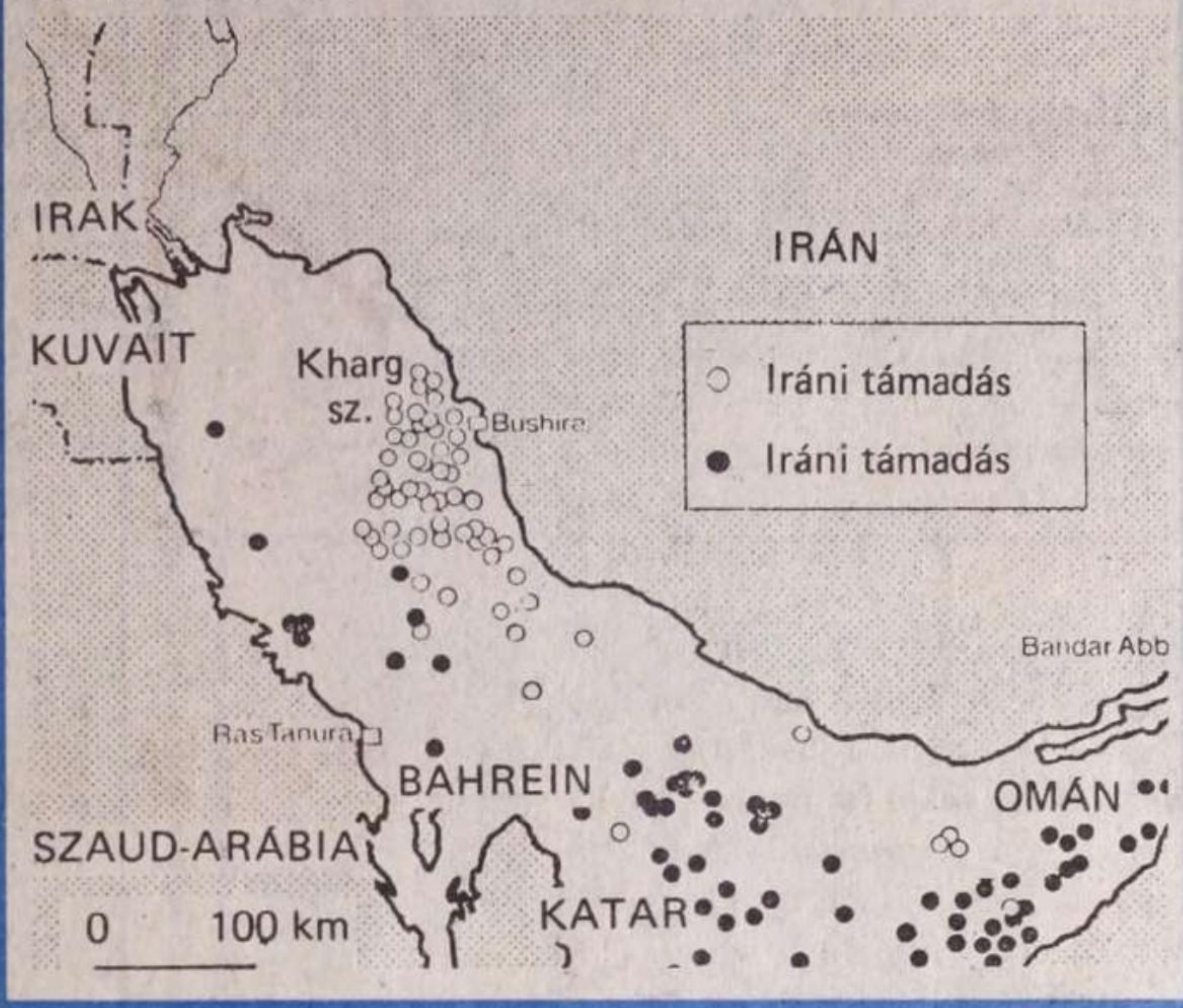

Egykapura megy?

(A HVG-ből vette Bartha András, debreceni olvasónk)

de sokat cselezett, végül elvesztette a labdát. A 67. percben Buzsiknak mutatták fel sárga kártyát — labdarúgásért. Három perccel később Szemere

Csoda, hogy nem mernek focizni?!

(A Kelet Magyarország c. lapból nyírta Fehér Sándor, nyíregyházi olvasónk)

lalt társadalmi megbízatást. Hogy mennyire kiválóan, arra a piros bőrkiütéses kitüntetés is bizonyíték: Kiváló Vöröskeresztes Munkáért bronz fokozat.

Reméljük nem fertőző!

(A Fejér megyei Hírlapban találta Mikodi József, lovasberényi olvasónk)

Unottan bőgtek a szarvasok

Következik: a fácán

A fácán meg szívvel-lélekkel fog bőgni!

(A Vasárnapi Hírekben észlelte Miskey Alajos)

Paripavásár Üllőn

Háromnapos állami ménfelvásárlást rendezett az Állattenyésztő Közös Vállalat a hét közepén Üllőn a Dóramajorban.

Na most a mén és a paripa között az a különbség, hogy a ménből még lehet paripa, de a paripából már nem lehet mén. Csekélység?

(A Pest megyei Hírlapból ollózta Martin Ferenc, budakeszi olvasónk)

dent összevetve jövőre egy átlagos családi ház felépítése mintegy *100—120 forinttal kerül majd többe*, mint az idén.

Összedobjuk! De aztán ez legyen a maximum!

(A Népszavában lelte Kiss Gyula, szolnoki olvasónk)

Sok hányatás után a magyar jégkorong sport lépésváltásra készül, és az eddigi bizonytalan út-

Rókatánc?

(A Magyar Hírlapból merítette T. Gy.)

PERIFÉRIKUS DOLGOK?

„Dolgozzon lakóhelyéhez közel! A Budapesti Közért Vállalat ez év augusztusában nyitja meg új ABC-áruházát Káposztásmegyeren, az Óceánárok utcában. Legyen a munkatársunk!" Ezzel a szöveggel találhattak szórólapot a megyeri lakosok a nyár végén postaládájukban, de mindmáig ugyanezt olvashatják a villamosvégállomás közelében felállított transzparensről. Még szerencse, hogy nem dőltem be a kedves invitálásnak, mert az áruház azóta sem nyílt meg.

Csakúgy, mint a gyógyszertár, a gyermekorvosi rendelő vagy a posta. Pedig errefelé már csaknem tízezer ember él. Többnyire nagycsaládosok, olykor 4—5 gyermekesek. Buszozgatunk beteg gyermekeinkkel az orvoshoz, küszködünk az óvoda, az iskola túlzsúfoltsága okozta, szinte már állandósult fertőző betegségekkel.

Jó lenne, ha a IV. Kerületi Tanács, amelynek nem ez az első lakótelepe, többet törődne a megyeriekkel. Legalább valami tájékoztatással szolgálna, hogy mire számíthatunk és mikor.

Vagy ehhez talán túlságosan a periférián élünk?

(halmos)

BIZTOS?

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem tudom, de az biztos, hogy egy üveg tizenkét verekedéshez elegendő.

200—200 forintot nyert:

Kiss Mihály, Szarvas, Jókai u. 76., 5540
Pirgi Tivadar, Kaposszekcső, Kossuth Lajos u. 15., 7361
Fügedy Péterné, Budapest, Róbert K. krt. 24., 1138

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

TIMÁR GYÖRGY–
HEGEDŰS ISTVÁN:

MAI SZEMMEL

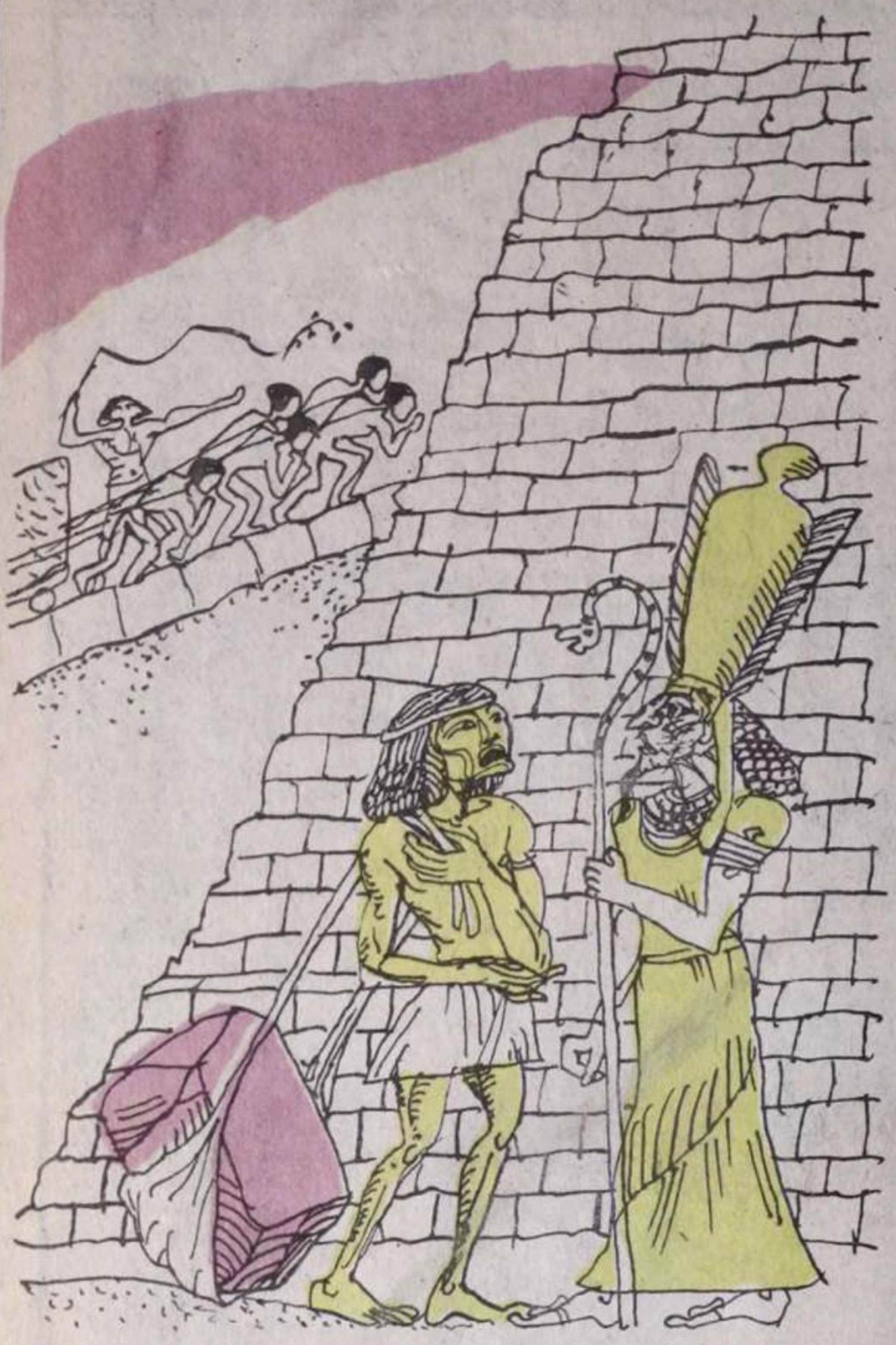

– Ó, nagy Fáraó, nem volna-e ideje áttérnünk a közép- és kispiramisokra?

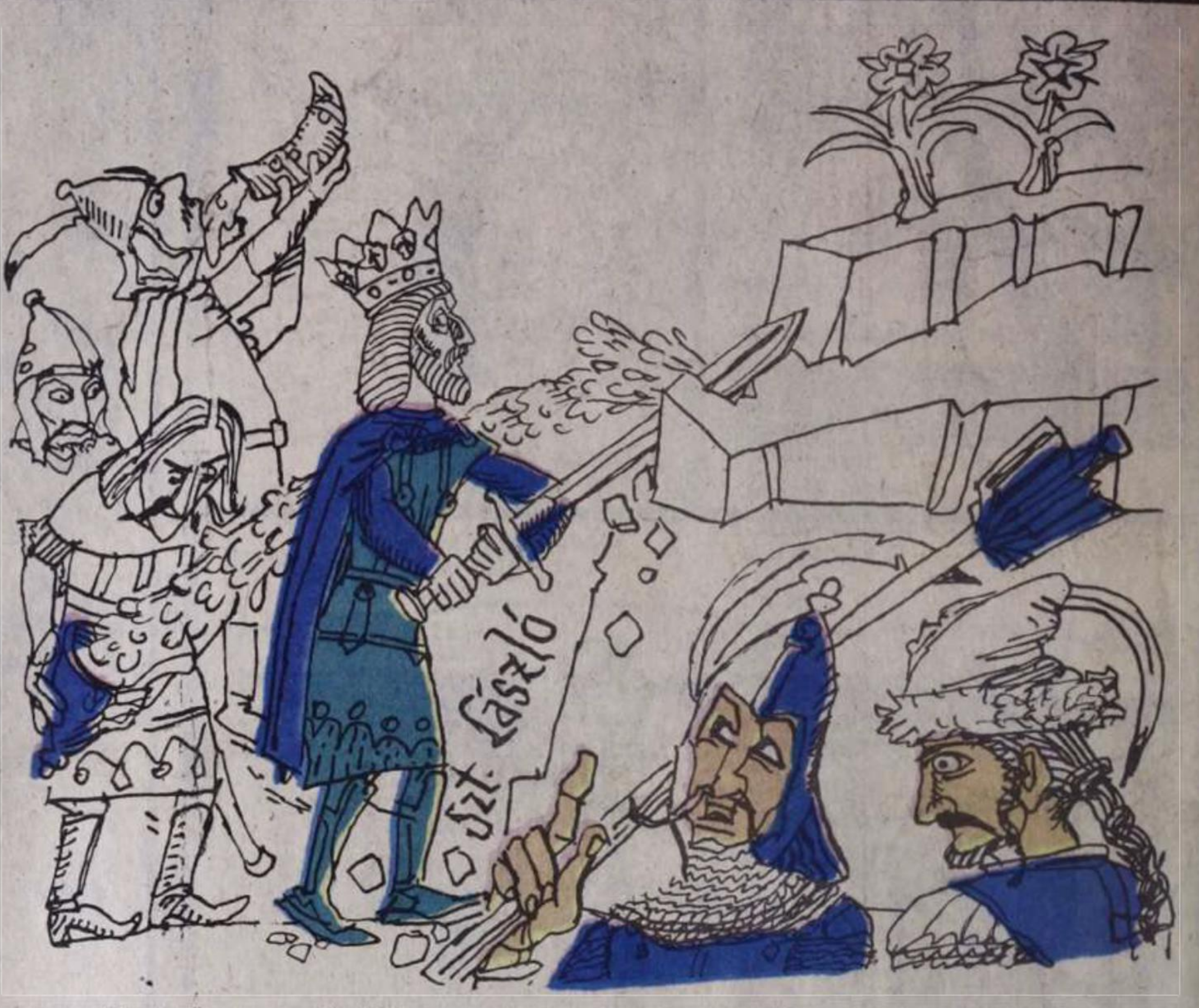

– Megint semmi előrelátás... Ezzel az erővel már olajat is fakaszthatott volna!

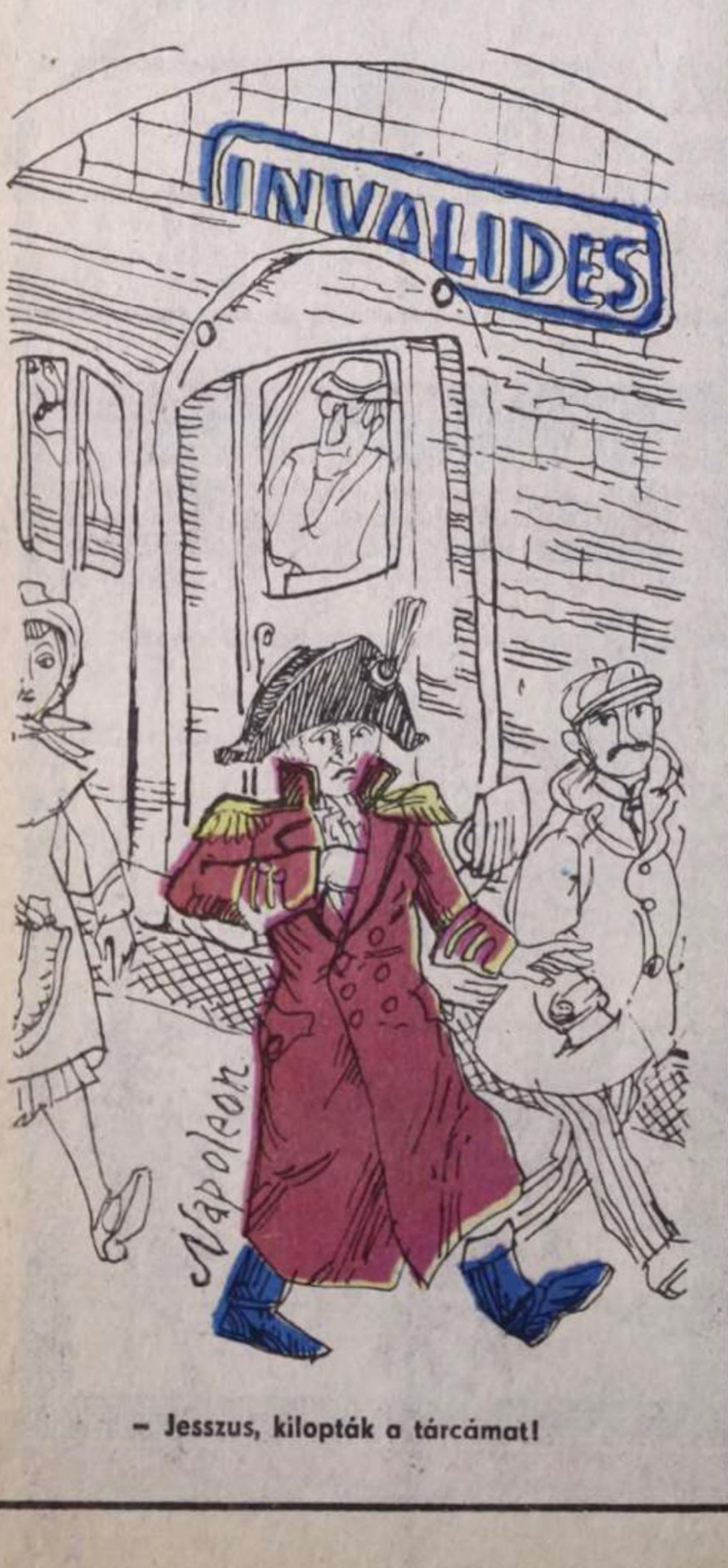
INVALIDES
Napoleon

– Jesszus, kilopták a tárcámat!

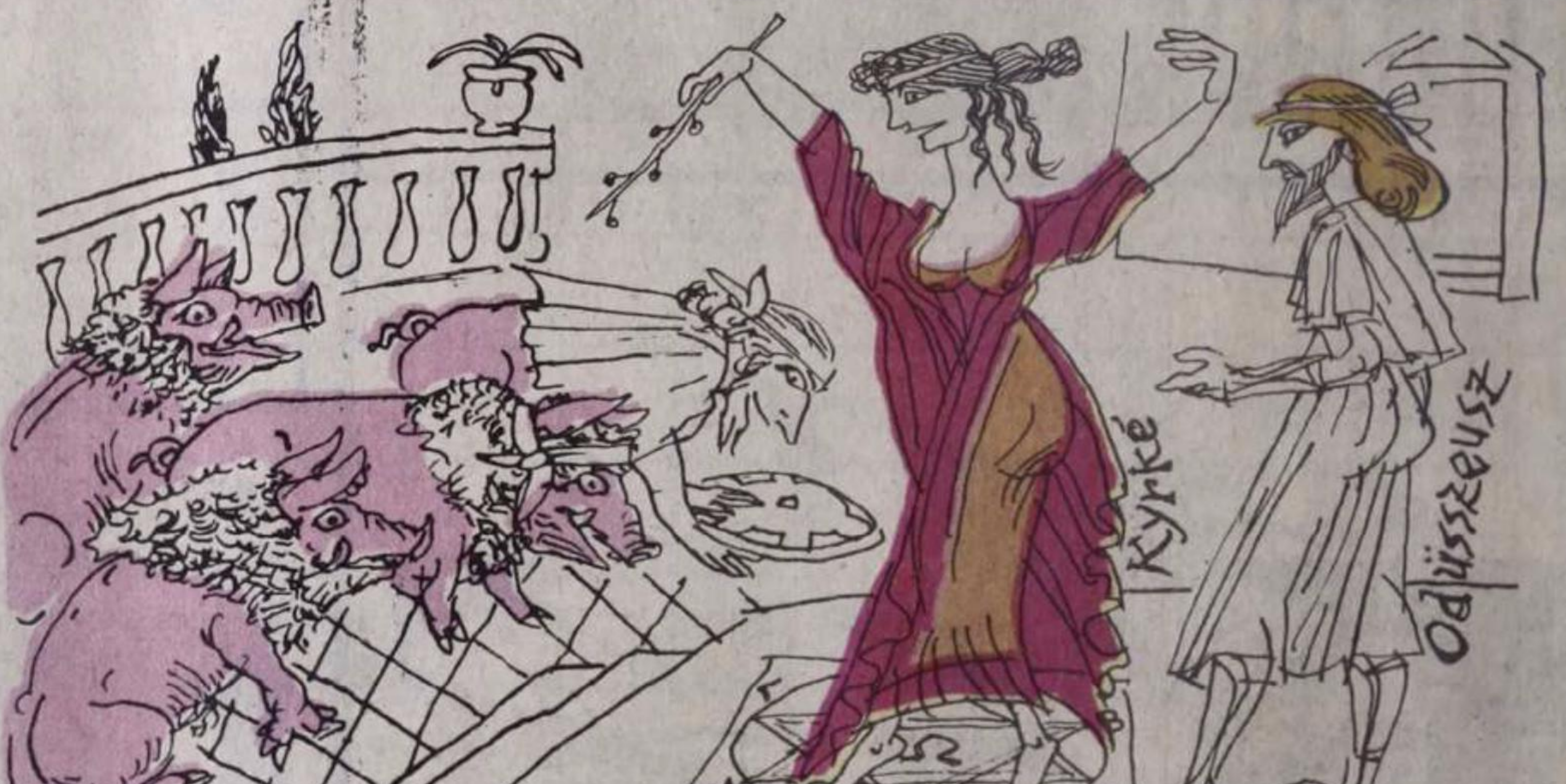
Kyrké
Odüsszeusz

– Visszaadom a társaidat, Odi. Rájöttem, hogy a sertéstenyésztés nem elég kifizetődő.

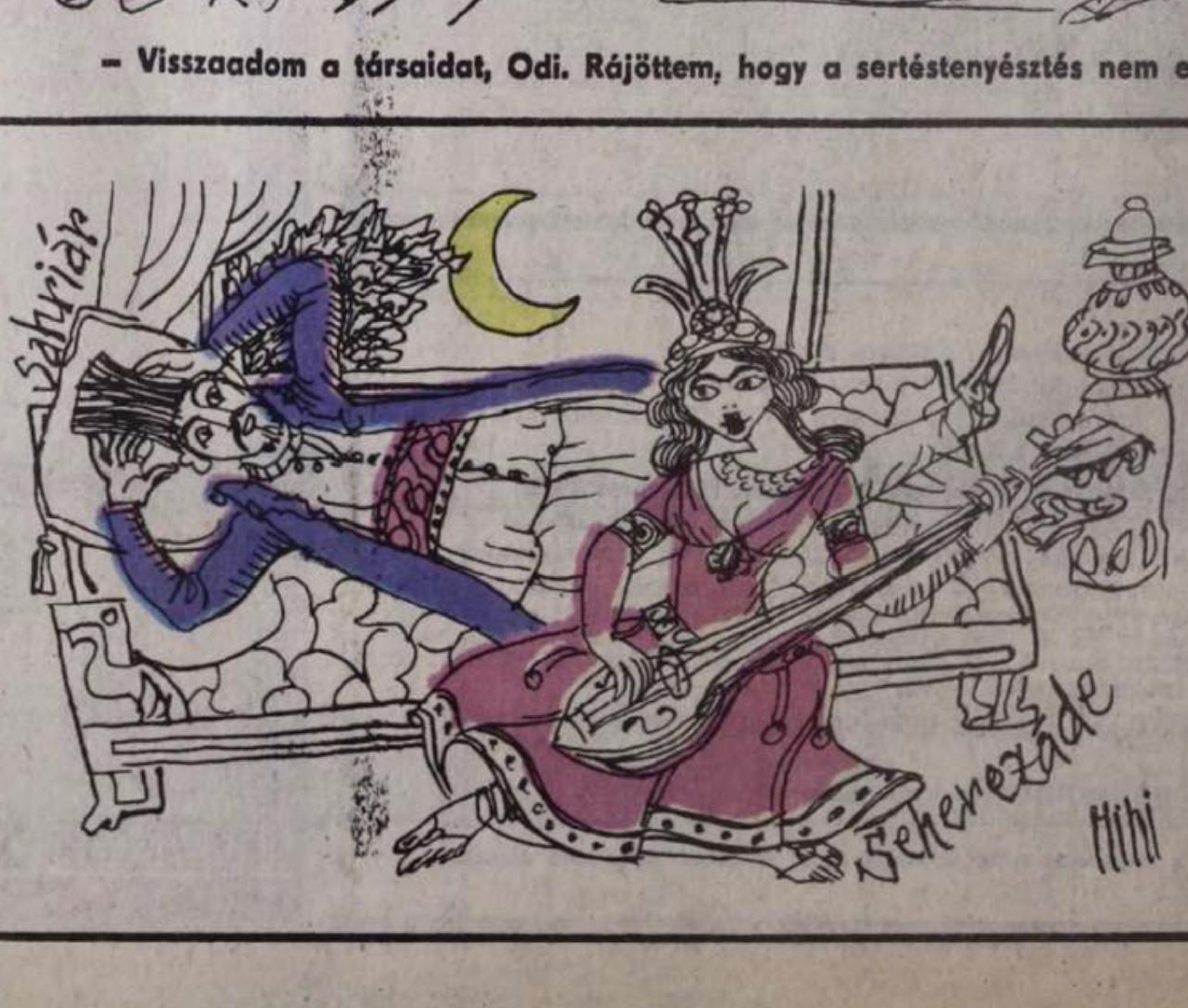
Sahriár
Seherezáde
Mihi

– És a nyugdijasok ettől kezdve boldogan haltak, míg meg nem éltek...